SENTEZ 12 - 13

Bir Kontrgerilla Piyonunun İtirafları Üzerine

Sedat Peker isimli mafya liderinin parçası olduğu devlet örgütlenmesine ilişkin açıklamalarıyla bir süredir bu ilişkiler ağının tartışılmakta olduğunu görüyoruz. Kontrgerilla örgütlenmesinde ıskartaya çıkartılan ve bir kenara konulan S. Peker, bu nedenle itirafçı olmuş ve bildiklerinin çok az bir kısmını ifşa ederek kendince intikam almakta, rakipleriyle "mücadele" etmektedir...

Bu çeteler, sistem açısından kârlı bir işkolu yaratır; buradaki çete unsurları devlet aygıtı adına asker, polis gücü ile işçi ve emekçilere karşı açık şiddet uygulamak üzere yedek kimi zaman asli güç işlevi görmektedir.

özgür gelecek

pêşeroja azad

BİZ HALKIZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Gerçekler Devrimcidir 26 Mayıs - 8 Haziran 2021 15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 238 www.ozgurgelecek23.net Ücretsiz Dijital Baskı

DÜŞLERİNİ GERÇEK KILINCAYA DEK... UMUT, CESARET, İNANÇLA

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzlüğünün 48'inci yılında Rojava'da, Türkiye ve Avrupa'nın birçok noktasında anıldı. Mayıs ayı şehitlerinin de anıldığı etkinlik ve yürüyüşlerde, İstanbul'da 15, Ankara'da 13 kişi gözaltına alındı. *19-20-21-24*

ANALİZ 14

Timsah Gözyaşlarının Arasında Devrime Olan İhtiyaç: Filistin

Kurtuluşun yolunun "Oslo Anlaşması" ya da "iki devletli çözüm"den geçmediğini Filistin halkı tarifsiz acılara katlanarak, büyük bedeller ödeyerek öğrenmiştir. Bugünde Filistin halkının acılarına gözyaşı döken sömürgeciler İsraille ticaret hacimlerini genişletmekle meşguller.

DÜNYA 16

Gelecek 11 Kuşağın Yoksulluğu ve Kolombiya Halkının Öfkesi

Escobar, 1993'te öldürüldü. FARC'ın büyük kanadı, 2017'de silahlarını bıraktı. Bu demokratik olanakların açığa çıkartılmasına karşın umudu sahtece besledi. Gerçekte ise polis, şiddet eylemlerini artırırken demokratik muhalefetin yolu Marksistler, halk için hiçbir zaman açılmadı.

Kürt Halkına Yönelik Devamlı Yenilenen Özel Savaş

"Özel Savaş" taktikleriyle yok edilmek istenilen Kürt halkının, daha çok birbirlerine kenetlenmeleri ve Kürt siyasal mücadelesinde bir çığır açan HDP'yi daha çok sahiplenmeleri gerekmektedir.

Halkların mücadele tarihlerinden biri olan klasik sömürgeciliğin tasfiyesine karşı emperyalizm, ezilen halklar için yeni savaş taktikleri geliştirmiştir. Bu savaş taktiklerinin en önemlisi özel savaştır.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin direkt kendi ordularıyla savaşması yerine, kukla orduları ve hakim oldukları yönetimi şiddet aracı olarak kullanıp savaşmaları, yeni savaş taktiklerinin bir parçasıdır. Özel savaşın en özgün yanlarından biri olan kukla güçler, ülkemizde emperyalizm ve onun işbirlikçilerinin, Kürt halkına yönelik başlatmış olduğu bir savaş tarzıdır. Ülkemizde Kürt halkına yönelik başlatılan özel savaşın tarihsel arka planını araştırdığımızda, 1914'lere kadar uzanan bir geçmişe şahit olmaktayız. Bunun yanında otoriter ve işgalci Türk devletinin, Kürtlere karşı örgütlenmesinin 19. yüzyılda da aynı gelenekle sürdüğünü görmekteyiz. Örneğin, Hamidiye Alayları'na baktığımızda, Hamidiye Alayları'nın, Ubeydullah İsyanı'ndan sonra teşkilatlandırılması ve özellikle Hamidiye Alayları'nın içinde birçok Kürt gencinin bulunması, Türk ırkçılığının yarattığı; Kürtçe adıyla "brakuji" yani kardeşin kardeşi vurması olayının tarihsel arka planını bizlere teşhir etmektedir. Böylelikle, Türk kafatasçılığının elini ateşe dokundurmadan, maşa olarak Kürtlerin bir bölümünü her zaman olduğu gibi nasıl kullanmaya çalıştığını anlamaktayız.

Osmanlı'dan miras alınan ve Türkiye Cumhuriyetiyle Kürt düşmanlığını sürdüren Türk milli şuurunun en önemli stratejisi, Türkiye Kürdistan coğrafyasında; askeri otoritesini güçlendirmek, Kürt aşiretlerinden askeri güç olarak faydalanmak ve Kürt aşiretlerini kendi ulusal egemenliği altında yerleşik yaşama alıştırıp asimile etmektir. Özellikle, T. Kürdistan coğrafyasında başkaldıran, Ermeni ayaklanmalarını bastırmak için, fakir Kürt halkının Türk milliyetçiliği tarafından milis bir güç olarak kullanılması, Türk faşizminin, Kürt halkına karşı, acımasız olan özel savaş taktiklerinden biri olmuştur.

Uluslararası ilişkilerde Türkiye Cumhuriyetinin, T. Kürdistanı dış devletlerin yönelimlerine karşı elde tutma politikası ise özel savaş taktiklerinin Kürtlere karşı bir başka uygulamasıdır.

TC'nin, Kürt halkına karşı uyguladığı saldırgan tutum; Özel Harp Dairesi ve ABD'nin CIA organizasyonuyla yürüttüğü ortak çalışmalarla devam etmektedir. Bununla birlikte Kürt halkına karşı İngilizlerin belirlediği özel savaş politikaları da kamuoyunca bilinmektedir. Kürt halkına yönelik özel savaşın, askeri hareketlerin yanı sıra, ekonomik ve sosyal alanlarda da sürdüğü bir gerçekliktir. Bu da Kürt halkının mücadelesinin aldığı mesafeye ve direniş karakterine işaret etmektedir. Türk faşizminin ekonomik olarak Kürt halkına karşı örgütlenmesi; Kürt halkının, Türk ulusal yapısını hangi açıdan korkuttuğunu gözler önüne sermektedir. Yıllardır yürütülen GAP çalışması, Kürt halkına karşı uzun vadeli ve etkili bir silah olarak kullanılmaktadır. GAP projesi her ne kadar bazı feodal Kürt kompradorlarına maddi olanaklar sağlasa da, Kürt halkı için bir göç ettirme operasyonu ve sürgün işlevi görmektedir.

Aynı zamanda GAP projesinin askeri alanda ulaşımı kolaylaştırması, Türk ulusunun işgalcilik hakimiyetini bölge üzerinde daha çok etkin kılmaktadır. Özel Savaşın en önemli aşamalarından biri olan psikolojik savaş, Özel Harp Dairesi tarafından yürütülmekte olup, Kürt halkının içinde, öncellikle devrimci güçleri ve yurtseverleri hedef almaktadır.

İsmail Beşikçi hocanın Türk burjuva basını için: "MİT'in bir bürosu gibi çalıştığını" söylemi, belirtmiş olduğum özel savaş taktiğinin psikolojik aşamasını doğrulamaktadır. Tarihten günümüze değin, Türk ırkçılığının Kürt halkına karşı sergilemiş olduğu militarist saldırılar, Orta Asya'dan günümüze; Türklerin boy örgütlenmelerinden başlayarak, askeri örgütlenmelerine kadar süregelen barbar- faşizan saldırısıdır.

Zira, Mezopotamya tarihini incelediğimizde, Türk boylarının Mezopotamya topraklarına yayıldıklarını ve burada beylikler kurduklarını, görmekteyiz. Keza, klasik sömürgeciliğin sona ermesiyle, Türkiye - T. Kürdistanı topraklarında büyüyen varoş nüfusunun büyük bir çoğunluğunu Kürtlerin oluşturması oldukça düşündürücüdür.

Bu yüzden "Özel Savaş" taktikleriyle yok edilmek istenilen Kürt halkının, daha çok birbirlerine kenetlenmeleri ve Kürt siyasal mücadelesinde bir çığır açan HDP'yi daha çok sahiplenmeleri gerekmektedir.

Proleterya Partisi şehiti Perihan Çolak'ın abisi İsmet Çolak Gülsuyu Mezarlığına defnedildi.

İsmet Çolak Gülsuyu'nda Son Yolculuğuna Uğurlandı

19 Mayıs günü yaşamını yitiren İsmet Çolak'ın cenazesi için ailesi, yakınları ve yoldaşları Çolak'ı son yolculuğuna uğurlamak için Gülsuyu Cemevi'nde toplandı.

Cemevi'nde Çolak'ın yol arkadaşı Ali Şengül yaptığı konuşmada; "Gülsuyu mahallesinde yoğun emeği ile yoksul halkın daima yanında oldu ve onlara önderlik etti. Bu mahallenin taşında toprağında alınteri var. İsmet arkadaş 12 Eylül koşullarında tutsaklık sürecinden başı dik olarak çıktı." diyerek ifade etti.

Cemevi'ndeki dini vecibelerinin ardından cenaze Gülsuyu mezarlığına defnedildi. Kardeşi Perihan Çolak'ın mezarının yanına defin edildi. Arkadaşları ve yoldaşları Çolak'ın vasiyetiyle mezar başında türkü ve şiirler okuyarak uğurladı.

Cenaze törenine SMF ve Partizan okurları katıldı.

ÇÜRÜME VE ÇÖKME... ÇÖZÜM BİRLEŞİK DEVRİMCİ MÜCADELEDE!

TC daha kurulurken "çökme" üzerine kurulmuştur. Başta Ermeni, Rum ve Süryani mal ve serveti olmak üzere bütün zenginliğin üzerine "çökülmüş"tür. Türk hakim sınıflarının zenginliğinin kaynağı "çökme"den gelmedir.

Virüs salgınının etkisiyle daha da derinleşen ekonomik kriz, TC faşizmini zorlarken, kontr-gerilla unsuru bir çete başının videolar yoluyla açıklamalarda bulunması, burjuva feodal siyaseti daha da hareketlendirmiş durumda. Yayınlanan videolarda üstü kapalı olarak ifşa edilen kimi gelişmeler ve bunlara dönük yanıtlar, TC'nin niteliği hakkında geniş kamuoyunun bilgilenmesine hizmet etmekle birlikte devrimci, komünist ve yurtseverler açısından ortaya saçılanların bir sürpriz olmadığını kaydetmek gerekir.

AKP açısından bir dönem kontr-gerilla unsuru olarak kullanıldığı devrimci komünist ve yurtsever hareket tarafından bilinen Sedat Peker'in sistem içinde güç dengeleri ve saflaşmalara paralel olarak ıskartaya çıkartılması ve "görevi"ni bir başka kontr-gerilla aparatı olan Alaaddin Çakıcı'ya kaptırması sonucunda "mafya pisliği" ilan edilmesi, gözden düşerek "bir tripot ve kamera" aracılığıyla itirafçılaşmasına neden oldu. Tekrar etmek gerekirse, halk düşmanı bir kontr-gerilla piyonunun yapmış olduğu açıklamalar, devrimciler açısından yeni ya da bilinmeyen şeyler olmasa da ortaya saçılan bazı gerçekler geniş kitleler nezdinde daha tartışılır olmuştur.

Örneğin Peker; Eski İçişleri Bakanı ve kontr-gerilla unsuru Mehmet Ağar'ın iş insanı Mübariz Mansimov'u tehdit ederek, Bodrum Yalıkavak Marina'ya "çöktüğü"nü ifşa etmiş, M. Ağar ise bu ifşaya "*Bizi buradan uzaklaştırınca yapılacak olan da belli, buraya mafya çökecek*" yanıtını vermişti. Benzer biçimde Peker, AKP'li bir vekilden gelen istek üzerine 2015 yılında Hürriyet gazetesi binasının basılması ve Aydın Doğan'ın sahibi olduğu medya grubuna Demirören ailesinin çökmesinde rolü olduğunu açıklaması gibi örnekler, rejimin karakteri, Türk hakim sınıfları arasındaki ilişki ve "çökme"lere dair örnek oluşturmaktadır.

Peker bu örnekler dışında başka ifşalarda da bulunmakla birlikte, asıl suçlarına değinmekten özenle kaçınmaktadır.

Yaşananlar ve sonuçları özellikle kimi liberal çevreler tarafından sistemin çöküşü olarak propaganda edilse de bu yaklaşım son derece hatalıdır. Yine "mafyanın AKP-MHP iktidarı döneminde iktidar ortağı olduğu" gibi yaklaşımlar da sistemi aklamaya ve niteliğini gizlemeye hizmet etmektedir. Benzer biçimde, ortaya saçılanları "derin devletin icraatları" olarak tanımlamak da yanıltıcıdır. Ortaya çıkanlar ve yaşananlar TC'nin fıtratına uygundur ve hiç de şaşırtıcı değildir. Teşkilat-ı Mahsusa'dan MİT ve kontrgerillaya, Bahaddin Şakirler ve Topal Osman çetesinden ve Peker'e uzanan tarihsel bir süreklilik söz konusudur.

Hatırlanırsa Teşkilat-ı Mahsusa çeteleri, hapishanelerden çıkartılan katil, tecavüzcü gibi adli suç mahkumlarından oluşturulmuş, Ermeni, Rum ve Süryanileri soykırıma uğratmanın, mal ve servetlerine "çökme"nin aracı olarak kullanılmıştır. Topal Osman ve çetesi, Ermeni, Rum ve Kürt halkının katledilmesinde kullanılmış, ardından Mustafa Kemal'in rakiplerini saf dışı etmesinde kullanışlı bir piyon olarak işlev görmüş ve zamanı geldiğinde tasfiye edilmiştir. M. Kemal, siyasi rakiplerini bu çete elamanı aracılığıyla katletmiş ve kontrolden çıkınca öldürtmüştür. Hatta ibret-i alem için mezarından başsız cesedi çıkarılmış ve meclis önünde sergilenmiştir.

Devlette Devamlılık Esastır: "Çökme" Sürüyor!

Öncelikle belirtmek gerekir ki; TC, bir "çökme rejimi"dir. Ve "çökmek" yeni değildir. Son süreçte yaşananlardan hareketle, "çökme rejimi"nin 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası ve sonrasında sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı ortaya çıktığı ve geliştirildiği tezi son derece hatalıdır. Özellikle '90'lı yıllarla birlikte Kürt ulusal özgürlük hareketine karşı "gayri-nizami harp" tekniklerinin kullanılarak bir "çökme rejimi" örgütlendiği yaklaşımı, TC faşizmini ve onun üzerinde yükseldiği temelleri doğru tahlil edememekle ilgilidir.

TC daha kurulurken "çökme" üzerine kurulmuştur. Başta Ermeni, Rum ve Süryani mal ve serveti olmak üzere bütün zenginliğin üzerine "çökülmüş"tür. Türk hakim sınıflarının zenginliğinin kaynağı "çökme"den gelmedir. Belli başlı zenginlerin, örneğin Sabancı ve Koç'ların servetinin kaynağı incelendiğinde ucu Ermeni, Rum ve Süryanilere kadar uzanır. Türk burjuvazisi ilk birikimini Ermeni, Rum ve Süryani toprakları, mal ve servetleri üzerinden yapmışlardır. Bizzat TC'nin kendisi soykırımla birlikte "çökme" üzerinden şekillenmiştir.

Bu anlamda sistemin kuruluşundan günümüze bir süreklilik söz konusudur. '90'lı yıllarda Susurluk ve şimdi de Peker aracılığıyla gündeme taşınan devlet-mafya ilişkileri gerçekte sistemin halka karşı yürüttüğü savaşta kullandığı kontr-gerilla örgütlenmesinin bir aparatından başka bir şey değildir. TC faşizminin son olarak Peker şahsında somutlanan mafya-çete unsurlarını kullanılması ya da diğer bir ifadeyle bu tür kişilikleri halka karşı bir operasyon aracı olarak ele alması bilinmektedir. Peker bu anlamda görevinin farkındadır. Kendisini "*ömrü devletin içinde geçmiş, istihbaratta geçmiş, poliste geçmiş, askeriyede geçmiş, sokakta geçmiş, siyasette geçmiş…*" olarak tanımlamaktadır. Peker'in iddialarının hedefinde olan İçişleri Bakanı Süleyman Soylu da, Twitter mesajında "*Organize suç örgütleri, gayrinizami harbin en önemli aparatlarından bir tanesidir...*" demektedir. (20 Mayıs)

Gayri-nizami harp kavramının TC'nin NATO üyeliğiyle birlikte formüle edildiği, TC'nin kuruluşundan itibaren pratikleştirdiği Teşkilat-ı Mahsusa geleneğinin, emperyalist stratejilerle harmanlanıp yeniden üretildiği, "komünizmle mücadele" adı altında, ilerici devrimci, komünist ve yurtsever harekete, halka karşı savaşa karşı kullanıldığı, katliamlar gerçekleştirildiği unutulmamalıdır.

Faşizm halka karşı yürüttüğü bu savaşı, başta uyuşturucu ticareti olmak üzere her türden gayri meşru ticari faaliyetlerle finanse etmiş, "vatan, millet, bayrak" sloganlarıyla meşrulaştırmış, her türden "çökme" eylemini, "beka sorunu" olarak gerekçelendirmiştir. Uyuşturucu ticaretinden, "FETÖ Borsası"na uzanan bir çürüme ve "çökme" sürekliliği söz konusudur.

Bu anlamıyla hayatı boyunca bilinen tek bir resmi görevi olmayan Peker'in ömrünün devletin içinde, istihbaratta, poliste, askeriyede geçtiğini ifade etmesi anlaşılırdır. TC, bu tür kişilikleri devrimcilere, Kürt hareketine, halka karşı savaşta gayri-nizami harp unsuru olarak kullanılmakta ve zamanı geldiğinde bir kenara atmaktadır. Gelinen aşamada Peker AKP tarafından sistem içindeki klik dalaşında, "çökme" işlerinde ve halka karşı kullanıldıktan sonra kenara konmasına itiraz etmektedir. Kısmi itirafçılaşmasının arkasında asıl olarak bu neden yatmaktadır.

Peker'in aleni olarak itirafçı olmasının (ki bildiklerinin önemli bir kısmını itiraf etmemektedir) ABD ve AB emperyaliz-

minin yeni yönelimi doğrultusunda TC'yi yeniden şekillendirmesinde bir rolü olup olmadığını bilmiyoruz. Yaşananlar daha çok 2015 darbe girişimi sonrası rejim içindeki güç dengelerinin değişmesine bağlı olarak gelişmiş görünmektedir. AKP iktidarının Fethullah Gülen Cemaati'ni tasfiye etmesinden sonra MHP ve Vatan Partisi'yle koalisyonunun ürünü olarak kontr-gerilla klikleri arasındaki dalaşın ürünüdür Peker'in itirafçılaşması.

Peker'in itiraflarında "kim temiz toplum diyorsa ilk o yalancıdır" vurgusu önemlidir. Düzen içi hiçbir çözüm, var olan çürümeyi temizleyemez, çökme rejimini ortadan kaldıramaz.

Bodrum Yalıkavak Marina'da verilen fotoğraf karesi bu açıdan anlamlıdır. Daha çok kişisel bir mesele olarak geliştiği anlaşılan bu durum, sistem içinde hakim sınıf klikleri dalaşında kullanılmaktadır. Diğer bir ifadeyle Peker'in itirafçı olması, kendi kişisel meselesi olsa bile, gelinen aşamada onu aşan bir içeriğe bürünmüş durumdadır. Faşizmin çürüme ve "çökme" pratiğine dair önemli veriler sunmaktadır.

Muhaliflere ve Halka Karşı "Gayri-Nizami Harp" Teknikleri

İtirafçı Sedat Peker'in itirafları rejim içinde kontr-gerilla örgütlenmesinin halka karşı yürütülen savaşta nasıl kullanıldığına dair ipuçları içeriyor. Bu durumu en iyi bilen Süleyman Soylu'nun katıldığı bir TV programında "*Türkiye'deki asimetrik ve simetrik bütün saldırılara karşı asimetrik ve simetrik yanıt verildi. (…) Asimetrik hamleleri biz yaptık. Başkanlık sistemini biz getirdik*" ifadelerini kullanması boşuna değildir. (17 Mayıs)

Hatırlanırsa sistemin başkanlık rejimine dönüşmesi hamleleri, 7 Haziran 2015 seçimlerinin ardından başlamış ve 1 Kasım 2015 seçimlerine kadar ilericilere, devrimcilere, Kürt hareketine, halka karşı savaşta kontr-gerilla yöntemleri kullanılmıştır. Faşizmin 7 Haziran seçimleri sonrasında özellikle HDP'nin başarısı karşısında paniğe kapıldığı ve "çözüm süreci"nin bitirilerek, halka karşı yoğun bir faşist saldırganlık içine girdiği bilinmektedir.

"Başkanlık rejimi" hamleleri için IŞİD'in gerçekleştirdiği iddia edilen ancak kontr-gerilla eylemleri olma ihtimali güçlü olan 5 Haziran Amed HDP mitingine bombalı saldırı, 20 Temmuz 2015 Suruç ve 10 Ekim 2015 Ankara Katliamları ve yine kontr-gerilla örgütlenmesi olduğu çok açık olan 7-9 Eylül arasında ülke genelindeki HDP binalarına yönelik faşist saldırılar ve ardından 12 Ağustos 2015 sonrasında Kürdistan'da 4 il ve 15 ilçede öz yönetim direnişlerine yönelik kapsamlı bir faşist saldırganlık gerçekleştirildiği bilinmektedir.

Kısaca bu süre içinde devrimci, komünist ve yurtsever harekete, halka "asimetrik ve simetrik yanıt" verilmiştir. Faşizm iktidarını korumak için halka yönelik kontr-gerilla yöntemleri de kullanılarak savaşını yürütmüştür. Bu gerçeği en iyi bilenlerden biri olarak dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun daha sonradan "*Terörle mücadele konusunda defterler açılırsa birçok insan, insan yüzüne çıkamaz. Bizi bugün eleştirenler, insan yüzüne çıkamaz*" ifadelerini kullanması boşuna değildir. (28.08.2019)

Kontr-gerilla örgütlenmesi konusunda deneyimi olan Meral Akşener'in partisinin grup toplantısında "*Sayın Erdoğan'ın İsrailli versiyonu olan Netanyahu*" ifadelerini kullanması son derece anlamlı ve bilinçlidir. (18 Mayıs) Elbette R.T.Erdoğan Siyonist İsrail devletinin Filistin halkına yönelik saldırıları ve B. Netenyahu'nun yolsuzlukları bağlamında, Kürt halkına yönelik faşist saldırganlıkta ve hırsızlıkta daha öndedir. Ancak burada M. Akşener'in benzetmesi B. Netenyahu'nun İsrail iç siyasetindeki durumuna ilişkindir. B. Netanyahu'nun sıkışmışlığına çare olarak Filistin halkına saldırmasına gönderme yapılarak, R.T.Erdoğan'ı uyarmakta ve ona "çözüm yolu" gösterilmektedir!

Bu uyarıyı gören hakim sınıf kliği M. Akşener'e Rize ziyaretinde yanıt vermiştir. M. Akşener'e yönelik saldırı girişimi bu açıdan anlamlıdır. M. Akşener'e asimetrik bir yanıt verilmiştir! Faşizmin krizi arttıkça hem kendi içindeki klik dalaşında hem de halka yönelik saldırganlıkta, "asimetrik ve simetrik yanıt" verilmektedir. Elbette bu yanıtta esas hedef ilericiler, devrimciler, Kürt hareketi, kısacası halk olacaktır. TC'nin kendi içindeki dengelere bağlı olarak hakim sınıf klikleri kendi aralarında dalaşı sertleştirse de asıl hedef daima devrimciler, yurtseverler, halk olacaktır.

Bu anlamıyla burjuva-feodal siyasetin kendi içinde bu denli keskinleşmesi, düzen içi dengelerle ilgilidir ve sistem sıkıştıkça tıpkı M. Akşener'e yönelik örgütlenen pratikte olduğu gibi, yeni gelişmelerin yaşanması ve saldırıların gerçekleşmesi ihtimal dahilindedir. Nitekim Peker'in açıklamalarını değerlendiren kontr-gerilla elemanı Mehmet Eymür: "*Bu gidişin sonu siyasi cinayetlerdir*" diyebilmektedir. (18 Mayıs)

Yaşanan gelişmelere ilişkin faşizmin suskunluğu ve özellikle de yargının tavrı dikkat çekicidir. Ortaya saçılan iddialara ilişkin göstermelik de olsa harekete geçmeyen (ki bu durumda sistem içindeki çelişkilerin sürdüğüne ve henüz bir sonuca ulaşmadığına işarettir) yargı ve kolluk göstermelik olduğu son derece açık olan "organize suç çeteleri" ya da uyuşturucu operasyonlarına veya Gülen Cemaati'ne yönelik "Covid'i Türkiye geneline yaymaya çalışma» iddiasıyla operasyon gerçekleştirilmektedir. (21 Mayıs)

Faşizmin bu hamleleri krizin derinliği, çürümenin boyutu ve "çökme" rejiminin içinde bulunduğu durumu özetler niteliktedir.

"Çöktürme Planı"na Karşı Birleşik Devrimci Mücadele!

TC kuruluşundan itibaren, işçi sınıfına, köylülere, kadınlara, LGBTİ+'lara, başta Kürt ulusu olmak üzere ezilen milliyet ve inançlara yönelik bir "terör" rejimidir.

Bu rejim kendi iktidarını sürdürmek için her türlü yöntemi kullanmıştır. Bu yöntemlerden biri de gayri-nizami harp teknikleri ve kontr-gerilla yöntemleridir. Haftalardır kamuoyunun gündemini meşgul eden ve tasfiye edildiği için itirafçı olan Peker gibi kişilikler rejimin kendi içindeki dalaşlarda ve halka karşı saldırılarda rol oynamışlarıdır. Bu kişilikler "temiz" burjuvazinin "pis işleri"ni yapan ve zamanı geldiğinde bir kenara konulan adli kişiliklerdir. Tasfiye edilmesi karşısında itirafçı olması ve Türk hakim sınıflarının kendi yasalarını da çiğneyen kimi olaylara değinmesi, tamamen düzen içi dengelerin değişmesi ve kontr-gerilla klikleri arasındaki dalaşın ürünüdür. Bu dalaştan Türkiye halkına bırakalım demokrasi, özgürlük çıkmasını tam aksine yeni saldırılar, gayri-nizami harp tekniklerine uygun olarak yeni kontra gerilla katliamları gerçekleştirilmesi olasılığıdır.

Faşizmin başta Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi olmak üzere ilerici, devrimci ve komünist harekete yönelik devreye soktuğu "çöktürme planı" halen yürürlüktedir. Şimdiki durumda yaşanan dalaşın sonucu olarak devrimci ve yurtsever güçler, önümüzdeki süreçte olası saldırılara ve provokasyonlara hazırlıklı olmalıdır.

"Çöktürme planı"nın devrede olması, 3. kez açılan Gezi Davası ve Kobanê Davası'ndan anlaşılmaktadır. Sistem Gezi davasıyla ilerici, devrimci hareketi, Kobanê davasıyla Kürt hareketini baskılamak istemektedir. Gezi'nin yeniden yargılama hamlesi olası benzer isyanlara gözdağı amacı taşırken; Kobanê davası, Kürt hareketinin legal siyaset alanını daraltmak ve seçimlere hazırlanmak olarak anlaşılmalıdır. Ne var ki, faşizm bütün hamlelerine rağmen istediği sonucu alamamıştır ve sıkışmışlığı artarak sürmektedir.

Geride bıraktığımız süreç hakim sınıfların pandemi gerekçesiyle devrimci ve yurtsever harekete yönelik saldırılarını arttığı, buna karşılık birleşik devrimci mücadelenin "faşizmi yeneceğiz, özgürlüğü kazanacağız" hamlesi kapsamında mücadelesini ördüğü bir süreç oldu.

Birleşik devrimci mücadelenin gerekliliği ve önemi son yaşanan gelişmeler karşısında da daha bir anlaşılır olmuştur. Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs şehitleri anmalarında açığa çıkan militanlık, yaygınlık ve kitlesellik, geleceği kazanmamız için ümidvar olmamıza neden olmaktadır. Yine halk ordusunun 18 Mayıs vesilesiyle Kaypakkaya anısına gerçekleştirdiği eylem, önümüzdeki sürece dair nokta atışı olarak kaydedilmelidir.

Benzer şekilde gerilla güçlerinin hava saldırılarıyla faşizmin askeri tesislerini hedef alıp, sonuç alması, savaşta yeni bir eşiğe hizmet etmektedir. Bu durum, yeni bir gelişmedir ve bu tarz eylemler arttığı taktirde rejimin teknolojiye dayalı üstünlüğü önemli bir darbe alacaktır. Faşizmin özellikle bu alanda darbe alması, "çökme" rejiminin çöküşünü daha da hızlandıracaktır.

Unutmamak gerekir ki; "çökme" rejimi kendiliğinden çökmeyecektir. Sistem bütün çürümüş ve kokuşmuşluğuyla birkaç elemanını feda edecek ve yoluna devam edecektir. Bu açıdan Peker'in itiraflarında "*kim temiz toplum diyorsa ilk o yalancıdır*" vurgusu önemlidir. Düzen içi hiçbir çözüm, var olan çürümeyi temizleyemez, çökme rejimini ortadan kaldıramaz.

Çözüm birleşik devrimci mücadeledir, halkın örgütlü mücadelesindedir!

Hayattayken Başaramadığını, Ölümüyle Yaratabileceğini Düşünenler (2/2)

Yoksulluğun, baskının, yalnızlaşmanın, ötekileştirmenin ve militarizmin artışı toplum sağlığı açısından travmatik diyebileceğimiz etkileri beraberinde getirmektedir. Bu durumun en bariz yansıması artan intihar vakalarıdır. Bu vakalar da gösteriyor ki; ekonomik krizler yalnızca gözle görülür, somut yıkım ve hasara yol açmıyor, aynı zamanda nesiller boyu evrimleşen bir yıkımı-umutsuzluğu da derinleştiriyor.

Kriz, Yoksulluk, Umutsuzluk ve İntihar…

Avrupa Halk Sağlığı Derneği'nin (EUPHA) 2015 yılında yayımladığı bir rapora göre "kriz ve intihar" arasında sağlam bir bağ olduğuna inanılıyor. İntiharla ilgili araştırma ve verilerin sınırlı ve dağınık olmasından kaynaklı kesin sonuçlara varılamadığı da belirtiliyor. Ülkemizde de bu konuda ciddi bir raporlama yapılmadığı için çoğu vaka kayıtlara geçmemektedir. Ya da örneğin kimi kadın cinayetleri intihar olarak kayıtlara geçirilmekte, kadın örgütlerinin çabası ile cinayetler aydınlatılmaktadır.

Yığınların her türlü arayışını doğru yer ve adreslere kanalize etmek devrimcilerin sorumluluğudur.

EUPHA'nın raporuna göre devletlerin ekonomik kriz dönemlerinde uyguladıkları "kemer sıkma politikaları"nın ve devamında bu kemer sıkmanın rahatça uygulanması için devreye soktukları baskı ve şiddetin toplumun akıl sağlığına olumsuz etkileri var. Böylesi süreçlerde toplum daha fazla olumlu desteğe ihtiyaç duymasına rağmen süreç tam tersi yönde işlemekte, baskı-şiddet-saldırı mekanizmaları gittikçe artan oranda devreye sokulmaktadır.

Raporda intihar oranlarının özellikle işsiz kesimlerde yüksek olduğu da belirtiliyor. Geçtiğimiz yılın enflasyon yükselişi daha gündemden düşmeden, bu yıl Ocak ayında TÜİK tarafından açıklanan % 1.68'lik artış, emekçi kitle açısından geçinmeyi neredeyse imkansızlaştırmıştır. Benzer şekilde DİSK'in sunduğu verilere göre işsiz sayısı 1.7 milyona yaklaşmış durumda. Pandemi öncesi tablo bu denli vahim iken salgınla birlikte giderek büyüyen işsizlik sorunu, intihar vakalarında da etkilidir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 18 Mayıs 2021 tarihinde 2021 yılı 1. çeyrek dönemine ait Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçlarını açıkladı. Rapora göre mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsizlik oranı yüzde 12.9. DİSK-AR'ın geniş tanımlı, TÜİK'in ise atıl işgücü olarak adlandırdığı işsizlik oranı ise yüzde 27.8 olarak açıklandı. Raporda ayrıca 2020 1. çeyrekte 4 milyon 28 bin olan mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsiz sayısının 2021 1. çeyrekte 90 binlik bir artışla 4 milyon 118 bin olduğu açıklandı. DİSK-AR'ın TÜİK verilerinden yola çıkarak yaptığı hesaplamaya göre ise 2020 1. çeyrekte 7 milyon 362 bin olan geniş tanımlı işsiz sayısı, 2021 1. çeyrekte 2 milyon 531 bin artışla 9 milyon 893 bin olarak gerçekleşti. DİSK-AR açıklamasında "TÜİK'in açıkladığı dar tanımlı işsizlik işten çıkarma yasağı sebebiyle gerçeği yansıtmaktan uzaktır. Gerçek işsizlik 10 milyona dayanmış durumda" demektedir.

DİSK-AR'ın açıklaması ayrıca Covid-19 salgınının işgücü piyasalarında yarattığı tahribattan en fazla gençlerin etkilendiğini, Türkiye'nin genç işsizliğinde dünyada ön sıralarda olduğunu, gerçek işsiz sayısının sadece bir yılda 2.5 milyon kişi arttığını ve de salgının yarattığı işsizlikten en fazla genç kadın işçilerin etkilendiğini ortaya koyuyor.

Tüm bu tablo "iş, aş" çığlıklarının ve intihar vakalarının artışı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Örgütsüzlük

Burada emekçi geniş kitlelerin payına düşen daha fazla açlık, yoksulluk, yoksunluk vb. olmaktadır. Akşam pazarından kalanlarla kendini, ailesini doyurmaya çalışanların, deyim yerindeyse açlıkla boğuşanların sayısı giderek artmakta, çoğu kişi bu sorunlarla yalnız başına mücadele etmeye çalışmakta ve sorunlarıyla başbaşa kalmaktadır. Tüm bunlara karşı en güçlü silahın örgütlenmek olduğu -hatta bunun günümüzde eskisine oranla çok daha büyük bir ihtiyaç durumuna geldiği- zamanlarda, ilgili örgütlülüklerin güçsüz-zayıf olması, tabloyu daha da ağırlaştırmaktadır.

Salgının başından itibaren güvencesiz sektörlerde yaşananlara dair yapılan kimi araştırmalar bu sektörlerde yaşanan yıkımı ortaya koymaya çalışıyor. Restoranların, kafelerin, sinemaların, pandemi gerekçesiyle büyük ölçüde kapalı olduğu aylarda kayıtlı ve kayıt dışı bir buçuk milyon insan hizmet sektöründeki işinden oldu. İnşaat mühendisi olup garsonluk yapanlardan günlük saati 7 liraya çalışanlara, geçinemediği için ailesinin yanına taşınarak masraflarını düşürmeye çalışandan habire kredi çekmek zorunda kalana, antidepresanlarla süreci atlatmaya çalışanlara kadar geniş bir yelpazedeki temel sorun örgütsüzlük.

Hatay Valiliği önüne gelen Adem Yarıcı, Hatay Valiliği önünde, "Çocuklarım aç, iş istiyorum anlamıyor musunuz?" diyerek bedenini ateşe vermişti. Yarıcı kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti | 7 Şubat 2020

2020 yılı verilerine göre;

- Kahvehanelerde işletmeci ve garson olarak istihdam edilirken, şu anda çalışmayan kişi sayısı 259 bin.

- Salgında eğitime ara verilen okullar, üniversiteler ve yurtların kantinlerinde çalışan kişi sayısı yaklaşık 150 bin.

- Okul servis araçlarındaki şoför ve görevlilerin sayısı yaklaşık 360 bin kişi.

- Faaliyetleri sınırlandırılan ya da kapatılan lokanta, restoran ve kafelerde çalışan kişi sayısı 1 milyon 900 bin.

- Gündelik olarak evlerde çalışan yaklaşık 1 milyon kişi.

- Sokakların boşalması nedeniyle sokaklarda çeşitli gıda ve ürünleri satan sokak satıcılarının 1 milyonunun da işsiz kaldığı tahmin ediliyor.

Koşullar giderek ağırlaşırken örgütlenme-sendikalaşmada oranlarında ise ciddi bir büyüme yok. Bunun birçok gerekçesi var elbette ancak güven meselesinin rol oynadığı aşikar. Krizi, yoksulluğu günlük sofrasında hisseden geniş kitlelerin sorunu örgütsüzlük.

DİSK'in "Türkiye İşçi Sınıfı Görünümü" isimli araştırmasının sonuçları sendikalaşmaya dair bazı önemli bilgiler sunuyor. Raporda göze çarpan noktalardan biri sendikaya üye olmama nedenlerinde "bilgi sahibi değilim/duymadım" cevabının ikinci sırada olmasıdır. Örgütlerin, sendikaların, derneklerin vb. görünür olmaması meselesi burada da ortaya çıkıyor. Yoksulluk ve yoksunluk içinde geniş emekçi yığınlar değişen biçimlerde "yardım çığlıkları" atıyor, dayanışma araçları devreye sokuyor vb. ancak bu çığlık muhatap kurumlara ulaşmıyor.

Krizi Öfkeye Dönüştürmek…

Krizlerin boyutlanmasıyla zorlaşan, daha ağır hale gelen yaşam koşullarıyla derinleşen bunalım ve "çaresizlik"le birlikte artan intiharlar, alternatif güçlerin zayıflığıyla da bağlantılıdır. Yığınların her türlü arayışını doğru yer ve adreslere kanalize etmek devrimcilerin sorumluluğudur. Krizin yarattığı çaresizliğe çare olabilmek, umutsuzluğa umut olabilmek için kitlelerin özgücünü keşfetmesi gerekmektedir. Kaybedecek bir şeyi olmadığına inanan "çaresizler eylemleri"ni hayatlarına son vererek gerçekleştirirken, buna karşı güçlerini birleştirebilecekleri umut ışığı olmak acil görevlerimiz arasındadır. Kaybedecek bir şeyi olmadığını görenlere, dünyayı temellerinden sarsabileceklerini hatırlatabilmek için görünür olmak gerekiyor. *(Bitti)*

Türkmen: *İşçi Sınıfının Herhangi Bir Fabrikada Yaşadığı Bir Sorun Bütün İşçi Sınıfının Sorunudur*

SÖYLEŞİ
MEHMET TÜRKMEN

Antep'te yer alan Angel Halı fabrikasında çalışan 63 işçi Kod-46 gerekçesiyle 28 Nisan günü işten çıkarıldı. Patronların işten atmak için bir sopa olarak kullandığı Kod-29'un parçalanarak ayrı ayrı işten atma bahanelerinden biri haline gelen Kod-46 da işçi sınıfının başına yeni bir bela olarak piyasaya sürüldü.

Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak DİSK/Tekstil Antep Bölge Temsilcisi Mehmet Türkmen ile hem Angel Halı'daki işçi kıyımı hem de buna karşı işçilerin başlattığı direnişi konuştuk.

Kod-46 saldırısına karşı işçi sınıfının direnişlerini değerlendiren Türkmen, Kod-29'un fiili olarak ayrı ayrı kodlara bölündüğünü ve bunların işçi sınıfına yeni saldırılar demek olduğunu vurguladı.

Türkmen ilk olarak Angel Halı'daki kıyımı anlattı. Kod-46 bahanesiyle atılan 63 işçinin esasta Angel Halı'daki çalışma koşullarına yönelik itirazı sonucu işten atıldıklarını vurgulayan Türkmen şunları söyledi:

"Angel halı işçileri kod 46 ile 28 Nisan'da işten çıkarıldılar ancak işten çıkarılmalarının asıl gerekçesi kişilerin telefonlarını istiyorlar. İşe giderken telefonla girmeyi yasaklıyorlar, işçiler de bunu kabul etmediği için üç gün boyunca içeri alınmadılar; 28, 29 ve 30 Nisan tarihlerinde. Sonra da Kod-46 ile işten çıkarıldılar.Kod-29'da bir değişiklik yapıldı biliyorsunuz. Yapılan değişiklik sonucunda yeni kodlar belirlendi. Çünkü o genel bir başlıktı Kod-29, ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırı davranışları düzenleyen başlık ve gerekçelerdi. Sonra her bir suça yeni bir kod belirlediler, Kod-29 çok fazla tepki alınca. Ama tabi hiçbir şey değişmedi, Kod-29 gitti, Kod-46 geldi. Angel Halı'da 63 işçi Kod-46 gerekçe gösterilerek işten atıldı. Kod-46 ise şöyle geçiyor; 'hırsızlık ve işverenin sırlarını deşifre etmek' başlığı altında bir düzenleme. 63 işçinin işten atılmalarının ardından araya yasak girdi, kapanma geldi ve yasak biter bitmez işçiler fabrika önüne gelerek direnişe başladılar. Direnişte bir hafta geride kaldı ve direnişe devam ediyorlar. İşçiler hem Kod-46'ya karşı, hem de işten atmalara karşı direniyorlar. Çünkü haksız bir şekilde işten atma bu. Bir de böyle bir suçlama ile işten atılmak sadece işten atılmak anlamına gelmiyor, onurlarını lekeleyen bir şey aynı zamanda ve işçiler bunu kabul etmiyor. İşçi arkadaşlar da işten atıldıktan sonra sendikamıza başvurdular. Angel Halı'da çalışan işçiler sendikamıza üye işçiler değiller ama biz sendikamız üyesi olsun olmasın işçilerin seslerini duyurmak hem de bu haksızlığın ortadan kalkması için onların bu direnişine destek oluyoruz ve işçiler fabrika önünde bu direnişi sürdürdükçe biz de sendika olarak tüm imkanlarımızla işçilerin yanında olacağız. İşçilerle birlikte talebimiz de bu işçilerin işe geri alınması, Kod-46'nın iptal edilmesi, işçilere yapılan bu haksızlığın, bu iftiranın, bu mağduriyetin ortadan kalkması ve genel anlamda bu kölelik koşullarının son bulması. Çünkü benzer şeyler pek çok fabrikada yaşanıyor, biz de işçilerle birlikte fabrika önünde açıklama yaptık. Sendika olarak bu hafta boyunca işçilerin yanındaydık. Sendikamız avukatları da işçilerin işe iade davaları ve bu Kod-46'nın iptali için İş-Kur ve Sosyal Güvenlik Kurumu'nun (SGK) Antep Bölge Temsilcilikleri'ne itiraz dilekçeleri yazdılar. Yani hem süreci hukuki olarak yürütüyoruz ve avukatlarımız takip ediyor hem de fiili olarak sonuna kadar destekliyoruz. İşçiler fabrikalarında direnişinin mücadelesini sürdürdüğü sürece biz de sendika olarak sonuna kadar onların yanında olacağız.

Angel Halı'da telefon yasağı gibi işçilerin yaşamına müdahale eden saldırılar esasta Angel Halı'daki çalışma koşullarını da göz önüne seriyor. Türkmen'e Angel Halı özelinde Antep'teki çalışa koşullarını soruyoruz. Pandemi dönemi ile birlikte çalışma koşullarının daha da ağırlaştığını ifade eden Türkmen sorumuzu şöyle yanıtlıyor:

"Özellikle pandemi ile birlikte patronlar bu koşulları fırsata çevirerek sadece işçilerin sağlığını, yaşamını tehlikeye atmadılar. Çünkü biliyorsunuz pandemi döneminde pek çok işçi pandeminin koşullarını sağlığıyla, canıyla ödedi. Burada çok sayıda işçi hayatını kaybetti Koronavirüsten. Kapanmalarda, yasaklamalarda dahi üretim devam etti. Pandemi ile ilgili bütün önlemlerden işçiler muaf tutuldu ama bu sadece bir boyutu. Bir diğer boyutu ise bu pandemide patronlar işçilerin çalışma koşullarını daha fazla ağırlaştırdı. İşçinin iş yerinde üzerindeki baskının arttığı, üzerindeki denetim mekanizmalarının daha da ağırlaştırıldığı bir hale geldi. Düşünün ki Angel Halı'da mola süreleri dahi kaldırıldı, yani olay sadece telefon yasağı değil. Yemekler çok kötü, pek çok fabrikada mesai farkları ödenmiyor. Angel Halı'da dahil pek çok fabrikada pazar günü çalışma artık zorunlu hale getirildi. İşçilerin hafta tatili yok yani, anayasada yasalarda güvence altına alınmış olan hafta tatilini işçiler kullanamıyor. Telefon yasağı da bunlardan birisi, patronlar böyle fabrikalarda eğer ki telefon kullanımı işi aksatıyorsa bununla ilgili tutanak tutabilir. İşçilerin bütün hareketleri kameralarla izleniyor ama işçinin telefonunu elinden alamazsınız. Çünkü o işçinin iletişim hakkıdır, orası hapishane değildir, ayrıca bu yasal da değil, hatta bununla ilgili mahkeme kararı da var. Yani işçinin bir ailesi var, sevenleri var başına bir şey gelebilir, işçiye ulaşmak isteyen biri olabilir. Bu şekilde kimsenin iletişim hakkını elinden alamazsınız. Bunu yapan başka fabrikalarda var, duyuyoruz, ancak bu yasal değil. Bazı yerlerde işçiler mecbur kalıp boyun eğiyorlar ama bazı yerlerde de görüldüğü gibi işçiler bunu kabul etmiyor isyan ediyor ve sonuç bu oluyor. Yani bu telefon meselesi de dahil demin bahsettiğim pek çok iş yerindeki çalışma koşulları, baskılar ve bütün bunlara karşı da işçilerin örgütlenmesi gerekiyor. Mesele sadece ücret, işten atılma falan değil, iş güvencesi değil. Aslında işçilerin tamamen yaşama hakkı, özgürlükleri gasp ediliyor. İşçilerin telefonla konuşup konuşmayacağına, pazar tatili yapıp yapmayacağına, yani işçinin bütün bir hayatına patronların ihtiyaçlarına göre müdehale ediliyor. Yani patronlar diyor ki, bizim kölemizsiniz. Yani mesele sadece işçinin ücret gaspı, çalışma koşulları değil; kendi insanlığına, yaşamına, onuruna sahip çıkması haline geldi. Bunun için örgütlenip mücadele etmekten başka çaresi yok işçinin. En azından biz sendika olarak işçilere bu çağrıyı yapıyoruz. Pandemi dönemi de bize şunu gösterdi ki biz önceden, işte daha iyi çalışma koşulları için, daha iyi ücret için mücadele ediyorduk ama şimdi yaşamak için, kendi yaşamımıza, insanlığımıza, onurumuza sahip çıkmak için bile örgütlenmekten birlik olmaktan mücadele etmekten başka çare yok, pandemi bize bunu gösterdi."

Türkmen Angel Halı işçilerinin mücadelesine tüm sendikaların, emek örgütlerinin ve emek dostlarının omuz vermesi gerektiğini vurgulayarak sözlerini tamamladı:

"Bu vesile ile şunu da söylemek lazım, 60'tan fazla Angel Halı işçisi Kod-46 ile iş kıyımına uğratılmış olabilir ama Kod-29'daki gibi bu işten atılmalar yeni maddelerle birlikte patronlar için bir gerekçe olacak. O yüzden Angel Halı işçilerinin mücadelesi sadece o işçilerin sorunlarının çözümü için, değil aynı zamanda bu tür saldırılara, bu tür haksızlıklara uğrayabilecek bütün işçilerin mücadelesidir. O yüzden Angel Halı işçilerinin yalnız bırakılmaması bu ve mücadeleye sahip çıkılması gerekiyor. Sadece sendikamızın değil başta Antep'teki sendikaların, emek örgütlerinin, emekten yana güçler olmak üzere biz bütün kamuoyuna işlerin uğradığı bu haksızlığa karşı Angel Halı işçilerinin mücadelesine destek olunması çağrısı yapıyoruz.

Ve yine bahsettiğim gibi biz sendikalı olsun ya da olmasın tüm işçilerin mücadelesini destekliyoruz. Çünkü işçi sınıfının herhangi bir fabrikada yaşadığı bir sorun bütün işçi sınıfının sorunudur, biz böyle bir anlayışa sahibiz. O yüzden Angel Halı işçilerinin mücadelesini elimizden geldiği kadar destekliyoruz.

ÇAYKUR Zarar Ediyor, Köylüler Özel Sektöre Muhtaç Bırakılıyor!

Çayını, fındığını yok pahasına alıp, işsizliğe açlığa mahkûm edenler, İkizdere'de taş ocağına karşı direnenlere "Amacımız burada istihdam sağlansın, bölge insanı ailesinin yanında çalışsın. Bizler gibi kalkıp İstanbul'lar' gidip iş aramak zorunda kalmasınlar..." diyebilmektedir.

1983 yılında kurulan Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü(ÇAYKUR) 2017 yılında Türkiye Varlık Fonu(TVF)'na devredildi. TVF "yurt içinde kamuya ait olan varlıkları ekonomiye kazandırmak, dış kaynak temin etmek, sermaye piyasalarında araç çeşitliliği ve derinliğine katkı sağlamak, finansal piyasaların çeşitliliğine katkı sağlamak ve gelecek nesillere ekonomisi güçlü bir ülke bırakmak" amacıyla 26 Ağustos 2016'da kuruldu. Ne var ki bu amaçla kurulan TVF'ye geçtiğinden bu yana ÇAYKUR her yıl artan zararlar açıklamakta. 2017 yılında 267,7 milyon 2018 yılında 657 milyon, 2019 yılında 635 milyon, 2020 yılında da 547 milyon lira zarar açıkladı. Türkiye'de, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Rize, Trabzon, Artvin, Giresun ve Ordu illerinde 787 bin dekar alanda yaklaşık 201 bin üretici ile yapılan ve yaklaşık 1,5 milyon kişiyi ilgilendiren çay tarımı bölgenin önemli tarımsal faaliyetlerinden biri konumundadır. Dünyada kişi başına çay tüketiminde birinci sırada olan Türkiye'de, ÇAYKUR'un zarar etmesi tarımın tasfiyesine yönelik politikaların bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. ÇAYKUR'un faaliyet raporu ve Sayıştay denetimi raporlarına baktığımızda zararının nedeninin; ne üreticiye, ne işçiye destek ne de çay faaliyetine yatırımın olmadığını görebiliriz. ÇAYKUR tamamen neoliberal politikaların sonucu olarak bilinçli olarak zarar ettirilmektedir. 1985'de çay alımının yüzde 95'ini yapan kurumun, gelinen yıllarda ki payı yüzde 52'ye kadar düşmüştür. ÇAYKUR milyonlarca lirayı reklamlara, ithalata, gösterişli bir şekilde sunulup tutmayan projelere ayırırken üretici köylülere, işçilere hiçbir destek vermemektedir.

2000'li yıllardan itibaren artan neoliberal politikalar, AKP iktidarı ile birlikte somut adımlara dönüşmüştü. Bu somut adımlarla birlikte birçok üretici birlikleri ya özelleştirildi ya da etkisiz hale getirilerek müdahalesiz konuma getirildiler. Bu kurumların başında yıllardır çokça tartışılan ÇAYKUR'da gelmektedir. 2009 yılında taslak halinde getirilen yeni çay yasasında adımlar atılmaya çalışılmıştır. Ancak koşulların uygun olmamasından kaynaklı bu adımlar geri çekilmiştir. Bu durumu en iyi özetleyen dönemin Özelleştirme İdaresi Başkan Vekili Ahmet Aksu, 2012 yılında, kamu iktisadi teşebbüslerinin (KİT) özelleştirilmesine devam edileceğini belirterek PTT, BOTAŞ, TİGEM ve ÇAYKUR'un özelleştirilmesinin gerekli şartlar oluştuğunda gündeme geleceğini ve bu kurumların da özelleşeceğini açıklamıştı. Gerekli şartlar elbette sermayenin üretimin üzerindeki tam tahakkümünü ifade etmektedir. Bu bakış açısıyla hareket edildiğinden küçük üretici destekten yoksun bırakılarak tamamen büyük tekellerin insafına bırakılmıştır. Tüm tarımsal faaliyeti tehdit eden sözleşmeli üreticilik, çay üreten köylüyü de kendi toprağında köle yapmaya odaklanmıştır. ÇAYKUR'un getirildiği durum bu gerekli şartları oluşturmak için bilinçli olarak yapılmaktadır.

Köylüler Özel Sektöre Muhtaç Bırakıldı!

2021 yılı çay toplama ve işleme süreci 17 Mayıs'ta başladı. Çay taban fiyatını Cumhurbaşkanı Erdoğan 3.87 TL olarak belirledi. Belirlenen çay taban fiyatı çay üreticisinin beklediğinin çok altında gerçekleşti. Taban fiyatı açıklanmadan önce ÇAYKUR bu yıl yine çay alım kotası uygulayacağını açıklamıştı.

Köylüler her yıl kota ve kontenjanın kaldırılarak üreticiye alım garantisi verilmesini talep ederken, bu talep yerine getirilmediği gibi geçtiğimiz yıl tarihin en yüksek kota miktarını açıklayacağız diyen ÇAYKUR, bu yıl da aynı kota miktarında alım yapılacağını ve artırım olmayacağını açıkladı. 2017 yılından itibaren ÇAYKUR her yıl daha az kota açıklamaktadır. Bu kota miktarına ÇAYKUR'un alım yaparken koyduğu kriterler eklenince köylü ürününün çoğunu ÇAYKUR'a satamamaktadır. Düşük açıklanan çay fiyatı, belirlenen kota tamda özel sektörün isteklerine göre belirlenmiştir. Kota sorunu yüzünden köylüler ürettikleri ürünü ÇAYKUR'a satamamakta özel sektöre vermek zorunda bırakılmaktadırlar. Elbette özel sektör ürünleri belirlenen taban fiyatının çok altında almaktadır. Özel sektöre mecbur bırakılan köylüler ücretlerini aylara yayılan bir sürede alabilmektedir.

Tamamen özel sektörün eline bırakılan çay üretim sürecinden köylüler kadar bu sektörde çalışan işçilerde etkilenmektedir. ÇAYKUR işçileriyle birlikte çay sektöründe çalışan işçi sayısı 30 bine yakın. Çay fabrikalarında çalışan işçilerin yüzde 90'ı sezonluk olarak çalışmaktadır. Bu işçiler sezon bittiğinde işsiz kalmaktadırlar. Görece ÇAYKUR da çalışan işçiler özel sektöre göre daha iyi koşullarda çalışmaktadır. Tekrar belirtelim özel sektöre göre. Asgari ücretin biraz üzerinde ücretle çalışmaktadırlar. Özel sektörde çalışan işçiler sigortasız, güvencesiz, uzun çalışma saatleriyle, kuralsız bir şekilde çalışmak zorunda bırakılmaktadır.

Pandemi koşullarında açıklanan destek paketlerinin hiçbirinde köylünün adının dahi geçmemesi verilen desteklerin sermaye hariç hiçbir kesime ulaşmaması, yıllardır zor koşullarda üretim yapmaya çalışan köylüleri daha kötü duruma sokmaktadır. Pandeminin getirdiği olağanüstü koşullarda köylüler bir başına bırakılmışlardır. Açıklanan fiyat sadece sermayeye hizmet etmektedir.

Tüm bu koşullar altında üreticilerin her yıl artan maliyetleri ile birlikte hiçbir destek alamaması, hatta ürettiği ürünü satamaması köylülerin üretimden kopmasına ya da kendi toprağında işçi olmasına neden olmaktadır. Köylüler zor koşullara hapsedilerek emek sürecinin maliyetinin düşürülmesi hedeflenmekte böylelikle sermayenin tahakkümünün artırılarak çay üretiminin tek sahibinin sermaye olması hedeflenmektedir. Ülkemizde ki diğer tarımsal ürünlerde olduğu gibi çay da sermayenin egemenliğine alınmak istemektedir. Tekelleşen dev şirketler çay üretiminin bütün süreçlerini belirlemedeki etkilerini arttırmaktadırlar. Köylüye, işçisine geleceksiz vaat etmektedirler.

Karadeniz bölgesinin başlıca tarım ürünlerinde aynı senaryo yazılmaktadır. Fındığında, tütününde, çayında aynı senaryo karşımıza çıkmaktadır. Köylüler üretimden koparılmakta, ya kendi topraklarında ya da göç etmek zorunda kaldıkları büyük şehirlerde işçileşmektedirler.

Havasına, suyuna, doğasına var olan saldırılarla birlikte en temel geçim kaynaklarına saldırılarda artmaktadır. HES'ler, "Yeşil Yollar", taş ocakları ile doğası katledilen Karadeniz halkının geçim kaynakları bir bir ellerinden alınmaya çalışılmaktadır. Çayını, fındığını yok pahasına alıp, işsizliğe açlığa mahkûm edenler, İkizdere'de taş ocağına karşı direnenlere "Amacımız burada istihdam sağlansın, bölge insanı ailesinin yanında çalışsın. Bizler gibi kalkıp İstanbul'lar' gidip iş aramak zorunda kalmasınlar…" diyebilmektedir.

KADINLARIN BİRLİĞİ

EZİLENLERİN TARİHİ YOL GÖSTERMEYE DEVAM EDERKEN; SINIF VE KADIN MÜCADELESİNİN İÇ İÇELİĞİ ÜZERİNE

Üretim ilişkilerindeki altüst oluşun burjuva ideolojiyi tarih sahnesinden silmek için yeterli olmadığını, burjuva ideolojiyi besleyen her ilişki türünün alt-üst edilmek üzere ele alınması gerektiğini ortaya koyan bu iki deneyimden Çin örneğinde (BPKD) bu ihtiyacın somutlanışıdır.

"*Tarihte kendini gösteren ilk sınıf çatışması, erkek ile kadın arasındaki uzlaşmaz karşıtlığın karı-koca evliliği içindeki gelişmesiyle; ve ilk sınıf baskısı da dişi cinsin erkek cins tarafından baskı altına alınmasıyla eş güdümlüdür*." (Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni, Engels)

Özel mülkiyetin ortaya çıkışından günümüze ezen-ezilen ilişkisi basitten karmaşığa doğru şekillenmiş olup bu ilişkinin sürekliliği ekonomik, sosyal, kültürel, cinsel vb. ilişkilerin iç içe geçmesiyle sağlanmıştır. Sömürü düzeni sürekliliğine yanıtı kendisini ihtiyaca göre revize ederek ararken sömürünün boyutları katmerlenmiş; ezen-ezilen ilişkisi buna bağlı olarak keskinleşmiştir. Sınıflı toplumun ilk ortaya çıkışından bugüne ekonomik ve toplumsal ilişkilerin iç içe geçmişliği bu toplum biçimini destekleyen ve süreğenliğini sağlayan biçimde olmuştur. Birbirinden ayrı ele alamayacağımız, birbiri ile sürekli etkileşim halinde olan bu ilişki türleri, bugün kapitalist-emperyalist sistem içerisinde aldığı boyutla beraber ezen-ezilen ilişkisinin sürekliliğini çok yönlü beslemektedir. Diğer yandan kendisini ihtiyaca göre yenilediğini belirttiğimiz düzen, salt ezenler üzerinden belirlenmemektedir. Sömürücü sistem üretim ilişkileri bakımından çıkmaza girdiği yerde kendisini yenileyerek yoluna devam etmeye çalışırken bu çıkmazın ezilenlerin "özne" misyonuyla alakalı olduğunu söyleyebiliriz. İlkel komünal toplumdan köleci topluma, feodalizm, kapitalizme toplumsal-ekonomik ilişkiler "öznenin" tahakküm altında tutularak sömürücü sistemin devamlılığını sağlama yönünde gelişmektedir. Üretim ilişkilerinde üretenin yani sömürülenin misyonunu yerine getirmesi sistem için olmazsa olmazdır.

Üretim ilişkilerindeki tüm bu evriliş sosyal, kültürel, psikolojik, cinsel vb. ilişkilerle; kısacası toplumsal ilişkilerle beslenerek gerçekleşmiştir. İtaat ile şekillendirilen ve bunu "iktidar" kavramsallaştırması altında sürdüren toplumsal şekilleniş sömürülen-sömüren ilişkisinin, geniş anlamda ise ezen-ezilen ilişkisinin kalıcılaştırılmasında önemli bir etkendir. Toplumsal ilişkilerin ataerki tarafından biçimlendirilmesi gerçekliğini ortaya koymak ise bu anlamda önemlidir. "Tarihte kendini gösteren ilk sınıf çatışması" ifadelendirmesiyle kadın-erkek cinsiyetleri arasındaki ezen-ezilen çelişkisini açıklayan Engels'in bahsettiği bu çatışmanın kaynağı ataerkiden başka bir şey değildir. Erk'in cenderesinde biçimlenen toplumsal ilişkiler, üretim ilişkisindeki sömürü zincirini tamamlayan ve onu bütünleyen pozisyondadır. Özel mülkiyetin ortaya çıkışı ile toplumsal ilişkileri şekillendiren ataerkinin "köklü" bir geçmişe sahip olması çözülmesini de bir o kadar zorlaştırmaktadır. Ataerkinin oluşturduğu çelişkiler çözülmediği müddetçe sınıfsız, sınırsız ve cinsiyetsiz bir dünya düşünün gerçek kılınması mümkün değildir, dolayısıyla ataerki ile mücadele sınıf mücadelesinin esaslarındandır. Sömürücü sistemi ele alırken ataerkinin cinsiyetçi politikalarıyla eş güdümlü olarak ele almak bu nedenle zorunludur.

Sınıfsal çelişkinin keskinleşmesi ile beraber sömürücü sistemin kendi kalıcılığını sağlamak adına sömürülenden duyduğu korkunun, sistemi altüst etme gücüne sahip olan milyonların özne olma haliyle alakalı olduğunu dile getirmiştik. Üretim ilişkisinde belirleyici olan çoğunluğun bir grup azınlığın ceplerini şişkinleştirirken kendisinin sefalete, yoksulluğa mahkûm olması elbette ki ebedi değildir. Öznenin var olanı yıkıp yenisini inşa etme gücünün olduğunun farkına varışı, farkındalığın sınıf bilincini açığa çıkarması ve bilincin örgütlü bir biçimde var olanı tersyüz etme iddiası taşıması MLM bilimi ışığında çeşitli ülkelerde proleter devrimlerle kendisini ortaya koymuştur. Marks ve Engels'ten Lenin'e, Mao'ya ustaların gösterdikleri yol, ezilenlerin tarihi yazabilme kudretine sahip olduklarını göstermiştir. Teori ve pratiğin bütünselliği Sovyetler'de Ekim Devrimi, Çin'de umudun yanı sıra muazzam deneyimler bırakmıştır. Bu iki devrim sürecinin geri dönüşle sonuçlanması, devrimin devrimlerle devam etmesinin önemini ortaya koymuştur. Üretim ilişkilerindeki altüst oluşun burjuva ideolojiyi tarih sahnesinden silmek için yeterli olmadığını, burjuva ideolojiyi besleyen her ilişki türünün alt-üst edilmek üzere ele alınması gerektiğini ortaya koyan bu iki deneyimden Çin örneğinde Büyük Proleter Kültür Devrimi (BPKD) bu ihtiyacın somutlanışıdır. BPKD deneyimi, sınıf mücadelesinde yol gösterici bir özelliğe sahiptir. Sovyetler ve Çin deneyimlerinden yararlanırken ataerki ile mücadele bazında da ele almak bizler açısından ön açıcı olacaktır.

Kadına ezilen, erkeğe ise ezen konumunu atfeden ataerkinin cinsiyetçi politikaları ile şekillendirdiği toplumsal ilişkiler ve bunun üretim ilişkileri ile bütünselliği ataerki ile mücadelenin sınıf mücadelesinde olmazsa olmaz olduğunu ortaya koyarken, ataerki ile mücadelenin öznesi ise ezilenler, yani kadın ve LGBTİ'lerdir. Bizler yazımız bakımından kadın mücadelesi ile sınıf mücadelesi arasındaki ilişkiyi inceleyeceğimiz ve kadınların sınıf mücadelesinin öz gücümü yoksa yedek gücü mü olduğunu tartışacağımızdan LGBTİ mücadelesine değinmeyeceğiz. Ancak ataerki ile mücadele noktasında kadın ve LGBTİ mücadelesinin ortaklaşalığının mühim olduğunu vurgulamadan geçemeyiz.

(Devam edecek)

Gülistan Doku 500 Gündür Kayıp

Dersim'de Munzur Üniversitesi Çocuk Gelişimi Bölümü ikinci sınıf öğrencisi olan Gülistan Doku'dan 5 Ocak 2020 tarihinden bu yana haber alınamıyor.

Dersim'de Munzur Üniversitesi Çocuk Gelişimi Bölümü ikinci sınıf öğrencisi olan Gülistan Doku'dan (21) 5 Ocak 2020 tarihinden bu yana haber alınamıyor. Doku'nun kaybolmasının üzerinden 500 gün geçmesine rağmen Tunceli Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan soruşturmada herhangi bir gelişme kaydedilmedi.

Aile oyalandı

Savcılık soruşturmayı "intihar" olasılığı üzerine yoğunlaştırıldı. Dinar Köprüsü yönünden ilerleyen ve MOBESE kayıtlarına da yansıyan kadının Doku olduğu öne sürülerek, köprüden Uzunçayır Baraj Gölü'ne atladığı algısı yaratıldı. 7 Ocak'ta baraj gölünde başlatılan ilk arama 6 Temmuz'da durduruldu. Doku ailesinin talebi üzerine 7 Ağustos'ta suyun seviyesi düşürülerek tekrar başlatılan arama çalışması 18 Ağustos'ta sonlandırıldı. 15 Ekim'de 3'üncü kez başlatılan arama çalışmalarından da bir sonuç alınmadı ve Doku'ya ait herhangi bir ize rastlanmaması üzerine 23 Kasım 2020'de arama çalışmaları tamamen sonlandırıldı.

Gözaltı kararı uygulanmadı

Abakarov'un görevinden ihraç edilen polis babası Engin Yücel ile ilgili davanın da devam ettiğini söyleyen Çimen, "Fakat Engin Yücel davayı takip etmiyor. Henüz ifade vermediği için duruşma görülmüyor. Bir yönüyle Engin Yücel görevden alındı, bir yönüyle de herhangi bir işlem yapılmadı. Etkin bir soruşturma yürütülmediği için şüphelilerin korunduğunu söyleyebiliriz. Bir yıldır bilirkişi raporu dosyaya girmedi. Süreç ağır hasar görüyor. Bu dosyada etkin bir soruşturma yürütülmediği nettir. Biraz zamana yayılmak isteniyor." dedi.

Amed'te Bir Jiyan Semt Pazarı Erkeklere Açılıyor; *Ne Yaptık Ne Ettik, Hiçbir Sonuç Alamadık*

Bağlar Belediyesi ve meclis üyeleri, 3 semt pazarının dernek başkanları ile gerçekleştirdikleri toplantıda Jiyan Semt Pazarı'na erkeklerin yerleştirilmesi konusunda uzlaştı. Pazarda çalışan kadınlar ise erkeklerin gelmesini istemediklerini söyledi.

Barış ve Demokrasi Partisi (BDP)'nin kazandığı Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi 2013 yılında, şiddete maruz kalmış, geçimlerini sağlayamayan kadınlar için Jiyan Semt Pazarı projesini hayata geçirdi. Proje sayesinde 258 kadın için istihdam alanı oluştu. 8 yıldır kadınlar tarafından yönetilen pazara, zaman zaman erkek pazarcılar yerleştirilmek istense de, kadın emekçilerin mücadelesi sonucunda erkekler pazara giremedi.

Son yerel seçimde HDP'nin kazandığı Bağlar Belediyesi'ne kayyım olarak atanan Hüseyin Beyoğlu'nun başkanlığında yapılan bir toplantıda, 400 erkeğin Jiyan Semt Pazarı'na alınması kararlaştırıldı. Toplantıya Bağlar Kadın Pazarcılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı, Bağlar Birinci ve İkinci Semt Pazarı Dernek başkanları ve belediyenin meclis üyeleri katıldı. Alınan karar belediye meclis toplantısında karara bağlandı. Buna göre kadınların 4 metre olan tezgahı 3 metreye indirildi. Yerlerin belirlenmesi için ise Noter çekilişi yapılması bekleniyor. Kadın emekçiler ise erkeklerin pazara yerleştirilmesini istemiyor. Diğer taraftan ilçe belediyesine bağlı zabıta ekipleri, Jiyan Semt Pazarı'ndaki kadın esnaflardan yerlerinden edilme tehdidiyle bin 500 TL para topladı.

Zabıta ekipleri, Diyarbakır Bağlar Kadın Pazarcılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği yöneticileriyle birlikte kadınlardan toplam 204 bine yakın para topladı.

Uzun süre Jiyan pazarında tezgah açan pazarcı Fatma ise, "Elimizden alan kişi belediyede numaralarımızın yarısını onlara verdiler. İtiraz ettik hakkımızı savunduk 4 metreden üç metreye düşürdüler. Yıllardır emek veriyoruz, ben şeker hastasıyım. 6 yıldır orada mücadele ettim" diyerek kadınların uzun süredir verdiği mücadeleyi bize aktardı.

Erkeklerin neden ısrarla bir tane olan kadın pazarına sokulmak istendiğine dair sorumuza Fatma; "Belediyeye sattılar. Erkeklerin başka alanı yok mu? erkeklerin alanı var, şimdi bizim bölgemize yine de giriyorlar. Bu bölge çamur içindeydi, 10 yıl önce bu alanın her yeri inşattı halindeydi. Biz derleyip toparladık orayı. Adam (kayyumu kastederek) gelince belediye sattı diyorlar. Belediye satınca erkekler daha rahat gelebiliyor" şeklinde yaşananları dile getirdi.

SÖYLEŞİ
FATMA

"Kayyum yediği para karşılığında pazarımızı erkeklere veriyor"

Yaptığımız görüşmede erkeklerin pazarı olmasına karşın kadınların duruma karşı çıkmasına rağmen erkeklerin pazara getirilmesin hakkında ne düşünüyorsunuz?" şeklinde sorumuza Fatma yıllar emek verdikleri pazarın nasıl erkeklerin alanı haline getirildiğini; "Benim anladığıma göre paralarını yediler mecburen sokmak zorundalar. Her bir kişiden bir sürü para alınca bir karşılığının olması gerekiyor. İşte bunun karşılığı ise bizim pazar yerimiz oldu.

Anlaşmanın yapılması ile erkeklerin pazara yerleşmesi kesinleşti ancak kura ile kim tam olarak nerde olacak o kısmı için önümüzdeki günlerde yapılacak onun netleşmesi beklendiğini dile getiren Fatma, "Kadınların durumdan etkileneceğini, işlerinin nasıl etkilenecek?" sorumuza ise;

"Yani yabancı bir erkek gelince kadın duramaz, kendi alanı, kadın kadına bu bozulmuş olacak, rahat olamaz, kocası olanda var olmayanda var. Olmayan, kendisi mecburen çalışacak. Ancak o da rahat olamaz, erkeklerin biri laf eder, diğeri laf eder, hiç bir kadın erkeklerin içinde oluyor mu?

Dün mesela kura çekildi, daha yerimizi görmedik ama karışık, yanımda yabancı bir erkek, ben nasıl çalışayım, kadınlar yan yana dursaydı en azında ama oda bozulmuş oldu şimdi. Önce öyle söylediler ama, karmakarışık kuranın sonuçlarını pazartesi günü göreceğiz. Kimler yanımızda olacak? Arkadaşlarımız mı yoksa yabancı erkekler mi göreceğiz. O erkeklerin huylarını bilmiyoruz, etmiyoruz. Dengesiz insanlar da olabilir. Tabi bir kadın fiyat sorduğu zaman ya alacaksın ya da arkandan sana laf edecekler, insan pazarlıkta yapamıyor erkeklerle. Ben şahsen gitmişim görmüşüm, gördüm o muameleyi, ya alırım ya da arkamdan ileri geri konuşuyorlar. Öyle yanımızda iş yapacaklar, düşünsenize ne olur Allah bilir" şeklinde cevabı ile kadınların kendi inşa ettikleri alanların nasıl yok edildiğini ve kadın yaşam alanlarının kadınlar açısından nasıl önemli olduğunu bir kez daha dile getirdi.

"Çok mücadele ettik ama olmadı, işler torpille oluyor"

Amed'te tek olan yaklaşık 8 yıllık Jiyan Pazarı artık erkeklerin de girdiği bir Pazar haline gelecek. Uzun süre mücadele ettikleri; "Ne yaptık ne ettik her yere başvuru yaptık, hiçbir sonuç alamadık. Birde toplu akrabalara verilmiş, bir aileden 5, 10 kişiye verilmiş kura çekilişinden belli oluyor bu.

Mesela soyadı aynı olan 10 kişiye verilmiş. Normal kurada bir kişiye çıktıysa aynı kişinin akrabalarına verilmez. Ama bazılarına torpil yapılıyor bazılarına da bir şekilde istediği zaman vermiyorlar" sözleri ile kayyumun işleri nasıl yürüttüğüne dair gerçekliği açığa çıkarıyor.

"İsmail Beker Göçmen Kadının Cinsel Saldırı Beyanını "Daha Önce Yaptım" Diye Onayladı

Beşiktaş'ta bulunan Mor Dayanışma'da yapılan açıklamada, "Kadın dayanışmasından vazgeçmiyoruz. Yaşasın kadın dayanışması. #OSeseBendeKoşardım" yazılı pankartı asıldı. Kendisine yönelik saldırıların insanlık boyutlarını aştığının altını çizen Zerey, gerek sosyal medyada hakaret ve tehdit içeren mesajlar, iş yeri telefonlarının aranması suretiyle ciddi bir psikolojik ve yaşamsal tehdide maruz kaldığını belirtti.

Beker'in yakınları tarafından olayın sosyal medyada çarpıtıldığını kaydeden Zerey, duyulan çığlık üzerine civarda bulananlar olarak olay yerine gittiklerini kaydetti. Zerey, "Sonrasında kadının şikayeti üzerine fail hakkında yaralama, mala zarar verme ve cinsel saldırı suçları ile resmi şikayetler gerçekleşmiştir" dedi. Zerey, şöyle devam etti: "Yardım sesi bugüne kadar katledilen bütün kadınların sesidir. Şahsıma yönelik yapılan saldırılara ilişkin yasal süreci başlatacağımı bildiriyorum. Kadınları koruyanların değil, kadınlara yönelik suç işleyenlerin isimlerinin tutuklansın talepleri ile paylaşıldığı günleri yaratacak olan kadın dayanışmasıdır. O gün orada olup duyduğu yardım çığlığına koşacak olan bütün kadınların öfkesi ve bilincini selamlıyorum."

Basın metnini okuyan Tülay Korkutan, kadın hareketinin ve Ebru Zerey'in hedef haline getirildiğini, yargılama henüz başlamamışken kırpılmış video görüntüleriyle erkeğin aklandığının iddia edildiğini belirtti.

Birçok ilde yapılan ev baskınlarında aralarında HDP ve DBP'li siyasetçilerin de bulunduğu en az 49 kişi gözaltına alındı.

HDP ve DBP'ye Çok Sayıda Kentte Gözaltı Terörü

Diyarbakır, İstanbul, Batman, Adana, Şırnak, Dersim ve Antalya'da birçok eve polisler tarafından eş zamanlı baskın düzenlendi. Adana merkezli yapılan ev baskınlarında HDP ve DBP yöneticilerinin de bulunduğu 20 kişi gözaltına alındı. "Örgüt üyesi olmak" iddiasıyla gözaltına alınanların İl Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüğü öğrenildi.

MA'nın geçtiği habere göre, gözaltına alınan bazı kişilerin isimleri şöyle: HDP Adana İl Örgütü yöneticileri Berivan Gökalp ve Mehmet Yaşık, HDP Seyhan İlçe Örgütü yöneticisi Dindar Aksu, Çukurova TUAYDER yöneticisi Mehmet Tutuş, Akdeniz Yakınlarını Kaybeden Ailelerle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (AYKAY-DER) Eşbaşkanı Şükran Efetürk, Cigergun Güven, Hasan Kocaman ve Halil Kocaman.

Cigergun Güven'in evine yapılan baskında polislerin evdekileri yere yatırdığı ve gençleri darp ettiği aktarıldı.

Amed de en az 29 kişi gözaltına alındı

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma kapsamında ise 34 kişi hakkında gözaltı kararı çıkarıldı. Diyarbakır merkez ile Kulp ve Silvan ilçeleri, İstanbul, Batman ve Antalya'da yapılan ev baskınlarında en az 29 kişi gözaltına alındı.

Şenyaşar Ailesi'nin 'Adalet' Nöbeti Sürüyor

Şenyaşar ailesini katleden AKP'liler yargılanmıyor, yapılan tüm şikayetler sürüncemeye bırakılmaya devam ediyor. Devlet kendi iyi 'Kürdünü' kötü 'Kürde' karşı koruyarak kuruluşundan itibaren değişmez politikasını sürdürüyor.

TC devletinin Türkiye Kürdistanı'na yönelik kaçırma, işkence etme, ajanlaştırma, kaybetme, katletme ve faili aklama politikaları kuruluşundan itibaren değişmez bir politika olarak sürdürülmüştür. Devlet, gerek kendi kolluk güçleriyle, gerek kontralarıyla ve çete yöntemlerle Kürdistan halkını birçok acıya maruz bırakmıştır. TC devletinin tarihinde bunun birçok örneği bulunur. Salt Kürt halkı üzerinden değil, başta Ermeni, Alevi, Rum, Pontus halkları olmak üzere Sünni-Türk kimlikleri dışındaki tüm kimlikler katliam ve soykırıma uğratılmış, ancak devletle anlaşan komprador burjuvazinin nefes almasına izin verilmiştir. 24 Nisan 1915'ten itibaren başlatıldığını varsayabileceğimiz bu politika değişime uğramadan günümüze kadar gelmiştir.

Devletin kuruluş kodlarından olan bu politikanın en yoğun yaşandığı dönemlerden birisi de 90'lı yıllar olmuştur. 12 Eylül AFC dönemi üzerine gelen bu dönem devlet için Kürt halkına yönelik katliama varan uygulamaların yaşatıldığı dönemdir. Dönemin tanığı birçok insan bu katliamlardan nasibini almış, evsiz kalmış, göçe maruz bırakılmış veya tanıklıkları yok sayılmıştır. 90'larda Kürt halkına dönük katliamları gerçekleştiren birçok isim ise devlet tarafından korunmuş, açılan davalar zaman aşımına uğratılmış, tanıklar kaybedilmiş, Mehmet Ağar gibi çeteler devletin kolları altına sığınmıştır.

AKP iktidarı ise kendi döneminin başlarında mevcut klik çatışmaları ile 90'lar döneminin faillerine yönelik göstermelik davalar açmış, iktidarını sağlamlaştırmak adına ordu içindeki kadroları 'Ergenekon' davaları ile elimine etmiştir. Bu davalarda dönemdeki katliam, kaybetme gibi suçlar da konu edinmiş ancak gelişen süreç içerisinde AKP elimine etmeye çalıştığı Ergenekon kliği ile de anlaşarak bu davaların tamamını kapatma yoluna gitmiştir.

Gelinen noktada ise AKP iktidarı 90'ların bizzat kendisi haline gelmiştir. Son süreçte Sedat Peker adlı çetebaşının sosyal medyadaki itirafları ile kirli pazarlıklar halk nezdinde gün yüzüne çıkmıştır. Ancak bizler için bu kirli pazarlıklar bilinmeyenin ortaya çıkması değildir. Çok yakın ve gerçek bir örnek itirafa gerek bıraktırmayacak bir şekilde AKP iktidarının yavru katillerini nasıl koruyup kolladığını ve akladığını gözler önüne sermiştir: Şenyaşar Ailesi!

Urfa'nın Suruç ilçesinde, 24 Haziran 2018 genel seçimlerinden on gün önce, 14 Haziran'da esnaf ziyareti esnasında AKP'li vekil İbrahim Halil Yıldız'ın korumaları ve yakınları Şenyaşar ailesine ait işyerinde aileye saldırdı. Hastaneye uzanan saldırılar sonucu Hacı Esvet *Şenyaşar*, oğulları Adil ve Celal *Şenyaşar* ile vekilin ağabeyi Mehmet Şah Yıldız yaşamını yitirdi. Olayda Mehmet, Ferit ve Fadıl *Şenyaşar* ile birlikte toplam sekiz kişi yaralandı.

Saldırı sırasında yaralanan Fadıl *Şenyaşar* ve kardeşleri, tedavileri devam ederken gözaltına alındı, Fadıl *Şenyaşar* tutuklandı. *Şenyaşar*, halen Elazığ Kapalı Cezaevi'nde tek kişilik odada tutuluyor. Olaydan 15 ay sonra, 18 Eylül 2019'da AKP'li vekilin ağabeyi Enver Yıldız, büyük bir koruma grubuyla geldiği Urfa Adliyesi'nde teslim olduktan sonra tutuklandı.

Olaydan 18 ay sonra, Urfa Cumhuriyet Başsavcılığı sadece işyerinde yaşananlara ilişkin bir iddianame hazırladı. İddianamede, *Şenyaşar* ailesine dönük asıl saldırının yaşandığı hastane boyutuna yer verilmedi. Yürüyerek gittiği Suruç Devlet Hastanesi'nde katledilen Hacı Esvet *Şenyaşar'a* ilişkin bir yargılama iki buçuk yıldır başlamış değil. İddianamede, tutuklu Fadıl *Şenyaşar* ve yaralı kurtulan Ferit *Şenyaşar'ın* da aralarında olduğu 13 kişiye "öldürme, öldürmeye teşebbüs, yaralama, mala zarar verme, ateşli silah bulundurma" gibi suçlamalar yöneltildi. İddianame Urfa 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilirken, dava daha sonra "güvenlik" gerekçesiyle Malatya'ya nakledildi.

Son süreçte ise devlet yine devletliğini yaparak *Şenyaşar* Ailesi'nin 'adalet' talebini karşılamadı ve katilleri koruma yoluna gitti. *Şenyaşar* ailesini katleden AKP'liler yargılanmıyor, yapılan tüm şikayetler sürüncemeye bırakılmaya devam ediyor. Devlet kendi iyi 'Kürdünü' kötü 'Kürde' karşı koruyarak kuruluşundan itibaren değişmez politikasını sürdürüyor. İktidarlar değişse de devletin özü değişmiyor.

Yapılan tüm bu hukuksuzluklara karşı ise *Şenyaşar* Ailesi'nin adalet savaşı sürüyor. Anne Emine *Şenyaşar* ve yaralı kurtulan oğlu Ferit *Şenyaşar tüm baskı ve polis saldırılarına karşı Urfa Adliyesi önünde adalet nöbetine devam ediyorlar.* 80 günü aşan adalet nöbetinde ise polisin baskısına ve gözaltı saldırısına maruz kalan *Şenyaşar* Ailesi buna rağmen adalet nöbetini sürdürmeye devam ediyor.

Hukuksuzluğun Manifestosu: Kobanê Davası!

İŞİD'in 2014 yılında Kobane'ye saldırısı sonrası ülkenin birçok yerinde yükselen tepkiler dolayısıyla Sabahat Tuncel, Gültan Kışanak, Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ dahil olmak üzere 108 kişi hakkında açılan davanın 2. Duruşması görüldü.

Hatırlanacağı üzere 28'i tutuklu 108 kişinin yargılandığı davaya katılım için 1200 avukat başvuru yapmış 9 baro da açıklama yayınlamıştı. 6-8 Ekim'de gerçekleşen Kobane serhildanından sonra 6 yılı aşkın bir süre geçmişken 30 Aralık 2020 tarihinde düzenlenen 3530 sayfalık iddianame mahkemeye sunuldu ve Ankara 22. Ağır Ceza Mahkemesi bir hafta içinde; 7 Ocak 2021 tarihinde kabul etti. 108 kişi için "devletin birliği ve ülke bütünlüğünü bozma", 37 kez "insan öldürme" gibi pek çok suçtan ceza isteniyor.

Kumpas davası olarak nitelendirilen ve siyasi saiklerle açılan Kobane Davası'nın ilk duruşmasında yaşanan hukuksuzluklar 2. ve 3. duruşmada da sürdürüldü. İlk duruşma avukatların dahi içeri alınmadığı, savunmanın devre dışı bırakılmaya çalışıldığı trajikomik bir tiyatroyu andırırken, mahkeme heyetinin talimatla, siyasi kararlar aldığını da göstermişti.

Figen Yüksekdağ'ın avukatı Gülağacı; "Tensip, kovuşturma sürecine yön veren bir ara karardır. Ama siz tensipte 'Beni AİHM kararı bağlamaz' dediniz ve burada tavrınızı gösterdiniz. AYM'nin 90'ıncı maddesini tanımıyorum AİHM kararını tanımıyorum' dediniz. Adil bir yargılama olmayacağını bize daha duruşma başlamadan, Ocak ayında göstermiş oldunuz. Bu yargılama, hukuki bir dava olmasının yanında, bir organizasyon olmasından dolayı problemlidir. Bir Ceza İnfaz Kurumu'nda yargılama görüyoruz" diyerek duruşmalar başlamadan yapılan hukuksuzluklara tepki gösterdi.

Duruşmalarda yaşananları özetleyecek olursak; avukatlar duruşmaya alınmadı, SEGBİS ile bağlananların sesleri kısıldı, siyasetçilerin avukatları olmadan kimlik tespiti yapılmaya çalışıldı, binlerce sayfalık bir iddianamenin sadece 28 sayfası okundu, ilk duruşmadaki reddi hakim talepleri reddedildi, Kürtçe savunma yapacak olanlar için çevirmen bulundurulmadı, tutukluluk ve adli kontrol hallerinin devamına karar verildi. Ve daha bir dizi hukuksuzluk ile duruşma 14 Hazirana ertelendi.

Siyasi atmosferin karışık olduğu bu günlerde, siyasi iktidarın, devletin bütün organlarını kullanarak bu davaya özel bir ilgi ile yaklaştığı ve talimatların çok öncesinden verilerek, planlı duruşmalar, daha doğrusu tiyatrolar gerçekleştirildiği açıkça görülüyor. Özellikle son dönemde mafya Sedat Peker'in yaptığı açıklamalar, devletin ve iktidarın gizlemeye çalıştığı ama pek de şaşırtıcı olmayan gerçekleri ilk ağızdan anlatması, bir şok hali yaratmış oldu. Kendi içlerindeki çatlaklar her geçen gün biraz daha görünür hale gelirken, yargılanması gerekenlerin kim olduğu ise halk nezdinde biraz daha netleşmekte. Batan gemilerini kurtarmaya çalışırlarken, şimdiye kadar körükledikleri şovenizmi de kullanarak, dikkati başka yerlere HDP'ye çekmeye çalışıyorlar.

Adalet, hukuk, adil yargılama denildiğinde ve konu Kürtler, politik tutsaklar olduğunda bu kavramların hepsi işe yaramaz hale geliyor. (Elbette ki konu ezilen kesimler olduğunda bu durum her zaman geçerli.) AİHM kararını dahi tanımamak, özellikle hakim sıfatı ile mahkeme salonunda oturan kişinin bunu dile getirebiliyor olması, rahatlığın nereden geldiğinin bir kanıtı olsa gerek.

Faşizmin fazlasıyla yükseldiği, devrimci, demokrat ve yurtseverlere yönelik saldırıların yoğunlaştığı böylesi bir süreçte, yönetme krizi de aynı oranda ayyuka çıkmış durumda. Doğal olarak hem ekonomik kriz hem yönetme krizi içerisinde sıkışıp kalındığını, yıllardır hasıraltı edilen "faili meçhul" cinayetlerin, akıtılan paraların da açığa çıktığını varsayarsak bu saldırıların, faşizmin yükselmesi beklenmedik bir durum değil.

Ayrıca son yıllardaki tekli yargılamalardan sonra şimdilerde toplu davalara, binlerce sayfalık iddianamelere dönülmeye başlanmış durumda. Diledikleri bütün yasaları bir seferde meclisten geçirme çalışmalarında olduğu gibi, toplu davalar ile saldırılarının boyutunu büyütme, etkisini arttırma hedefindeler. Bütün bu hukuksuz süreçlerin, saldırıların bir sonu olacağı, bu sonun getirileceği de aşikar!

"Tarihte ilk defa bir parti, AKP-MHP başka bir partiyi, HDP'yi yargılamaya çalışıyor. En faşist dönemlerde bile bir parti hakim cübbesi ile salona girmemiştir. Biz halkın iradesini bu kumpas davasında ezdirmeyeceğiz."(Selahattin Demirtaş)

27 Kasım'da başlayan süresiz-dönüşümlü açlık grevi, 180. gününde devam ediyor.

Tecrite ve Hak Gasplarına Karşı Açlık Grevleri Sürüyor

PKK ve PAJK'lı tutsakların, PKK lideri Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin sonlandırılması talebiyle 27 Kasım'da başlattığı süresiz-dönüşümlü açlık grevi, 180. gününde devam ediyor.

Aynı amaçla Mexmûr Şehit Aileleri Derneği'nde 160'ıncı gününe dayanan eylem devam ederken, Yunanistan'ın Lavrio Kampı'nda ise yapılan açlık grevleri 130'lu günleri gerisinde buraktı.

PKK Lideri Abdullah Öcalan şahsında hapishanelerde devam eden tecrit ve hak gasplarına karşı açlık grevi eylemleri 36'ıncı grup tarafından sürdürülürken devlet tecriti sürdürmeye devam ediyor.

Bir yılı aşkın süredir Abdullah Öcalan'ın ailesi ve avukatlarıyla görüşme yapması engellenirken geçtiğimiz Mart ayında İmralı Adası'nda çıkan yangın, PKK lideri Abdullah Öcalan'ın sağlığıyla ilgili kaygılara neden olmuştu. Kamuoyunda açığa çıkan baskı üzerine kardeşi Mehmet Öcalan, 25 Mart 2021'de Öcalan'la telefonda görüştü. Telefon hakkı 21 yıldır gasp edilmesine karşı pandemi dolayısıyla savcının yanında gerçekleştirilen telefon görüşmesi yarıda kesildi. Son 10 yıldır sistematik bir tecrit altında tutulan PKK lideri Abdullah Öcalan'ın ağır tecrit koşullarında yaşamasının insan hakkı ihlali olduğuna vurgu yapan açlık grevi izleme heyetleri, tecridin kaldırılması yönünde çağrılarını sürdürürken Öcalan'ın avukatlarının yürüttüğü mücadele sürüyor.

18 Mayıs günü Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı'na yeniden başvuru yapan avukatlar başvurulara dönüş yapılmamasına karşı tecridin kalkması için mücadele etmeye devam ediyor. Tecride karşı mücadele devam ederken tecrit devletin beka sorunu halini almaya devam ediyor. Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ni önderlik kriziyle karşı karşıya bırakmak devlet esas hedeflerinden biri halini aldı.

Devlet bir yandan Medya Savunma Alanları'na yönelik işgal saldırılarıyla PKK'nin önder kadrolarını tasfiye etmeyi hedeflerken Öcalan üzerindeki tecridi derinleştirerek Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ni önderlik krizinin içerisine sokmayı hedefliyor. ABD emperyalizminin kaptan köşkünde yaşanan değişiklik TC'nin işgal saldırılarının önünü açarken bu saldırıların esas hedefini ulusal birlik tartışmalarının örüldüğü-geliştirilmeye çalışıldığı bir süreçte Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'nin eli zayıflatılmak oluşturuyor. Buna paralel iç politikada yaşanan tıkanıklığın şovenizm zehriyle aşılmaya çalışılması AKP-MHP iktidarının son 6 yıllık pratiklerinin en belirgin yanını oluşturmaktadır.

Devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyu açısından tecride karşı ses çıkarmak bu mücadeleye omuz vermek devrimci bir sorumluluk barındırırken buna paralel insan hakkı ihlallerine karşı dur deme cüretini de içermektedir.

BİR KONTRGERİLLA PİYONUNUN İTİRAFLARI ÜZERİNE

Bu çeteler, sistem açısından kârlı bir işkolu yaratır; buradaki çete unsurları devlet aygıtı adına asker, polis gücü ile işçi ve emekçilere karşı açık şiddet uygulamak üzere yedek kimi zaman asli güç işlevi görür.

Sedat Peker isimli mafya liderinin parçası olduğu devlet örgütlenmesine ilişkin açıklamalarıyla bir süredir bu ilişkiler ağının tartışılmakta olduğunu görüyoruz. Kontrgerilla örgütlenmesinde ıskartaya çıkartılan ve bir kenara konulan S. Peker, bu nedenle itirafçı olmuş ve bildiklerinin çok az bir kısmını ifşa ederek kendince intikam almakta, rakipleriyle "mücadele" etmektedir.

Kontra gerilla itirafçısının itiraflarına geçmeden önce, öncelikle bu türden kişiliklerin ortaya çıkmasına zemin sunan altyapıya değinmek yararlı olacaktır. Kapitalist devlet aygıtına ilişkin temel yanılgılardan birisi devletin anayasasında yazan burjuva demokrasisinin gerçekten de kapitalist tarafından uygulanabilirliğine ilişkin yanılgıdır. En demokrat burjuva demokrasisi dahi özünde burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçi halklar üzerindeki diktatörlüğünden başka bir şey değildir.

Kapitalist devlet aygıtının amacı ve önceliği, kapitalist üretim araçlarına yani büyük sermayeye, fabrikalara, tarım arazilerine, banka sermayesine, tekel ve tröstlere sahip olan egemen burjuva sınıfının kârlılığını artırmak, işçi sınıfı ve emekçi halk karşısındaki mevcut hakim durumunu korumaktır. Bu nedenle görünürde adı ne olursa olsun özünde o bir diktatörlük, gizli-açık baskı rejimi olmak zorundadır; bu, onun doğasından ileri gelen bir zorunluluktur.

Kapitalist toplumda sermayenin düzenli ve artan oranda burjuva azınlığın elinde birikmesi toplumun büyük çoğunluğunun; işçi ve emekçilerin, kent ve kır küçük burjuvazisinin ve hatta orta ölçekli sermayenin giderek yoksullaşması sonucunu doğurur. Kapitalist devlet aygıtı, sermayenin düzenli olarak ve artan oranda burjuva azınlığın elinde toplanmasını sağlayan düzenleme ve denetim aracı olarak, toplumsal üretimin adil olmayan bölüşümünün ortaya çıkardığı toplumsal eşitsizliğin sürekliliğini sağlamak zorundadır. Doğaldır ki; kapitalist devlet aygıtı, toplumsal üretimi bölüşümden doğan eşitsizliğin koruyucusu ve sürdürücüsü olarak, bu eşitsizliği yasalarla ve görünür olmayan yollarla gizlemeye çalışır.

Kapitalist devlet aygıtının, toplumsal üretimin eşit olmayan bölüşümünü gizleme yöntemlerinden birisi, burjuva anayasasındaki eşitlik kavramıdır. Burjuvazi, eşitsizlik prensibine göre işleyen kapitalist üretim ve bölüşüm ilişkileri sisteminin üzerine örttüğü eşitlik örtüsü ile kapitalist toplumdaki herkesin bir diğeri ile eşit olduğuna inanılmasını bekler. Oysa kapitalist toplumda işçi emeği dahi kendi arasında içerdiği kalifikasyona göre farklılıklar gösterir. Bu farklılık özünde kapitalistin işçi emeğini daha yoğun şekilde sömürebilmesini sağlar. İşçi emeğinin dahi kapitalist sistemin kâr maksimizasyonu prensibine göre birbirinden eşit olmayan şekillerde ayrıldığı durumda, toplumsal üretim araçlarına sahip olmayan işçi ile bu araçlara sahip olan burjuvazi arasında bir eşitlik olabileceği iddiası gülünç olduğu kadar da saçmadır.

Kapitalist devlet aygıtı, toplumsal üretim ve bölüşüm ilişkilerinin ortaya çıkardığı bu apaçık eşitsizliği gizlemek, eşitsizliği devam ettirmek amacıyla üzerinde baskı oluşturduğu toplumun içinden kendisine hizmet edecek kadroları işe alarak toplumun içine sızar ve akıldışı varlığını yasallaştırmaya, kabul edilir hale getirmeye çalışır. Kapitalist devlete ait herhangi bir kurumda çalışan memurların, bürokratların, asker, polis, savcının görevi öz olarak budur; içinden çıktıkları toplumu -kendileri de dahil olmak üzere- burjuva azınlığın kârlılığı uğruna baskı altında tutmak; toplum üzerindeki burjuva diktatörlüğü yararına çalışmak.

Devlet aygıtının görünür olmayan (yasadışı ifadesi yerine görünür olmayan demeyi tercih etmek daha doğrudur çünkü kapitalist devletin kendisi zaten başlı başına yasal değildir. O organize bir suç örgütü olarak yasadışıdır) baskı araçları ise faaliyetine izin verdiği mafya ve suç çeteleridir. Bu çeteler, sistem açısından kârlı bir işkolu yaratır; buradaki çete unsurları devlet aygıtı adına asker, polis gücü ile işçi ve emekçilere karşı açık şiddet uygulamak üzere yedek kimi zaman asli güç işlevi görür; diğer taraftan da lümpen proletarya denilen kesimden devşirilen kimseler aracılığıyla yukarda değindiğimiz şekilde devlet üzerinde bir diktatörlük işlevi gördüğü halkın arasına sızar.

Bugün kapitalist emperyalist sistemdeki en ileri burjuva demokrasisinde dahi sistem özünde bu şekilde çalışır ve bu nedenle en ileri burjuva demokrasilerinde dahi; asker-polis-istihbarat güçlerinin çokluğu ve yaygınlığına karşın silah, uyuşturucu ve insan ticareti yapan çeteler bulunur.

O halde görüyoruz ki; çeteler, devletin dışında değildir ya da sistemin işleyişinden doğan kimi aksaklıklar sonucu ortaya çıkmış değillerdir; silah, uyuşturucu ve insan ticareti yapan çeteler kapitalist devlet ve sistemin asli birer parçasıdır.

Çetelerin Re-organizasyonu ve Kontrgerilla Örgütlenmesi

Sosyalizmin dünya genelinde elde ettiği başarılar ve peş peşe gelen devrimler emperyalist-kapitalist sistemi yöneten burjuvazi ve onlar hesabına çalışan kadrolarda büyük bir endişe ve korku yarattı. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Hitler ve Mussolini faşist yönetimlerine emperyalist-kapitalist sistemin verdiği desteğin arkasında bu korku vardı. Ne var ki; emperyalist-kapitalist sistemin desteklediği faşizm, işçi sınıfının ideolojik ve askeri mücadelesi ile yenildiler. Emperyalist-kapitalist sistem bir taraftan "Hitler'in nasıl acımasız bir tiran olduğunu" yazarken Hitler faşizminden dünyayı kurtaran Stalin ve Sovyetler'in başarısının Stalin ve sosyalizm lehine doğuracağı etkiyi bozmak üzere Stalin ve sosyalizm karşıtı ideolojik üretime giriştiler.

Amerika'da başlayan ve dünyaya pompalanan anti-komünist propagandanın ve komünistlere karşı yürütülen fiziki ve psikolojik baskı, yok etme politikalarının sonucu olarak zaten kapitalist sistemin bir parçası durumundaki görünür olmayan devlet gücü çeteler de tıpkı asker, polis, istihbarat güçleri gibi yeniden organize edildi.

Nazi faşizminin yenilgisi sonrasında dünyanın birçok yerindeki Nazi subayları Amerika'ya götürüldü. Anti-komünist milis faaliyetinin örgütlenmesi konusunda faşist Nazi subaylarının tecrübeleri sistematik bir eğitime dönüştürüldü. Türkiye'den de Alparslan Türkeş ve birçok asker, polis, istihbarat unsurları ABD'deki **"gayr-ı nizami harp"** adı altında düzenlenen bu kurslara katılarak, işçi sınıfının kurtuluş kavgasını engellemenin yol ve yöntemleri üzerine eğitim aldılar.

ABD emperyalizmi tarafından eğitilen kadrolar ülkelerine döndüklerinde devletin asker-polis-istihbarat güçleri, hakim ve savcıları, memur ve bürokratları arasında anti-komünist örgütlenmeler oluşturdular. 1948'de Türkiye'de kurulan ve 1952 yılında resmi olarak yeniden organize edilen **Seferberlik Tetkik Kurulu** (1967 itibariyle adı **Özel Harp Dairesi** olarak değiştirildi) bu örgütlenmelerin hepsini idare eden merkezdir. Bununla birlikte ABD emperyalizmi, kendi kadroları ile anti-komünist faaliyeti yönetmek üzere **JUSMAT** (Amerikan Yardım Heyeti) isimli kuruluşunu doğrudan Milli Savunma Bakanlığı içerisinde faaliyet yürütüyordu.

İşçi sınıfının kurtuluşu mücadelesini geriletmek, mücadeleye önderlik eden devrimcileri ve devrimci grupları dağıtmak, yok etmek amacıyla yürütülen bu çalışmalar, ABD'de yayınlanan FM-35

adlı bildiriyle kontrgerilla faaliyetini düzenli hale getirilirken, Türkçe'ye Albay Cihat Akyol tarafından 1971 yılında **Sahra Talimnamesi FM-31** olarak tercüme edildi ve **Genel Kurmay İç Hizmetler Yayınları'**nda yayımlandı. Bunun anlamı artık devletin asker-polis-istihbarat güçlerinin yanında devletin dolaylı gücü olan çetelerin de ortak bir program etrafında yeniden organize edilecek olmasıydı.

Uyuşturucu, silah ve insan ticareti ile finanse edilen kontrgerilla faaliyetinin sonucunda Türkiye'de devrimcilere, işçilere karşı sayısız cinayet ve katliam işlendi. Örneğin; onlarca devrimci ve demokratın katili olan azılı faşist Abdullah Çatlı'nın İsviçre ve Fransa'da "uyuşturucu kaçakçılığı" nedeniyle tutuklanmasının arkasında, kontrgerilla faaliyetinin uyuşturucu, insan ve silah ticareti ile finanse edilmesi vardır. Böyle olduğu içindir ki, Fransa'da özel bir hapishanede tutulurken helikopterle kaçırılmış ve anti-komünist faaliyetine devam edebilmiştir. Elbette, TC devletinin siyasi ve askeri olarak Fransa'daki bu kaçırma olayını doğrudan organize etmiş olamayacağını düşünürsek bu faaliyetin arkasında bütün dünyada anti-komünist faaliyeti yöneten ABD ve onun dış istihbarat örgütü, katliam şebekesi CIA olduğunu tahmin edebiliriz.

1970'ler itibariyle artan kontrgerilla faaliyetinin finansmanı için kullanılan uyuşturucu, insan ve silah ticareti zaman zaman ana akım medya tarafından gündeme getirilse de herkesin bildiği bir sır olarak devam edegelmiştir. 1990'larda TC devletinin uyuşturucu ticaretine dayanarak Türkiye Devrimci Hareketi ve Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ne karşı yürüttüğü karşı-devrimci savaşı finanse etme politikası dönem Avrupası'nda üzerinde eroin şırıngası ile servis edilen TC bayrağı görüntüleri ile sembolize olmuştu.

İşçi ve emekçi düşmanı anti-komünist terörün "sivil" ayağını oluşturmak ve faşist terör için devlete gereken kadroları temin etmek üzere kurulan MHP'nin bütün uyuşturucu, silah ve insan kaçakçılığı faaliyetinin de merkezinde olması tesadüf değildir. Türkiye'de belli başlı bilinen bilinmeyen bütün çetelerin ya da çete liderlerinin MHP'li olmalarının nedeni budur.

Sedat Peker'in İtirafçılaşması ve Ortaya Saçılanlar

Bugün; TC İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, geçmiş içişleri bakanı ve Türkiye'deki kontrgerilla örgütlenmesinin merkezinde yer alan Mehmet Ağar ve bir başka faşist çete lideri Alaattin Çakıcı ile yaşadığı çelişkiler nedeniyle kimi videolarla uyuşturucu ticaretinin devlet görevlileri eliyle nasıl yapılmakta olduğunu anlatan çete lideri Sedat Peker de aynı ilişkiler ağının bir parçasıdır.

Faşizm, sermayenin işçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki açık terör diktatörlüğüdür ve bu anlamıyla sermayenin işçi sınıfına karşı açık terör ittifakıdır. Ancak bu demek değildir ki; sermaye gruplarının oluşturduğu klikler arasındaki çekişme ve çelişkiler son bulmuştur; aksine bu çelişkiler devam eder ve bugün tanığı olduğumuz haliyle her an gün yüzüne de çıkar.

Sedat Peker de "şöhretini" kontrgerilla faaliyetinin içinde oynadığı rolden almıştır. Adli bir çete lideri olan Sedat Peker, 1990'larda Türkiye Devrimci Hareketi'ne ve Kürt Ulusal Özgürlük Mücadelesi'ne karşı tırmandırılan faşist devlet terörünü uygulayan çetelerden birisine liderlik etmiştir. Kontrgerilla elebaşlarından Veli Küçük'ün İstanbul'a getirttiği ve PKK itirafçılarından oluşan bir grupla sözde "polisten gizli şekilde" ama polis üniformaları, polis kimlikleri ve polis telsizleri kullanarak durdurup "gözaltına" alınan ve Kürt Ulusal Özgürlük Mücadelesi'ne destek verdiği ileri sürülen kişileri yine Veli Küçük' ün jandarma komutanı olarak faaliyet yürüttüğü bölgede katlederek bugün sahip olduğu "şöhret"i elde etmiştir.

S. Peker'in Suriye'deki cihatçı katillere verdiği lojistik desteğin ana akım burjuva medyada "büyük fedakarlık" mesajları ile verildiğini anımsadığımızda TC devleti ve özel olarak S. Peker ve genel olarak da diğer çete unsurları ile doğrudan ilişkisi ortaya serilmektedir. S. Peker'in "*uluslararası savaş suçları mahkemesinde ülkem aleyhinde delil olmasını istemem ama üzerime gelirseniz Suriye'nin ötesine geçeriz, bir de o tarafı var*" şeklindeki itirafı TC devletinin tıpkı işçi-emekçi mücadelesine ve Kürt Ulusal Özgürlük Mücadelesi'ne karşı olduğu gibi Suriye'de de çeteleri kullanarak sayısız cinayet ve katliam işlediğini ortaya koymaktadır. Kuvvetle muhtemeldir ki; Suruç, Gaziantep, Ankara Gar, Diyarbakır'da İŞİD kullanılarak yapılan faşist saldırılar da S. Peker'in "savaş suçları mahkemesinde zarar görmesini istemediği" TC devletinin planlaması ve yönlendirmesi ile gerçekleştirilmiştir.

Alaattin Çakıcı isimli diğer çete liderini "Çakıcı Affı"yla serbest bırakan TC devleti, bu piyon aracılığıyla ulusal ve uluslararası uyuşturucu trafiğini organize ederek içerde Türkiye Devrimci Hareketi ve Kürt Ulusal Özgürlük Mücadelesi'ne dışarda Rojava, Libya, Suriye başta olmak üzere devrimcilere ve halklara karşı faşist terörünü finanse etmeyi amaçlamıştır. Alaattin Çakıcı'nın serbest kaldıktan sonra Türkiye'de farklı bölgelerde faaliyet yürüten ve yine yukarda anlatılan ağlarla kontrgerilla faaliyetinin içinde yer alan kimi çete liderleri ile bir araya gelmesinin uyuşturucu trafiğinin organizasyonunu sağlamak maksadı ile olduğu S. Peker'in itiraflarıyla ile kesinlik kazanmış oldu.

Bodrum Yalıkavak'ta Korkut Eken, Mehmet Ağar, Engin Alan, Alaattin Çakıcı'nın birlikte verdikleri fotoğraf uluslararası ticaretin, devlet adına faaliyet yürüten bu unsurlar tarafından organize edilmekte olduğunun beyanıydı. S. Peker'in itirafları bunu sadece doğrulamış oldu.

Elbette S. Peker'in buradaki ifade ettiği gibi "kendisi de derin devletin merkezinde yer almış birisi olarak", "ne derin devleti ifşa etmek", "ne devlet ile hesaplaşmak" gibi bir amaca sahiptir. Hayır kendisinin itiraf ettiği gibi "kendisini kullanışsız bulan birileri tarafından tasfiye edilmiştir" ve o da bu tasfiye edilmişliğe, uyuşturucu ve diğer faaliyetlerden elde edilen muazzam büyüklükteki sermayeye ortak olamamanın verdiği kızgınlıkla hareket etmektedir.

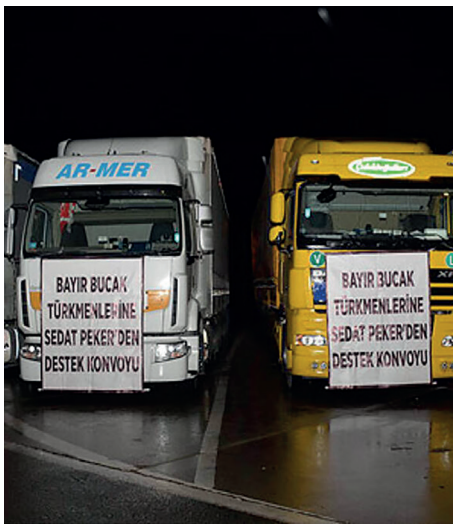

En baştan beri belirttiğimiz gibi mafya-çete ya da genel olarak kriminal olarak ifade edilen suçlar bizzat sistemin parçası durumundadır.

Demokrasi Umacıları ve Onların Kof Hayalleri

S. Peker'in itirafçılaşması ve bildiklerinin çok az bir kısmını ifşa etmesi beraberinde devlet-mafya ilişkilerini, "derin devlet", "çetelerden temizlenmek", "devleti ele geçiren çeteler", "temiz toplum" vb. vb. tartışmaları yeniden gündeme getirdi. İtirafçılığın günümüz koşullarına uygun olarak "bir kamera bir tripotla" çekilen videolar aracılığıyla gerçekleştirilmesi, meselenin fazlasıyla magazinleştirilmesine de neden oldu. Oysa bir kontrgerilla piyonunun -eğer arka planda özelikle emperyalist merkezlerden bir yönlendirme yoksa- kendi kişisel hırsı sonucu itirafçılaşması magazinleştirilecek, "dizi film tadında" izlenecek bir mesele değil. Zira; bu kişiliklerin kim oldukları devrimciler için zaten bellidir ve ne ifşa ne itiraf gerektirir.

Diğer taraftan çetelerin kendi aralarındaki bu tür mücadelelerinden demokrasi için bir kazanım ortaya çıkacağına inanmanın kendisi ahmakçadır. Tasfiye edilen kadroların ardından "devletin temizlendiği" algısını oluşturacağı ve ideolojik olarak kazanım elde edeceği açıktır. Oysa en baştan beri belirttiğimiz gibi mafya-çete ya da genel olarak kriminal olarak ifade edilen suçlar bizzat sistemin parçası durumundadır. Tıpkı din gibi, aile gibi, ordu gibi, polis, hukuk gibi kriminal suçlar da sistemin sac ayaklarındandır. Alaattin Çakıcı'nın S. Peker'e yönelik attığı bir twitte "Devletimiz zamanı geldiğinde her türlü yasadığı pisliğe bulaşmış olanları layık olduğu yere kapatıp devlet kurumları içerisinde bu tip insanlarla iş birliği yapanlardan dolayı bağırsaklarını temizleyecektir." dediği gibi arada bir devletin kendi parçaları *pislik* durumuna düşmektedir.

Dolayısıyla bugün S. Peker'in itirafçılaşmasıyla açığa saçılan pislikleri temizlemenin tek yolu birleşik devrimci mücadeleyi örgütlemekten ve devrimi gerçekleştirmekten geçmektedir. Bunun dışında bir yol yoktur. S. Peker'in itirafçılaşması ve ortaya attığı iddialar, devrimciler ve yurtseverler tarafından bilinmez değildir. Ancak bu kez geniş kamuoyu nezdinde görünür olmuştur. Meselenin belki de tek olumlu yanı budur. TC'nin tam bir suç örgütü olduğu, devrimci komünist harekete, Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ne, halka karşı yürütülen karşı devrimci savaşın başta uyuşturucu ticareti olmak üzere her türlü kriminal ticaretle bizzat devlet tarafından finanse edildiği tartışılır olmuştur.

Halka karşı bir suç örgütü olarak kurulan ve "vatan, bayrak, ezan" sloganlarıyla yaşatılmaya çalışılan TC yıkılmadan, ne ülkemize ne de coğrafyamıza barış ve huzur gelecektir. Demokratik devrimin ülkemizde ve coğrafyamızda bir gereklilik olduğu son yaşananlarla bir kez daha kendini kanıtlamış durumdadır.

Timsah Gözyaşlarının Arasında Devrime Olan İhtiyaç: Filistin

6 Mayıs 2021'de İsrail Yüksek Mahkemesi'nin Kudüs'ün Şeyh Cerrah Mahallesi'nde oturan Filistinli ailelerin evlerinden zorla çıkarılmasına karar vermesi üzerine başlayan protestoların ardından bir de Mescid-i Aksa'daki Filistinlilerle İsrail askerleri arasında başlayan çatışmalar beraberinde Filistinli direniş örgütlerinin İsrail devletine ültimatomunu getirdi. Direniş örgütleri, saldırıların durdurulması için İsrail'e süre tanıdı. Ancak İsrail bu çağrıya yanıt vermedi. Bunun üzerine 12 Filistin direniş örgütünün bir araya geldiği "Operasyon Odası" Gazze'den İsrail hedeflerine yönelik füze saldırısı başlattı. Gazze'den İsrail'e yönelik füze atılmasını bahane eden İsrail hükümeti, Gazze'ye yönelik askeri harekat başlattı. Aynı gün, İsrail saldırılarında 9'u çocuk 24 Filistinli öldürüldü.

Perdeyi biraz araladığımızda başka gerçekler ortaya çıkıyor. Son iki yılda 4. seçimden sonra da İsrail'de hükümet kurulamadı, siyasi istikrarsızlık sürüyor. Benyamin Netenyahu, iktidarını kaybetmekle karşı karşıya.

Bundan dolayı da faşist AKP-MHP iktidarının her sıkıştığında Kürt halkına saldırması gibi Netenyahu da bu krizi atlatmanın yolu olarak Filistin direniş örgütleriyle çatışmaları gündeme getirmekten kaçınmamaktadır. Böyle bir fırsatı değerlendiren Netenyahu, Gazze'ye askeri saldırı başlatmıştır.

Öte yandan şu gerçeği de vurgulayalım; İsrail iktidarı ve medyası, saldırının Hamas tarafından başlatıldığını propaganda etmektedir. Hamas şeytanlaştırılarak Filistin halkına yönelik katliam meşrulaştırılmak istenmektedir. Oysa son direnişte sadece Hamas yoktur. Aksine onunla birlikte 12 Filistinli direniş örgütü, eylem birliği içindedir. Hatta Hamas, Suriye iç savaşındaki rolü ve İhvancı politikası nedeniyle Filistin direnişinde gözden düşmüş durumdadır.

Siyonizmin Saldırganlığı Yeni Değildir!

İsrail'in Filistinlilere yönelik ilk saldırısı 1967 yılında Arap devletlerinin de içinde olduğu **6 Gün Savaşı'**nda gerçekleşmişti. Bu savaşta, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin desteğini alan İsrail; Mısır, Suriye ve Ürdün'ün topraklarını işgal etmişti.

İsrail devleti, Filistin halkına yönelik işgal, ilhak ve katliam politikası uyguladı. Arap dünyası, Filistin'e yönelik bu politikaları kınamalarla geçiştirdi. Göçmen Filistinlilere yönelik ülkelerinde kamplar oluşturmakla yetindiler. İsrail devletinin saldırıları o denli arttı ki, kamplarda yaşayanlara yönelik katliamlara da dönüştü. İsrail'in bir dönem savunma bakanı olan Ariel Şaron döneminde Sabra ve Şatilla Kamplarında gerçekleştirilen katliamda binlerce Filistinli mülteci öldürüldü. 16 Eylül 1982'de İsrail savunma bakanı Ariel Şaron'un emriyle İsrail tankları -uluslararası koruma altında olan- Beyrut'taki Sabra ve Şatilla Filistin Mülteci Kamplarını (Hıristiyan Falanjist milislerle birlikte) basarak çocuklar dahil yüzlerce insanı katletti. Sayı kesin olarak bilinmemekle birlikte 3.500 Filistinlinin katledildiği basında yer aldı. Bu katliamdaki rolü dolayısıyla Ariel Şaron "Beyrut Kasabı" diye anılmaktadır.

AKP'nin Filistin Dostluğu Sahtedir!

Filistinlilerin yanında görünen, özellikle de Hamas'ın koruyucusu gibi görünüp dönem dönem İsrail'e "çatan" ve hatta İsrail devleti için "terör devleti" deyimini kullanan AKP faşist iktidarının başı R.T.Erdoğan, 1 Mayıs 2015'te Kudüs'te Ariel Şaron'la görüştü. İsrail Başbakanı olan "Beyrut Kasabı" Ariel Şaron, R.T.Erdoğan'ı *"Kudüs'e hoşgeldiniz. Yahudi milletinin başkenti Kudüs'e hoş geldiniz. Hoş geldiniz"* diyerek karşılamıştı. R.T.Erdoğan bu sözleri duymamazlıktan geldi ve hiçbir tepki göstermedi, aslında tepki göstermek (ticari ilişkileri bozacağı için) işine gelmedi.

Aynı R.T.Erdoğan, 2009 yılı Ocak sonunda İsviçre'nin Davos kentinde düzenlenen Dünya Ekonomik Forumu'nda İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'in yaptığı konuşmada Hamas'ı bir terör örgütü ve Gazze'yi yöneten baskıcı bir rejim olarak tanımlayan konuşmasının salonda alkışlanmasından sonra R.T.Erdoğan, o meşhur "one minute" çıkışıyla Ş. Peres'e dönerek *"Öldürmeye gelince onu çok iyi bilirsiniz. Plajdaki çocukları nasıl vurduğunuzu çok iyi biliriz"* demiş ve bu çıkış, uzun yıllardır özellikle AKP medyasınca R.T.Erdoğan'ın "Filistinlilerin koruyucusu" olduğu propagandasına dönüştürülmüştü. Oysa ki bu davranış, dönemin koşulları içinde İhvancı Hamas'ın korumacılığına, Gazze'ye ve dolaysıyla da Ortadoğu'da müslümanların önderliğine soyunan bir R.T.Erdoğan davranışıydı. Ülke içerisinde de taraftarlarına bir mesaj niteliğindeydi. İslam dünyasının liderliğini kendine yakıştırarak arada bir İsrail'e karşı yüksek perdeden atıp tutan R.T.Erdoğan, İsrail ile ekonomik ve ticari ilişkilerin sekteye uğramaması için elinden geleni de ardına koymuyor.

TC-İsrail Arasında Ticari İlişkiler Her Dönem Sürdürüldü

TC ile İsrail arasındaki siyasi ve diplomatik krizlerden ticari ilişkiler hiç etkilenmedi. Ne 2009 Davos Zirvesi'ndeki "one minute" çıkışı ne de 2010 Mayıs ayındaki Mavi Marmara Katliamı ardından yaşanan diplomatik ve siyasal ilişkilerdeki kopuş dönemi, ticari faaliyetteki yükselişi etkilemedi.

Hatırlanırsa 10 kişinin öldüğü, 60 kişinin yaralandığı Mavi Marmara gemisi baskınından sonra dönemin başbakanı A. Davutoğlu'nun İsrail'i "terör devleti" tanımlamasından bir süre sonra İsrail devletinin 2016 yılında TC'ye 20 milyon dolar tazminat ödemesiyle sorun kapatılmıştı.

AKP, iktidara geldiği 2002'den bu yana TC ile İsrail arasındaki ticaret hacmi yaklaşık 2.5 kat büyüdü, hatta ithalat ve ihracatın en hızlı büyüdüğü dönem diplomatik ilişkilerin dibe vurduğu 2010 ve 2011 yıllarında gerçekleşti. Mavi Marmara saldırısının ardından siyasi ilişkilerin asgari seviyeye indirildiği 2011 yılında İsrail'den ithalat patladı. O yıl, TC'nin İsrail'den mal ve hizmet alımı 1 yıl öncesine göre % 51 oranında arttı.

Mart 2008'de İsrail ordusu Gazze'den İsrail kentlerine yönelik roket saldırılarını durdurmak amacıyla "Dökme Kurşun" askeri harekatını başlattı. Yaklaşık 1.400 Filistinlinin öldürüldüğü operasyon için R.T.Erdoğan, "devlet terörü" ifadesini kullandı. 2008 sonunda TC-İsrail ticaret hacmi bir önceki yıla göre % 24 artarak 3.4 milyar dolara ulaşmış oldu.

2013 Ocak ayında R.T.Erdoğan'ın oğlu Burak Erdoğan'a ait Safran1 gemisinin Ceyhan'dan İsrail'e petrol sevkiyatı yapmaya devam ettiği ortaya çıktı.

TC ile İsrail arasında son 10 yıldaki ticaret verileri dış ticaret hacminin 4.5 milyar doların altına hiç düşmediğini ortaya koyuyor. Şimdilerde bu rakam, küresel ekonomik krize ve salgına rağmen 6.5 milyar dolar civarında.

Çıkarlar her şeyin önünde tutuluyor. Halklar arasında körüklenen düşmanlığın, işgalin, savaşın bedelini ise halklar ödüyor.

"Sevra Sevra Hat-El Nasır!"

İsrail'in Filistin halkına yönelik işgal, ilhak ve katliam politikası sürüyor.

İsrail devletinin Filistinlilere yönelik bu saldırgan tutumu, ABD ve AB emperyalistleri tarafından desteklendi. Bu süreçte 3 kez toplanan BM Güvenlik Konseyi, çatışmaların durdurulması çağrısı yapmaktan başka bir şey yapmadı.

Arap Birliği ise "hedef gözetmeden saldırdığı" için, AKP-MHP faşist iktidarı da sadece kınamakla yetindi. Faşist AKP-MHP iktidarının İsrail'i kınayan ve Filistin halkının yanında olduğunu ifade eden açıklamaları iki yüzlülüktür. Çünkü TC devleti bir yandan İsrail devletiyle ticari ilişkilerini geliştirirken diğer yandan ise Filistin toprağı Kudüs'ü İsrail'le yapılan uluslararası anlaşmalarda "İsrail'in başkenti" olarak kabul etmektedir.

El Cezire'nin haberine göre 10 Mayıs'tan bu yana Gazze, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te toplam 244 Filistinli yaşamını yitirdi. 6.324 kişi yaralandı. Bu süreçte Gazze'den atılan füzeler sonucu 12 İsrailli yaşamını yitirirken 796 kişi de yaralandı.

AKP-MHP faşist iktidarı ise son gelişmelere rağmen bir yandan İsrail'le askeri, ekonomik ve siyasi işbirliğini sürdürürken diğer yandan göstermelik kınama mesajlarıyla durumu idare etmeye, siyasal İslamcı tabanındaki anti-semitizme varan Yahudi düşmanlığı duygusunu kullanarak, onları İsrail kurumlarının önüne gösteri yapmak için göndermekten/yığmaktan başka bir şey yapmadı.

20 Mayıs 2021 tarihinde Mısır devlet yetkililerinin İsrail ve Filistin direniş örgütleri arasında yaptıkları arabuluculukla Gazze'de ateşkes ilan edildi. İsrail medyası da İsrail güvenlik kabinesinin Gazze şeridindeki 11 günlük askeri harekatı sona erdirmek için ateşkesi onayladığını duyurdu.

Siyonist İsrail devletinin sınırlarını genişletme, yeni yerleşim yerleri kurmak için Filistin topraklarını işgal ve ilhak etme anlayışı başta ABD ve AB emperyalistlerinin destekleri sürdüğü sürece sona ermeyeceği bilinemez değil. Dolayısıyla Filistin'de gerçek çözüm "Sevra Sevra Hat-El Nasır"dan geçmektedir. Türkçe ifadesiyle "Zafere Kadar Devrim"! Siyonist İsrail devleti yıkılmadan Filistin'e özgürlük ve barış gelmeyecektir. Filistin halkının siyonist devleti yıkarak kendisini ve Yahudi emekçi sınıfları kurtarmasının yolu devrimden geçmektedir. Kurtuluşun yolunun "Oslo Anlaşması" ya da "iki devletli çözüm"den geçmediğini Filistin halkı tarifsiz acılara katlanarak, büyük bedeller ödeyerek öğrenmiştir.

Pandemide Ezilenler Can Derdinde, AKP İktidarı Fırsat Peşinde!

Aralık 2020'den bu yana tüm dünyayı etkisi altına alan ve milyonlarca insanın ölmesine neden olan Koronavirüs pandemisi, devletlerin ezilen emekçilere yönelik gerçek tutumunu, düşmanlığını da açığa çıkarmış oldu.

Kapitalist merkezler dahil olmak üzere dünyanın pek çok yerinde iktidarların salgınla mücadelede ortaya koydukları performans, halklarda büyük öfke ve tepki yarattı, yaratmaya da devam ediyor. Kapitalist-emperyalist sistem, başından beri halk sağlığı uygulamalarının yerine büyük ilaç tekellerinin kârlarını ön planda tuttu. Teknolojinin gelişmesiyle birlikte kısa sürede bulunan aşı ise patentler nedeniyle zengin ülkelere ulaştı.

Salgın, emperyalist-kapitalist sistemin, sağlık alanında yaşama geçirdiği neo-liberal sağlık politikalarının nasıl bir yıkıma yol açtığını ve bu alanda sermayenin ne denli büyük bir hırsla ezilenlerin canını hiçe saydığını tüm gerçekliğiyle gösterdi. Devletlerin temel derdi, salgından ilaç sektörünü daha fazla büyüterek çıkmak ve rakipleri karşısında üstünlük kurmak oldu.

Lebaleb Kongrelerle Salgınla Mücadele

Coğrafyamızda da AKP iktidarının yaşama geçirdiği politikalarda da karşımıza çıkan tablo buydu. Daha salgının ilk günlerinde bu süreci fırsata çevireceğini zaten ilan etmişti AKP iktidarı. Nitekim sonrasında kamu kaynakları, salgın bahanesiyle sermayeye daha fazla peş keş çekilirken, emekçilerin kazanılmış hakları hedef tahtasına konuldu, daha ucuza ve daha azgın bir sömürü rejimi, salgının arkasına sığınılarak yaşama geçirildi.

Sağlık alanında ise başta TTB olmak üzere sağlık meslek örgütlerinin hiçbir önerisi dikkate alınmadan, bilimsel olmayan, sermayeyi önceleyen politikalar bir bir yürürlüğe sokuldu. Can kaybının arttığı ve kamuoyu baskısının oluştuğu dönemlerde göstermelik kapanma tedbirleri uygulanırken bir süre sonra bundan da vazgeçildi. AKP iktidarının pandemi kısıtlamalarına-tedbirlerine yönelik tavrı da karakterine uygun bir şekilde, ikiyüzlü bir tutum olarak karşımıza çıktı.

AKP iktidarının salgına yönelik yayımladığı her genelge, Koronavirüs'ün daha fazla yayılmasına neden oldu, yeni mağduriyetler, hak gaspları ve yoksulluk yarattı.

Bir yandan yüzbinlerce işçiye, emekçiye tedbirlere uyulmadığı gerekçesiyle cezalar kesilirken bizzat R.T.Erdoğan'ın eliyle AKP kongreleri lebaleb toplandı, cenaze törenleri yapıldı. Bunun yanında hak arama ve ekonomik/demokratik talepleri dile getiren her türlü eylem ve etkinlik ise polis şiddetinin hedefi oldu, yasaklandı. "Pandemi tedbirleri" açık ki AKP iktidarı tarafından, devrimci-demokratik ve yurtsever güçleri; işçi sınıfının örgütlenme ve hak arama mücadelesini; kadın, gençlik ve LGBTİ+'ların her türlü talebi ve muhalefetini baskı altına alma aracı olarak kullanıldı.

İktidar, geniş emekçi kitleleri, salgınla "verdiği mücadelede" hedef tahtasına koyup suçlarken, ezilenlerle dalga geçer gibi aldığı hiçbir karara uymayan yine bizzat kendisi oldu.

Önlemler ise sağlık meslek örgütlerinin uyarı ve önerileri dikkate alınmadan hiçbir bilimsel dayanağı olmadan yürürlüğe sokuldu. Sözgelimi; 17 günlük kapanma ile iktidar geniş emekçi kitlelere "salgınla mücadelede kararlılık" mesajı verdi, "tam kapanma" en yetkili ağızlardan salgınla mücadele de büyük bir adım olarak lanse edildi.

Ancak bu dönemde 43 sektör yasaktan muaf tutuldu. 15 milyonun üstünde işçi-emekçi çalışmaya devam etti. Fabrikalarda, tekstil atölyelerinde emekçiler, sağlık ve hijyen koşulları olmadan çalışmayı sürdürdü. Öte yandan AKP-MHP faşist ittifakı salgında yaşanan can kaybı konusunda da dezenformasyon ve yalana sarılmaktan vazgeçmedi. Açıklanan resmi rakamlara göre, Mayıs ayı itibariyle Türkiye'de toplam 4,8 milyon kişi hastalandı. 40 bine yakın insan yine bu hastalıktan yaşamını yitirdi. Ancak elbette biliyoruz ki gerçek sayı ise bunun çok üstündedir. Sağlık meslek örgütlerinin açıklamalarına göre ise gerçekte 80 ile 120 bin kişi arasında insan yaşamını yitirmiş durumda. Açık ki bu ölümlerin sorumlusu yeterli-gerekli tedbirleri almayan, AKP iktidarıdır.

Bir kez daha dile getirmek gerekir ki, kapitalizm salgından daha ölümcüldür!

Diğer yandan çizilen başarı öykülerinin aksine tüm dünyada tanı konulan her 100 hastanın 5'i Türkiye'dedir. Türkiye, Mayıs ayı itibariyle günlük yeni vaka sayısında Avrupa'da birinci, dünyada dördüncü sıraya yükselmiş durumdadır. AKP-MHP ittifakı, geniş kitleleri eve kapatırken onların en temel hijyen ürünlerini tedarik

etmedi, sağlıklı bir filyasyon uygulamadı, aşıyı da bu süre için de rafa kaldırdı.

Aşı da Yalanlar ve Gerçekler!

Ramazan ayında kafe ve restoranların kapatılması, gece ve hafta sonu sokağa çıkma kısıtlaması ile Covid-19 salgınını kontrol altına almanın mümkün olmadığı, halkçı sağlık örgütleri tarafından sürekli dile getirilmekte. AVM'leri açan AKP iktidarı, salgın tedbirleri adı altında esnafa kapatma uygulamaktadır. AKP, faşist karakterine uygun davranmakta, aşıyı bile yandaş şirketler eliyle tedarik etme yoluna gitmektedir. Bu da aşının ihtiyacı olanlara daha geç sürede ulaşmasına neden olmakta, bu süre içinde de yüzlerce insan yaşamını yitirmektedir.

Aşı sıralamasına yönelik TTB ve diğer sağlık meslek örgütlerinin hiçbir önerisi AKP iktidarı tarafından dikkate alınmamıştır. Aşı da en son sırada yine işçi sınıfı ve geniş emekçi kitleler vardır. Salgının başından beri yaşa dayalı ayrımcılığa maruz bırakılan, şimdi de aşı olmadığı için cezalandırılan 65 yaş üstü dezavantajlı gruplar eve kapatıldı.

Aşı sıralamasına dahi konulmayan asıl riskli grup olan emekçiler ise her gün kalabalık ulaşım araçlarıyla gittikleri kapalı, havasız, kalabalık mekânlarda çalışmak zorunda bırakıldı. Sağlık Bakanı, Aralık 2020'de ***"Bu ülkeye 100 milyon doz girmeli, üç ay içinde bunu başaracağız"*** demeçleri vermişken Mayıs 2021 itibariyle 30 milyon doz aşılamaya dahi hâlâ ulaşılamadı. Sağlık Bakanlığı'nın halkın sağlığını hiçe saydığı ve ölüme davetiye çıkardığına dair en çarpıcı örneklerden biri de, TTB'nin ısrarla Covid-19 hastalığı için kullanılmaması gerektiğini söylediği, sıtma ve romatizma tedavisinde kullanılan "hidroksiklorokin" etken maddeli ilacın bir yıl boyunca devlet hastanelerinde hastalara verilmesi oldu. Sağlık Bakanlığı, 7 Mayıs'ta bu ilaçtan yan etkileri ve zararları olduğu gerekçesiyle bir anda vazgeçti.

Koronavirüs gibi dünyada bir pandemiye dönüşen hastalıklarla mücadele kuşkusuz en etkili silah aşıdır. Özellikle de kapitalist merkezlerde aşıların daha hızlı üretilmesi için devletler, ellerindeki bilgi birikimini ve tüm kaynakları uluslararası şirketlere sundular, milyarlarca dolarlık kamu fonu aktardılar. Bunun sonucunda hızla birçok aşı geliştirildi. Ne var ki eldeki olanaklar milyarca insan için aşı üretmeye imkan tanırken kapitalist devletler, "patent haklarını" gerekçe göstererek ürettikleri aşılardan astronomik paralar kazanırken yoksul ülkeler aşıya erişemedi.

Aşı da yaşanan patent savaşlarıyla, salgında yaşama geçirilen sürü bağışıklığı politikalarıyla, pandemiyi daha kuralsız ve vahşi bir çalışma rejimi inşa etmek için fırsata çeviren iktidarlar, dünya ezilen halklarının, işçi sınıfı ve emekçilerinin dertlerine çare olamayacaklarını bir kez daha hem de ezilenlerin ağır bedelleri pahasına gösterdi.

Emekçilerin, ezilenlerin, salgınla mücadele adına yürürlüğe konulması gereken tedbirler etrafında başta olmak üzere sağlıkta yaşama geçirilen neo-liberal sömürü politikalarına karşı mücadele etmekten başka yolu yoktur.

Gelecek 11 Kuşağın Yoksulluğu ve Kolombiya Halkının Öfkesi

Kolombiya'da, 28 Nisan'da vergi reformuna karşı başlayan isyanın açığa çıkarttıkları ve bu isyanda her geçen gün şiddetin büyümesine neden olan toplumsal koşullar sömürülen her ülkedeki benzerliklerle ciddi bir uyum içerisinde.

50 yıllık silahlı mücadele geleneği, toplumsal – sınıfsal derin uçurumlar, dünyanın en kaliteli kahvesinin bu topraklarda yetiştirilmesine karşın kaliteli bir yudum kahveye bile erişemeyen halk gerçekliği, her yıl polis kurşunuyla öldürülen insanların istatistikleri, militarizasyon, devletin silahlı mücadeleye karşı giriştiği saldırganlıkla yerlerinden zorla göç ettirilen en az 7 milyon insan, öldürülen 260 bin kişi, 2016 yılında FARC'ın silahsızlanması anlaşması, büyüyen umutlar ve bunun yine hemen arkasından polis şiddetindeki artışla halkın gerçeğe dönüşü, sadece pandemi sürecinde aşırı yoksulluk içinde yaşayanların sayısının 2.8 milyon kişi artması, pandemi nedeniyle ölümü en yoksulların en zenginlere kıyasla 10 kat daha fazla yaşaması…

***

Kolombiya Başkanı Iván Duque'nin önerdiği vergi reformu tasarısına yanıt olarak 28 Nisan'da başlayan protestolar, 2 Mayıs'ta tasarının geri çekilmesine ve Maliye Bakanı Alberto Carrasquilla'nın ertesi gün istifa etmesine rağmen, hala devam ediyor. 13 Mayıs'ta Dışişleri Bakanı Claudia Blum'un, hükümetin protestolara yaklaşımı nedeniyle dış ülkelerden gelen eleştiriler üzerine istifa etmesi de halkın kabaran öfkesini dindirmeye yetmedi.

Ülkenin ikinci en büyük şehri olan Cali'nin doğusuna doğru, büyük bir kavşak olan Puerto Rellena eylemciler tarafından ele geçirildi ve buraya "Puerto Resistencia" (Direniş Limanı) adı verildi. El koyulan araçlarla çevrili alanda şenlik ateşleri yakılı, rap müziği eşliğinde polisle çatışmalarda yaralananların onuruna dans ediliyor ve mumlar yakılıyor. İki çocuk annesi Blanca Cortés, "Yolsuzluktan bıktığımız için buradayız, mücadele etmekten yorulduk, fakir olmaktan yorulduk" diyor.

Mayıs ayının ortasındaki verilere göre en az 51 kişi yaşamını yitirdi ve bunlardan 43'ü doğrudan polis kurşunu ve 1 kişi ise sivil giyimli faşist bir grup tarafından vurularak öldürüldü. Şu ana kadar, onlarca disiplin soruşturması başlatıldı ve üç polis memuru cinayetle suçlanıyor. Aynı dönemde İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün verilerine göre en az 16 kişi öldü ve hükümet açıklamalarına göreyse halktan 740 kişi ve polislerden de 850'si yaralandı.

Kolombiya halkının sokağa taşmasına neden olan vergi yasasının geri çekilmiş olmasın rağmen milyonlarca insanın eylemlerine devam etmesinin arka planında ise birincil olarak ekonomik nedenler, derin sınıfsal farklılıklar yer alıyor.

2000'lerin başından bu yana Kolombiya'daki iyi büyümeye rağmen, eşitsizlik hala yüksek. Ekonomist'in aktardığına göre OECD, mevcut gelişme hızında, yoksul bir Kolombiyalı'nın soyundan gelenlerin ortalama gelire ulaşmasının 11 nesil alacağını tahmin ediyor. Salgın ve uzun süreli kapanmalar sorunları daha da kötüleştirdi. Geçen yıl ekonomi % 6 küçüldü ve hükümetin bütçe açığı üçe katlanarak GSYİH'nin yaklaşık % 8'ine ulaştı. Yaklaşık 2,8 milyon insan aşırı yoksullaştı (aşırı yoksulluk sınırında yer alanlar ayda 145.000 pesodan az veya 38 dolardan az para kazanıyor).[1]

Bir düşünce kuruluşu olan International Crisis Group (ICG) araştırmacısı Elizabeth Dickinson, protestoların neden bu kadar güçlü bir şekilde kök saldığının temel dinamiklerinden birini ise, "siyaset kurumu ile sokak arasında muazzam bir uçurum olması"na bağlamıştı. Dickinson hükümet ile halkın arasındaki farklılığı "Neredeyse iki farklı gezegendeler ve birbirlerinin yanından geçiyorlar." diye betimlemişti…

2021 Nisan sonunda başlayan bu eylemler, 2019 Eylül'ünde başlayan eylemlerin özü ve talepleri itibariyle de bir devam niteliğinde görünüyor.

Kolombiya'nın başkenti Bogota'da polis, taksi şoförü ve iki çocuk babası Javier Ordóñez'i sokakta alkol aldığı gerekçesiyle 9 Eylül tarihinde gözaltına aldı. Ana ilişkin viral olan bir video, iki polisin onu yakaladığını ve biri dizini Ordóñez'in sırtına dayadığını ve kalçalarına sertçe vurduğunu gösteriyor. Polisler işkencenin devamında çekimleri durdurdu, ancak görgü tanıkları Ordóñez'in en yakın polis karakoluna götürüldüğünde baygın olduğunu söyledi. Ordóñez, saatler sonra öldü.

Polisin Ordóñez'i katletmesinin ardından başlayan eylemler, binlerce kişinin daha iyi ücret ve yüksek öğrenim hakkına erişebilmek için sokaklara çıktığı eylemlere dönüştü. Bugün ise Kolombiya'da yoksulluk bir yandan büyürken gençliğin güvencesizliği de ciddi düzeylere varmış durumda.

Pandeminin ortaya çıkmasından önce bile, 20-24 yaş arasındaki gençlerin % 28'i ne işe alınmış ne de bir okulda veya üniversitede okuyordu. Bu açıdan, eylemcilerin çoğunun genç olması ve Başkan Duque'nin 'sol' kanattan eski rakibi Bay Petro'ya! desteğinin artması şaşırtıcı değil.

Kolombiya'daki eylemciler 100'den fazla talebi var ve polis şiddetinin son bulmasının yanında GSYİH'nin % 6'sına mal olacak 20 milyon kişi için temel gelir programı başlatılmasını talep ederken, yoksul halkın, polisin ve zengin kesimin tepkileri de sınıfsal karakterlere uygun olarak yaşanıyor.

Zenginler polisin kendilerini koruduklarından emin:

Zengin El Peñón mahallesinin sakinleri, şehrin nehrini kaplayan ağaçlarla çevrili bir caddenin kaldırımlarını doldurdu. Havuzlar, spor salonları ve 24 saat özel güvenliğin hazır bulunduğu devasa apartman komplekslerinin gölgelerinde ilerleyen kalabalık, polisin isyanla mücadele biriminde yer alan ve dökülen kanın çoğundan sorumlu tutulan İspanyolca kısaltması Esmad ile bilinen bir grup polisi alkışladı.

Mahallede yaşayan ve bir kırtasiye dükkanı olan Isabel Garcia, "Bizim için yaptıkları onca şeyden sonra, insanlar polise hala inanmıyorlar, ama biz inanıyoruz" dedi. Başka bir işletme sahibi olan Antonio González, Cartier marka gözlüklerini düzeltti ve şunları söyledi: "Polis ve ordu, bizi mülkümüzü tahrip etmeye ve topluluğumuzu tehdit etmeye gelen protestoculardan ve yerli halktan koruyor."[2]

Bu sırada polisin şiddet eylemleri, ertesi gün kaldırımlara dökülen kan izlerinden takip edilebiliyordu.

Eylemlere katılan ve bir hemşire olan İna Reyes, "İşçi sınıfı Kolombiya'nın lokomotifi. Bizi öldürürlerse kendileri için hiçbir şeyleri olmayacak." dedi ve 27 yaşındaki Steven Ospina, "Yarını kazanmak için bugün kaybetmemiz gerekiyor" diye ekledi.[3]

***

Amerika Birleşik Devletleri Kolombiya hükümetine "uyuşturucu kaçakçılığı ile mücadele için" 30 yılda milyarlarca dolar verdi ve bunların çoğu polise gitti. Bugün ki polis kuvveti, 159.000 kişilik, bu 1990'lardakinin iki katından fazla.[4]

Kolombiya'da yankesicilikten soygunlara kadar bildirilen olaylar, son on yılda beş kat arttı. Pandemi sırasında aile içi şiddet raporları, erkek şiddetinin en az % 165 arttığını gösteriyor. Kadınlara ve çocuklara yönelik kaydedilen tecavüz vakaları şimdiye kadarki en yüksek oranda. Anketlere göre başkent Bogota'da yaşayanların beşte dördünden fazlası kendini güvensiz hissediyor…

Escobar, 1993'te öldürüldü. FARC'ın büyük kanadı, 2017'de silahlarını bıraktı. Bu demokratik olanakların açığa çıkartılmasına karşın umudu sahtece besledi. Gerçekte ise polis, şiddet eylemlerini artırırken demokratik muhalefetin yolu Marksistler, halk için hiçbir zaman açılmadı.

Dünyanın geri kalan her yerinde olduğu gibi Kolombiya'da da eylemler artarken devrimci bir örgütün bu eylemlere yönelik etkisi hissedilemiyor.

Lenin'in 4 Mayıs 1901 tarihli ve "Nereden Başlamalı?" başlığı taşıyan makalesinde belirttiği gibi "…Ama maceracı kumarlardan sakınmak niyetinde olan bir siyasi parti, faaliyetlerini, böyle patlamalara ve karışıklıkları beklemeye dayandıramaz. Biz kendi yolumuzda ilerlemeli ve düzenli çalışmamızı sebatla sürdürmeliyiz. Beklenmedik olaylara ne kadar az bel bağlarsak, herhangi bir 'tarihi dönemeç' karşısında hazırlıksız yakalanmamız da o kadar imkansız olur." sözlerine yeniden ve yeniden dönmeliyiz. Bu sözler bizi, kaçan fırsatlara üzülmeye değil geleceği kazanmak için dünyanın neresinde olursak olalım halkın gerçekliğine dönmeye ve bu gerçekliğe uygun devrimci bir faaliyeti inşa etmeye çağırmaktadır. Nesiller boyunca garantilediğimiz yoksulluk, aksi durumda kendi kendine bizi terk edeceğe benzemiyor.

1: https://www.economist.com/the-americas/2021/05/22/the-riots-in-colombia-hint-at-deep-problems

2: https://www.theguardian.com/global-development/2021/may/19/colombia-class-war-cali

3: https://www.theguardian.com/global-development/2021/may/07/colombia-protests-police-covid-poverty-violence

4: https://www.economist.com/the-americas/2020/09/19/why-colombias-militarised-police-need-reform

“Hayvanlardan Taraf Bir Yasa İstiyoruz”

AKP’nin 10 yıldır sözde üzerinde çalıştığı “hayvan hakları” yasa düzenlemesi, yeniden revize edilerek üzerinde değişiklikler yapıldığı ifade edilmekte. Revize edildiği belirtilen düzenlemede; sokak hayvanlarının kısırlaştırılması, korunması ve sahiplendirilmesine ilişkin yeniden bir değerlendirmenin yapılması bekleniyor.

Yunuslara Özgürlük Platformu aktivisti ve hayvan hakları savunucusu Öykü Yağcı ile basına yansıyan AKP’nin yasa düzenlemesini ve hayvan hakları savunucularının bu düzenlemeyi nasıl yorumladıklarını konuştuk. Röportajımızı sizlerle paylaşıyoruz.

Siz Yunuslara Özgürlük Platformu üyesisiniz, biraz platformdan, çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Yunuslara Özgürlük Platformu, yabani hayvanlar ve deniz memelileri ağırlıklı olmak üzere Türkiye’de hayvan esaretinin sonlandırılması için savunuculuk faaliyetleri yürüten bağımsız bir hayvan hakları oluşumu. Hayvanlara yönelik her türlü sömürü biçiminin son bulması için yerel ve uluslararası aktivistler ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği ve dayanışma halinde çalışan Platform, toplumsal farkındalığı artırmak ve mevzuat değişikliğini gerçekleştirmek amacıyla kampanya, eylem ve lobicilik faaliyetlerine devam ediyor. 2010 yılından bu yana iki yunus parkının kapatılmasını sağlayan, ikisinin açılmasını engelleyen ve farklı sektörlerden pek çok şirketin esaret endüstrisine verdiği desteği geri çekmesini sağlayan Yunuslara Özgürlük Platformu, aynı zamanda hayvan esareti sorununu Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine taşıyarak hayvan sömürüsünün son bulması için mücadelesini sürdürüyor.

10 yıldır çalışmaları devam ettiği iddia edilen ancak bir türlü Meclis’e sunulamayan düzenlemede sokak hayvanlarının kısırlaştırılması, “korunması” ve “sahiplendirilmesi” ne ilişkin yeniden bir değerlendirme yapılması dile getiriliyor, siz ne düşünüyorsunuz? Sizce nasıl bir yasa hazırlanıyor?

Hayvan ticaretinin, hayvan sömürüsü üzerinden para kazanan iş insanlarının sermayenin ticari çıkarlarını gözeten ve aslında faillerin tarafını tutan bir yasa hazırladıklarını görüyoruz. Bu aynı zamanda mevcut sorunların köklerine inatla inmediklerini, hak temelli, çözüm odaklı, ilerici olmayan bir yasa hazırlığı içerisinde olduklarını görüyoruz. Tabi ki yasa taslağı bizimle paylaşılmadı, biz sadece basında çıkanları ve 11 Mart Perşembe günü 50’ye yakın hayvan hakları örgütüyle yapılan ve hayvan koruma amacıyla yapılan toplantıda bize söylenenler doğrultusunda bunu biliyoruz. Mesela siz de biliyorsunuz aylardır basında haberler çıktı; “devrim niteliğinde bir yasa hazırlıyoruz” dediler. AKP, ama 2014’ten bu yana Yunuslara Özgürlük Platformu ve yine pek çok hayvan hakları aktivisti de o toplantıda vardı. Mesela 2014’te çevre komisyonundaki toplantıdaki tutum da böyleydi. Hayvan hakları aktivistlerini hiç dinlemediler, söz hakkı tanımadılar. Muhalefetten, kendilerinden yana olmayan hayvan hakları savunucularını dinlemediler. Bunun dışında da 10 yıldır hayvan hakları savunucularının yaptığı suç duyuruları, bilgi edinme başvurularının hepsi neredeyse cevapsız ve yaptırımsız kaldı. Son bir buçuk yıldır da sundukları yasal düzenlemeye dair birçok göstermelik madde oldu. Bu maddelerin hepsine baktığımızda demeçlerin süslendiğini görüyoruz. 11 Mart’ta mecliste yapılan toplantıda aktardıkları doğrultusunda hayvan hakları konusunda ne kadar samimiyetsiz ve umursamaz olduklarını görüyoruz.

Mesela şunu özellikle söylemek isterim, yine mecliste görüşmeleri sürdürürken pek çok hayvan hakları örgütünün içinde bulunduğu bir heyet olarak mecliste vekillerle görüşmeden dönüyoruz İstanbul’a, yolda öğrendiğimiz “petshop açmayı kolaylaştıran, daha fazla hayvanın aynı kafeste bulunmasını sağlayan bir düzenleme” çıktı mesela. Oysa aylardır hatta çok daha önce “petshoplar kapanacak, kedi ve köpek satışı yapılmayacak” denildi. Hatta pek çok insanda gerçekten yapılmıyor sandı. Gerçekten “petshoplarda hayvan satışı durdurulmadı mı?” diye bize soranlar oluyordu. 2 hafta öncede de avcılara hayvanat bahçelerine ne demek olduğunu bilmesek de spor ve eğlence hayvanlarının eğitimine, at yarışlarına, balıkçılara Cumhurbaşkanlığı kararıyla koskep desteği verileceğini öğrendik. Hem göstermelik devrimci bir yasa hazırlıyoruz diyorlar ki, asla böyle değil. Diğer taraftan da petshop yönetmeliğini düzenliyorlar, petshop sahiplerinin yararına, hayvanların değil. Ardından kapatılması planlanan ve istenen hayvanat bahçelerine koskep teşviki veriyorlar, devlet teşviki. Ve muhtemelen spor ve eğlence hayvanları dedikleri de artık ne bilmiyoruz ama yunuslar olabilir yunus parklarının da kapatılması öngörülüyordu çünkü. Gösteri hayvanı diye bir şey yok zaten, spor hayvanı da yok. Spor hayvanı derken atlara ek olarak boğa güreşi, deve güreşinden bahsediyorlar diye düşünüyoruz. Yani biz koskep kararının geri çekilmesi için çağrı yaptık pek çok hayvan

hakları örgütüyle, fakat bunun ardında çok yakın zamanda Milliyet gazetesindeki demeçlerinde hayvan hakları konusunda ne kadar dar görüşlü, samimiyetsiz ve bilinçsiz olduklarını kanıtladılar. Aslında çok farkındalar çünkü yıllarca hayvan hakları savunucuları mecliste, sosyal medyada, sokaklarda madde madde anlattı, hayvanların yararına neyin nasıl olması gerektiğini. AKP kurmayları önce diğer hayvanları da kapsayacak şekilde genişletilmesini gündeme alındığını söylüyor, ardından da avcılık, balıkçılık gibi meslek gruplarının çıktığını ve bu nedenle bu yönde bir genişlemeden şimdilik vazgeçildiğini belirtiyor haberde.

Bu ne demek, resmen hayvan istismar lobilerinin taleplerini dikkate aldıklarını, diğer hayvanların haklarını bu yüzden gözetmediklerini alenen ve utanmadan söyleyebiliyorlar. Bunca mücadeleye ve karşı çıkışa rağmen. Başta belirttiğim gibi sorunun yüzeysel, kökenine inmeyen, yasa taslağı derken aslında şunu kast ediyorum; mesela, sokağa ve ormana terk edilen hayvanların büyük bir kısmının petshoplardan satın alınan hayvanlar olduğu gerçeği üzerinden baktığımızda, meclis araştırma hayvan hakları komisyonundan çıkan tavsiye kararlarından biri şuydu; petshopta kedi ve köpek satışı yasaklanacak diyordu. Fakat bu seferde üretim çiftliklerine yönlendirilmesi planlanıyor. Üretim çiftlikleri de zaten hayvanları damızlık olarak kullanıyor. Bir kere hayvanın meta, mal olarak statüsünü ortadan kaldırmayan bir şey bu durum. Hayvan hakları savunucularının en önemli talebi de hayvanların mal statüsünün kaldırılması ve hayvanların duygulu canlılar, bireyler olarak tanımlanmasıydı. Bir yandan birbiriyle çok bağlantılı konular bunlar petshopları ve üretim çiftliklerini kapatmadığınızda, sokaktaki popülasyon kontrolü dedikleri sorunu zaten çözemeyecekler. Nitekim hayvan terk etmenin cezasına mesela Ekim 2019’da meclise sunulan Meclis Hayvan Hakları Komisyonu Raporu’nda hayvan terk etmenin cezası 10.00 lira olarak tavsiye kararı çıkmıştı. Şimdi 5 Parti’nin uzlaşısıyla o rapor oluşturuldu ve ilk defa bir konuda hemfikir olduk dediler. Fakat AKP bugün geldiğimiz noktada tek başına karar alıyor. 5 Parti’nin uzlaşısını yok sayıyor, hayvanların haklarını, hayvan hakları aktivistlerinin taleplerini yok sayıyor.

...Bununla birlikte kurumsal hayvan katliamlarının en büyük sorumlusu belediyelerin ceza kapsamına alınması talebi var, bundan da hiç bahsedilmiyor. Aynı şekilde petshoplarda kedi, köpek satışı yasaklansın, üretim çiftliklerinde devam etsin denilirken, egzotik hayvanların satışına dair hiçbir şey söylenmiyor. Bu yüzden bu kanun, yapacakları hazırlık hiçbir şekilde bütüncül olamayacak, yüzeysel olacak diye bir endişemiz var. Endişe de değil bu aleni şekilde ortada. Yaban hayvanları, avcılık hiçbir şekilde bu kanun çalışmalarına dahil edilmedi. Hayvan hakları araştırma komisyonu raporunda avcılıkla ilgili her ne kadar istemediğimiz şekilde çıktıysa da sonuç, o zaman avcılık konuşulmuşken tartışılmışken mecliste, bugün AKP milletvekili Mustafa Yerli en son demeçlerinde şöyle dedi; “avcılık hayvanları koruma kanunu ile bağlantılı bir kanun değildir, o yüzden dahil etmedik.” Avcılık, hayvanların yaşam hakkını silah zoruyla almak, hayvan hakları, hayvanları koruma kanunu ile nasıl ilgisi olamaz. Bu nasıl çarpık bir zihniyet. Aynı şekilde yunus parklarının kapatılması da komisyonda geçiyordu. 2 yıl içinde kapatılıp yenilerin açılmasına yasak getirilmesinin artık esamisi bile okunmuyor, demeçlerinde yer vermiyorlar. Hatta koskep kararıyla birlikte anlaşılan yunus parklarına teşvik bile verebilecekler. Hayvanat bahçeleri hayvanlı sirkler, kürk çiftlikleri, hayvan dövüşleri (deve, boğa güreşleri de dahil) canlı hayan ticaretinin yasaklanması talebi, havai fişekler ve tabi ki göstermelik hapis cezaları…

Devam edecek

PUSULA

YAZMA, KAFA YORMA...

Uzun bir süredir hemen her vesileyle altını çizdiğimiz hususlardan birisini, araştırma inceleme yönümüzün zayıflığı ve yazı yazma alışkanlığımızın olmayışı -*ya da yeterince olmayışı*- oluşturuyor. Bir kafa yorma, dert edinme işi olan bu konudaki zafiyetimiz, ilgi derecemizin ne olduğu hakkında fikir vermektedir. Durum bu konuda yeteneğimizin olup olmadığıyla alakalı değil. Zira biliniyor ki; araştırma ve yazma yeteneği, diğer pek çok olayda olduğu gibi pratikle edinilmekte, uğraş içine girmekle kazanılmaktadır.

Sürekli kavrayış sorunundan söz ediyoruz, devamlı araştırmaya ve analize vurgu yapıyoruz; her çalışmamız bir dizi soruna dair tartışmalar içeriyor. Bütün bunlar için teorik politik çalışmanın önemine dikkat çekiyoruz. Elimizde hep birileri tarafından ortaya konulan araştırmalar, birileri tarafından yazılan belgeler var. Bizim de bunlara ekleyeceklerimizin olduğunu, bizim de sözümüze ihtiyaç bulunduğunu, özgüne dair sözün yalnızca tarafımızdan söyleneceğinin de farkındayız. Hangi alan, durum ya da sorunla ilgilensek sözü, araştırmaya, açımlamaya, teorik incelemeye getiriyoruz. Dosya çalışmalarını gündemleştiriyor, yüzleşme ve hesaplaşmayı tartışıyoruz. Bunun kafa yorma, yoğunlaşma, tartışma sonucu ve illa ki yazmak suretiyle yapılacağını da biliyoruz. Ancak iş bu noktaya geldiğinde eline kalem alanlar, ilgi sahibi yoldaşlar ya da klavyenin başına geçenler yalnızca doğrudan sorumlu görülenler/tutulanlar oluyor.

Aynı kapıya çıkan tavrımız, teorik-politik çalışmaya geldiğinde de kendini gösteriyor. Çok yoğun olduğumuzdan, zamansızlıktan, en fazla plansızlıktan bahsedip erteliyoruz. Konu ustalarımızın, önderlerimizin yaşamı olduğunda ya bunları yeterince bilmiyor ya da okurken "enteresan" bulmakla beraber bize model olduklarını unutuyoruz. Örneğin İbrahim yoldaşın okumaya, araştırmaya, tartışmaya, yazmaya dahası kültüre, sanata, edebiyata yoğun ilgi ve tutkusu hoşumuza gidiyor, propaganda amaçlı kullanıyoruz ama kendimizle ilgisini kuramıyoruz/kurmuyoruz. Aşağıdaki anlatı Tohum kitabından… Kaypakkaya, illegal koşullarda bir toplantı için bulunduğu İstanbul'da Ahmet Muharrem Çiçek'le birlikte kitabevlerini geziyor, yeni çıkan kitaplara bakıyor, İstanbul tiyatrolarında hangi eserlerin sahnelendiğini öğreniyor, İbrahim Balaban'ın resim sergisine ilişkin bir yazıyı dikkatle inceliyor, Nâzım Hikmet'in şiir kitaplarının serbestçe satılıp satılmadığını soruyor vb. Ayrıca Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na geldiğinde bir yığın edebiyat dergisi okuduğunu, şiir yazmaya başladığını, yazdığı otuz şiirin okulda çıkan bir çatışma sonucunda faşistler tarafından yok edildiğini, İstanbul'da geçirdiği sadece bir hafta içerisinde beş kitap okuduğunu da aynı kitaptan öğreniyoruz.

Bu ve benzeri birçok dönem yazısında devrimci önderlerin hayatı çok yönlü ele alışlarına tanıklık ediyor, kısacık notlarına-şiirlerine hayranlık duyuyor ancak örnek almak noktasında atıl kalıyoruz. Hayata tek yanlı ve tek yönlü bakıyoruz da denilebilir. Tam da bu nedenle şekillenişimiz de tek yanlı ve tek yönlü oluyor. Bu zaaflı durumdan çıkmak için özel bir gayret içinde olmak, sorgulamaktan korkmayan bir sürece girmek gerekiyor.

Bu süreç bizi aynı şeyleri söylemekten, ezberlerden, tekrarlardan sıyıracak okuma-yazma-bilinçlenme ve gelişme döngüsünü tamamlamamızı sağlayarak daha ileriye gitmemize, daha çoğalmamıza ve daha büyümemize yol açacaktır.

Örneğin eskisine oranla önemli bir gelişmeden bahsetsek de yayınlarımızın okurlarımız tarafından yeterince beslenmediğinin altını çizmek yanlış olmaz. Bahsini ettiğimiz gelişmeyi yeterli görmemeli, durumdan memnun olmamalıyız. Yeterince araştırma inceleme yazısı olmadığından, sorunları daha fazla irdeleyen çalışmaların ortaya konulmadığından vb. sıkıntı duyuyorsak eğer bunu değiştirmek için elimizden gelen çok daha şeyin bulunduğunu da biliyor olamayız.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Cihan Çelebi
1950 Dersim Mazgirt doğumlu Cihan Çelik, Proletarya Partisi ile Mecidiyeköy Lisesi'nde okurken tanıştı. 27 Mayıs 1980 günü MHP'li faşistlerle girdiği çatışmada ölümsüzleşti

Mehmet Ali Elalmış
Mardin doğumlu Mehmet Ali Elalmış, Proleterya Partisi ile 70 sonlarında tanıştı. 80 AFC'sinde tutsak düştü. 1990Mayısı'nda bir hain yüzünden katledildi.

Yıldız Çiçek (Kinem)
1968 Dersim doğumlu Kinem, 1989 yılında Halk Ordusu'na katıldı. 1992 yılında Artvin'deki bir gerilla birliğinin komutanlığını yapan Kinem, 1 Haziran 1992 günü bir ihbarcının verdiği bilgilerin ardından çıkan çatışmada şehit düştü.

Hıdır Oğur
Mücadele yaşamında Proletarya Partisi ile de görüşen HıdırOğur, 27 Mayıs 2007 günü HPG gerillası olarak şehit düşmüştür. Proletarya Partisi aldığı karar ile Hıdır Oğur'un parti şehidi olarak anılması kararını almıştır.

Naki Göksü (Ünal)
Proletarya Partisi ile 1980 sonlarında üniversitede tanıştı. Üniversite son sınıftayken gerillaya katıldı. 8 Haziran 1991 günü düştüğü pusuda askerler tarafından yaralı olarak yakalanır. Ağır işkencelerden geçmesine karşın yoldaşlarının yerini söylemeyen Ünal, binbaşı tarafından kurşuna dizilerek katledilir.

Hıdır Doğan (Tekin-Cengiz)
Dersim Hozat Alancık Köyü'nde doğan Hıdır Doğan, İstanbul'dadevrimcileşti. 1991 yılında memleketinin dağlarına gerilla olarak dönen Doğan, 6 Haziran 1992 günü yaşanan çatışmada ölümsüzleşti.

Ahmet Kargın (Mehmet Zeki)
1963 Dersim-Ovacık Tetuşağı Köyü'nde doğan Ahmet Kargın, Proletarya Partisi'ne sempati duyarak Halk Ordusuna katıldı. 1992 yılının Haziran ayında Erzingan'da para almak için gittikleri bir köyde Erdal Aslan isimli bir hain tarafından katledildi.

Zülfü Yıldız
1953'te Elazığ Karakoçan'da dünyaya geldi. Zülfü Yıldız, 12 Eylül AFC'si döneminde kısa bir hapishane yaşamının ardından yurt dışına çıkar. Orada da bulunduğu her alanda verilen her görevi layıkıyla yerine getirir. Zülfü Yıldız, 8 Haziran 1993 tarihinde geçirdiği kalp krizi sonucunda yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavur (Kılavuz)
1959 Siverek doğumlu Ramazan Kılavur, 1980 AFC'si sonrasında gerillaya katıldıktan sonra tutsak düşer. 4 yılı hücrede olmak üzere 11 yıl tutsak kaldı Diyarbakır zindanlarında. Yaşadığı ağır işkenceler, hem vücudunda hem psikolojisinde ağır izler bırakır. Ramazan Kılavur, 3 Haziran 2001'de İsviçre'nin Luzern kentinde intihar ederek yaşamına son verdi.

Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç Mezarları Başında Anıldı

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG), 17-31 Mayıs Uluslararası Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası dolayısıyla gözaltında kaybedilen Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'u mezarları başında andı.

"Kaybedenler kaybedecek, Hasan Ocak ölümsüzdür" pankartının açıldığı anma, Hasan Ocak şahsında devrim ve özgürlük mücadelesinde yitirenler anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşu sırasında Adnan Yücel'in Biz Kazanacağız şiiri hep bir ağızdan okundu.

BMG adına söz alan Mürüvvet Küçük, devletin tüm saldırılarına rağmen Türkiye ve Kürdistan'da büyük bedellerle direnişlerin sergilendiğini kaydetti. Küçük, Kürt özgürlük mücadelesi yürüten Rıdvan Karakoç ve Hasan Ocak'ın kaybedilmesinin aynı döneme rastlamasının tesadüf olmadığını belirtti.

Hasan Ocak'ın ağabeyi Ali Ocak, inat ve ısrarla mücadeleye devam ederlerse saldırıları geri püskürteceklerini vurguladı. Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç da kayıplara karşı mücadele ettiklerini ve değerlerini sahiplenmeye onların mücadelesini yürüteceklerini dile getirdi. ESP İl Yöneticisi Selvinaz Göçmez de Hasan Ocak'ın yoldaşları olarak mücadeleye devam ettiklerini söyledi.

BMG anmanın ardından Rıdvan Karakoç'un mezarına giderek burada da bir anma düzenledi.

Komünist Önder İbtahim Kaypakkaya İçin Birçok Kurum Açıklama Yaptı, Rojava'da Anmalar Gerçekleştirildi

"Katledilişinin 48. Yıldönümünde Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'yı Anıyoruz!"

TKP-ML MK SB İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğünün 48. yıl dönemine dair "İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak demek, hangi mücadele alanında, nerede olursak olalım onun devrimci yöntemini hayata geçirmektir" vurgusuyla bir açıklama yayımladı.

"Katledilişinin 48. Yıldönümünde Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'yı Anıyoruz! Yangını O Başlattı Harlamak Bizde, Alazlanalım!" başlığı ile bir açıklamada "Bu koşullar altında İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak demek, hangi mücadele alanında, nerede olursak olalım onun devrimci yöntemini hayata geçirmektir. Yoldaşın "pratikte devrimci olma ve gerçeği olgularda arama" ilkesinden hareketle, sınıf mücadelesinin engin denizine atılmak, onun görüşlerini bu mücadele sahalarına taşımak anın devrimci görevi olarak öne çıkmaktadır." sözlerine yer verildi.

Haseke'de Düzenlenen Bir Askeri Törenle Kaypakkaya, Karer ve Dörtler anıldı

Ölümsüzleşmesinin 48. yıl dönümünde İbrahim Kaypakkaya, 18 Mayıs günü Haseke'de düzenlenen bir askeri törenle anıldı.

tkpml.com sitesinde yer alan haberde **TKP-ML** ve **MKP'nin** ortak düzenlediği anmada ortak açıklamanın yanı sıra DKP/BÖG, MLKP, YPG Askeri Meclisi ve DKP/Birlik adına konuşmalar yapıldı.

18 Mayıs'ın sıradan bir gün olmadığı, TDH ve dünya devrimcileri açısından çok önemli bir gün olduğu belirtilen açıklama Türkçe ve Arapça okundu.

Ortak açıklamada birleşik mücadelenin önemine vurgu yapılarak Amed zindan karanlığını bedenlerini aleve vererek kıran Dörtler ve PKK önder kadrolarından Haki Karer de anıldı.

Ortak açıklamanın ardından anmaya katılan devrimci örgütler söz alarak mayıs ayı şehitlerini andı.

TİKKO gerillalarından Kaypakkaya anısına suikast eylemi

https://www.tkpml.com'da yer alan habere göre, ölümsüzleşmesinin 48. yıl dönümünde Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için Zirgan'a bağlı Menax köyünde bulunan işgalci TC güçlerine TKP-ML TİKKO savaşçıları suikast eylemi gerçekleştirdi.

Eyleme ilişkin yaptıkları açıklamada TKP-ML TİKKO savaşçıları, "Cesaretimizin sönmeyen meşalesi İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için bugün gerçekleştirdiğimiz eylemle şunu belirtmek istiyoruz ki, önderimizden ve ölümsüzlerimizden aldığımız cesaretle Rojava'yı işgalcilerden temizleyeceğiz, faşizmi yıkacağız" ifadelerini kullandılar.

HBDH: Mayıs Şehitleri Kazanmanın Bir Diğer Adıdır

HBDH) Yürütme Komitesi, 18 Mayıs 1973'te işkence ile katledilen İbrahim Kaypakkaya, 18 Mayıs 1977'de katledilen Haki Karer ile Diyarbakır Cezaevi'nde bedenlerini ateşe vererek yaşamlarını yitiren Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin ve Necmi Öner'i andı.

Yazılı açıklama yayınlayan HBDH, *"Tarihimiz direnişlerin, mücadelelerin ve isyanların bugüne taşındığı, yaşatıldığı ve zafere kadar da yaşatılacak olan bir tarihtir. Mayıs Ayı da direnişler ve mücadelelerle dolu bir aydır. Devrim mücadelesinde özel bir yere sahip kızıl direniş aylarından biridir"* diye kaydetti.

Kaypakkaya İçin Rojava'da Anma

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzlüğünün 48. yılında Rojava'da anıldı.

TKP-ML TİKKO Rojava Komutanlığı tarafından düzenlenen anmaya Şehit Nubar Ozanyan Ermeni Taburu ve Haseke Ermeni Sosyal Meclisi de katıldı. Arapça ve Kürtçe yapılan anma, İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşuyla başladı.

Ardından İbrahim Kaypakkaya hakkında sinevizyon gösterimi yapıldı. Devamında TKP-ML TİKKO Rojava Komutanlığı adına yapılan konuşmada Kaypakkaya'yı ortaya çıkaran koşullar ve onun öncü rolüne değinildi. Amed Zindanlarında feda eylemi gerçekleştiren Dörtlerin ve PKK önder kadrolarından Haki Karer'in de anıldığı konuşmada "*Onların yarattığı bu direniş ve feda geleneğini takip ederek özgür yarınları yaratmalıyız*" denildi. TKP-ML TİKKO Rojava Komutanlığı adına yapılan konuşmanın ardından etkinlik "Şehîd Namirin" sloganlarıyla sona erdi.

UMUT, CÜRET VE KARARLILIK

Ölümsüzlüğünün 48'inci Yılında Kaypakkaya Yaşıyor

Devrimci Önderler Yapılan Etkinliklerle Anıldı

PARTİZAN : Umut, Cüret ve Kararlılık; Kaypakkaya Yaşıyor!

Partizan, komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andı. açıklamada, İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerinin hakim sınıflar tarafından eğilip bükülemediğine dikkat çekildi. Açıklamada, "Ezilenler umudu, büyük bir cüret ve kararlılıkla harlanıyor! Katledlilişinin 48. yılında önder yoldaş, biz ardıllarına, bu öfke ve değişim dinamiğiyle daha fazla buluşma; ezilenlerin mücadelesini, umudunu örgütleme bunun için de adımları sıklaştırma ve örgütlenme çağrısı yapıyor!" sözlerine yer verildi.

YDG: Mücadelemizin Rehberi İbrahim Kaypakkaya Yaşıyor!

Yeni Demokrat Gençlik (YDG) Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğünün 48.yılında yaptığı açıklamada, "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya, Armenak Bakırcıyan, Haki Karer ve Dörtler, Üç Fidan, Hasan Ocak ve Ulaş Bayraktaroğlu… her biri sınır ve engel tanımaz devrimciliğin adı olmuşlardır" vurgusu yaptı.

BMG: İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri zafer olan inancımızın adıdır!

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG), 18 Mayıs 1973'te Amed zindanında işkence ile katledilen Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ile dörtleri yayımladığı açıklamayla andı.

Açıklamada, Mayıs'ta idam edilen üç fidan ile Rojava'da 9 Mayıs 2017'de ise Rakka hamlesi sırasında IŞİD çetelerine karşı savaşta şehit düşen Ulaş Bayraktaroğlu da anıldı.

"Mayıs şehitlerine sözümüzdür: Bu topraklara halkların baharı gelecek"

HDP, "Kaypakkaya'nın, Haki Karer'in, Dörtler'in, Denizlerin, Sinan Cemgillerin devrimci ruhu bizi mücadeleyi yükseltmeye, bu karanlık gidişatı durdurmaya çağırıyor" dedi.

Açıklamada, Mayıs ayında yaşamlarını yitirenler başta olmak üzere, halkların eşitliği ve özgürlüğü için mücadele eden, bu uğurda hayatını yitiren her bir insanı saygı ve minnetle anıyor, hayallerini gerçekleştirme sözümüzü yineliyoruz" ifadeleri kullanıldı.

"Devrim için düşenler ölümsüzdür"

Devrimci 78'liler Federasyonu, işkencede katledilen komünist İbrahim Kaypakkaya'nın ölümünün 48. yılına ilişkin açıklama yaptı. Açıklamada, Haki Karer, dörtler, Ermeni komünist Orhan Bakır, Nurhak şehitleri başta olmak üzere devrim ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler anıldı.

"Düşlerini Gerçek Kılıncaya Dek Mücadelemizi Kararlılıkla Sürdüreceğiz ve Zaferi Müjdeleyeceğiz"

Katledilişinin 48. yılında Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri, İstanbul ve Ankara'da Birleşik Mücadele Güçleri ile çok sayıda devrimci-ilerici ve yurtsever kurumun birlikte örgütlediği etkinliklerle anıldı.

İstanbul'da Kaypakkaya Ve Mayıs Ayı Şehitleri Anma Etkinliği: Kavgamızın Önderlerini Anıyoruz!

Birleşik Mücadele Güçleri 21 Mayıs günü Bağcılar HDP ilçe binasında Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri için "Kavgamızın Önderlerini Anıyoruz" şiarıyla bir anma gerçekleştirildi.

Etkinlik salonuna "Kavgamızın Önderlerini Anıyoruz" ile "Tecride son tutsaklara özgürlük", Kürtçe ve Türkçe yazılı pankartların yanı sıra İbrahim Kaypakkaya ve Mahir Çayan ve Mayıs ayında yaşamını yitirenlerin fotoğrafları asıldı. Etkinlik, 1 dakikalık saygı duruşunun ardından ilk olarak açılış konuşması ile başladı.

Sinem Özkan tarafından yapılan açılış konuşması, "48 yıl önce Amed zindanlarında faşizmi direnişiyle yenilgiye uğratan komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için buradayız. Bir halkın umutlarını bedenlerine yükleyerek, bu umudu bir kibrit çöpüyle dünyayı sarsan bir alev topuna dönüştüren Dört'leri anmak için buradayız" sözleriyle başladı.

Özkan konuşmasında, "Onların mücadelemize anlam kazandıran devrimci yaşam ve kişilikleri bugün yürüyeceğimiz yolu işaret ediyor. Bugün bizi bir araya getiren güç onların kararlılıklarından, cesaret ve bilinçlerinden besleniyor. Birleşik mücadele çizgisini güçlendirmek, pratikleştirmek adına attığımız adımlar gücünü mücadelemizin rehberlerinden alıyor" şeklinde vurgular yaptı. Özkan son olarak "Bugün burada onları anarken bir kez daha söylüyoruz; uğruna ömürlerini adadıkları düşlerini gerçek kılıncaya dek mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz ve zaferi müjdeleyeceğiz" dedi.

Açılış konuşmasının ardından etkinlik sinevizyon gösterimi ile devam ederken kitle coşku ile "Şehit Namirin" sloganlarını haykırdı.

Etkinliği düzenleyen Birleşik Mücadele Güçleri adına konuşmayı M. Pircan Yaratan yaptı.

Yaratan, İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayında ölümsüzleşenleri tarihsel önemine vurgu yaparak, kendilerinden önce başlayanların mücadelesini büyütmek için burda olduklarını vurguladı. Yaratan konuşmasında:

"71 atılımı, 71 kopuşu sadece silaha indirgemeden, bu sistemin yaşamımızdaki tüm tezahürlere itiraz, başkaldırı ve onları rettir. Sistemden tam kopuşun adıdır 71 kopuşu." dedi.

Bu konuşmaların ardından BGM adına Ulaş Budak ve HDP PM üyesi Seyithan Kırmızı da birer konuşma yaptı.

Oldukça coşkulu geçen anma etkinliğinde bir şehit ailesi kısa bir Kürtçe konuşma yaptı.

Ardından önce MKM Sanatçısı Talat Yeşil'in ardından Okan Erbaş'ın Kürtçe ve Türkçe marş ve türküleriyle etkinlik sonlandırıldı.

"Mayıs ayında yıldızlaşan devrimci önderler bu topraklardaki özgür bir dünya mücadelesinin onur abideleri oldular."

Birleşik Mücadele Güçleri, Birleşik Gençlik Meclisleri, Yeşiller ve Sol Parti, HDK ve Komün'ün çağrısıyla 20 Mayıs günü düzenlenen anmaya ayrıca Amasya kırsalında şehit düşen Proletarya Partisi savaşçısı Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut'da katıldı.

Açılış konuşması ve saygı duruşu ile başlayan anma sinevizyon gösteriminin ardından BMG ve BGM'nin açıklamaları ile devam etti.

BMG adına yapılan konuşmada; "Birleşik Mücadele Güçleri olarak Mayıs ayı şehitlerinin sarsılmaz inancı, bitmeyen coşkusu ve enerjisiyle, faşizme karşı direnişi yükseltmeye devam edeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri zafere olan inancımızın adıdır!" denildi.

Birleşik Gençlik Meclisleri adına yapılan konuşmada ise "Devrime içkin farklı stratejik bakış ve yöntemleri; birbirinden ayrı gelenek ve hareketlerin tüm birikimlerini, ortak hedefe yöneltmektir muradımız. Ayrı olmanın dezavantajlı durumunu bir avantaja çevirme niyetidir" denildi.

Anma konuşmaların ardından sonlandırıldı.

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Avrupa'nın Birçok Noktasında Anıldı

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri Avrupa'nın pek çok kentinde Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından ortak örgütlenen eylem ve etkinliklerle anıldı.

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya için Enternasyonal Mesajlar

Katledilişinin 48. yılında komünist önder Kaypakkaya için; 18 Mart günü Baxoz'da IŞİD'e karşı savaşırken ölümsüzleşen İtalyan TİKKO savaşçısı Lorenzo Orsetti'nin (Tekoşer Piling) ailesi; İtalya'dan anarşistler ve devrimciler, Hollanda'dan aktivisitler; İran, İngiltere'den devrimciler ile İspanya Komünist Partisi Merkez Komitesi birer video mesaj yayımladılar.

"İbrahim Kaypakkaya ve Haki Karer, birleşik mücadelemizde yaşıyor!"

Avrupa Demokratik Güç Birliği (ADGB)18 Mayıs vesilesiyle komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitlerini yaptığı açıklamayla andı. Açıklamada, "Biz ADGB bileşenleri olarak; KAYPAKKAYA ve KARER'i, ölümlerinin yıldönümünde saygıyla anarken; Onlar'ın, tüm ezilen halkların özgürlüğü, sosyalizm ve komünar bir dünya için; halkların birleşik mücadelesinin geliştirilmesi düşüncesine sahip çıktığımızı ve bunu gerçekleştirmek için tüm çabamızı göstereceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz" sözlerine yer verildi.

Atina'da Mayıs şehitleri anıldı

Yunanistan Eylem Birliği'nin 18 Mayıs'ta gerçekleştirdiği anma etkinliğine Yunanistan devrimci ve anarşistleriyle beraber birçok farklı kimlikte devrimciler katıldı.

Anma etkinliğinde saygı duruşunun ardından Eylem Birliği ve HBDH'ın 18 Mayıs mesajları okundu. Kaypakkaya, Haki Karer, Dörtler… Mayıs ayında şehit düşen birçok devrimcinin yaşamlarına değinen mesajlar, onların bıraktıkları değerleri ileriyle taşıma ve ideallerini gerçekleştirme sözleriyle sonlandırıldı.

Mesajlardan sonra anma etkinliği sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisiyle devam etti.

İnnsbruck

Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından 15 Mayıs'ta, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya için bir anma gerçekleştirildi.

İnnsbruck'un işlek bir caddesinde saat 17:00'de, İbrahim Kaypakkaya şahsında, saygı duruşuyla anma etkinliğinin startı verildi. Ardından Almanca İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Kültürel programda yerel sanatçıların sundukları dinletiye yer yer kitle de eşlik etti. Kültürel etkinlik arasında HBDH adına sunulan mesaj, kitlede coşkuyu büyüttü. Ayrıca etkinlikte KOMintern, Komünist öğrenci derneği, Avusturya Yüksek Öğretim Öğrenci Birliği Seçimleri Partisi, Komünist Gençlik Avusturya adına okunan mesajlarda ise, İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncelerinin enternasyonal mücadelesindeki önemine vurgu yapıldı. Etkinliğe, İnnsbruck Alevi Derneği ve Demokratik Kürt Toplum Merkezi de katılım sağladı.

Paris

Kaypakkaya 15 Mayıs günü Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından tarafından düzenlenen yürüyüş ve mitingle anıldı.

Yürüyüş boyunca, "Önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA","Yaşasın Devrimci Dayanışma" vb. sloganlar atıldı. Miting, saygı duruşu ile başladı. Etkinliğe HBDH bileşenleri yakın zamanda ölümsüzleşen Sinan Dersim'in resminin olduğu pankart ve flamalarıyla katılırken, MLKP taraftarları da bayrakları ile eylemde yer aldılar. Ardından ortak bir açıklama yapıldı. Ardından ADGB tarafından da konuşma yapıldı.

Köln

Kaypakkaya, 15 Mayıs günü Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından örgütlenen ve Birleşik Mücadele Güçlerinin desteklediği Eberplatz'da yapılan sokak etkinliğiyle anıldı. Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte, örgütleyici kurumların ortak açıklaması yapıldı. Etkinlikte,HBDH, MLKP, TİKB, TKP-ML ve Sınıf Teorisi adına da konuşmalar yapıldı. Etkinliğin kültürel bölümünde ise İbrahim Kaypakkaya ve devrim mücadelesine ilişkin birçok marş, şiir ve türkü okundu. Etkinlikte Filistin topraklarındaki direniş de etkinlikte selamlandı.

Frankfurt

Kaypakkaya, 22 Mayıs günü Almanya'nın Frankfurt kentinde Sınıf Teorisi ve Partizan tarafından gerçekleştirilen bir etkinlikle anıldı. Anma saygı duruşu ile başladı. Ortak açıklamada her zeminde birleşik mücadelenin önemine dikkat çekildi. Etkinliğe, KCDK -KAWA , HBDH, DKP-BÖG, Enternasyonal dayanışma mesajlarının yanı sıra teknik katkıda da bulunan International Bundnis ve MLPD birer mesaj sundular. Ozan Rençber'in Kürtçe ve Türkçe ezgileri ile devam eden programa, Grup Kızıl Anka'da sahne alarak kitle ile birlikte türkülerini söyledi. Kapanışı yapan Grup Umuda Haykırış'ın coşkuyla okuduğu marşlara kitle de sloganlarıyla eşlik etti.

Viyana

İbrahim Kaypakkaya, 22 Mayıs günü Sınıf Teorisi ve Partizan tarafından gerçekleştirilen ortak bir etkinlikle anıldı.

Resselpark /Kalsplatz'da Saat 16:30'da başlayan anma etkinliğine Birleşik Mücadele Güçleri de katıldı. Enternasyonal marşın okunması ile başlayan etkinlik, bir dakikalık saygı duruşu ile devam etti. Devrimci marşlar ve halaylarla devam eden anmada, Halkların Birleşik Devrim Hareketi adına bir konuşma yapıldı. Kominter adına yapılan Almanca konuşmada ise İbrahim Kaypakkaya ve Avusturyalı bir komünistin hayatı mücadelesi ve benzerlikleri anlatılarak enternasyonal mücadelenin önemine dikkat çekildi. Anmada, AvEG-Kon adına da bir konuşma yapıldı.

Basel

İbrahim Kaypakkaya 22 Mayıs günü İsviçre'nin Basel kentinde Sınıf Teorisi ve Partizan tarafından gerçekleştirilen ortak bir etkinlikle anıldı.

Toplanma yeri olan Dreirosenbrücke'de, günün anlam ve önemi üzerine Almanca ve Türkçe yapılan kısa açıklamaları ve saygı duruşunun ardından yürüyüş başladı. Birleşik Devrimci Güçler'in bileşenlerinin de yer aldığı kortej, kitlesel katılımı ve coşkusuyla dikkat çekti. Yürüyüş boyunca Kürtçe, Almanca ve Türkçe sloganlar eşliğinde ortaya çıkan devrimci dayanışma anma etkinliğine ayrı bir coşku kattı.

Yürüyüş boyunca "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları atıldı. Yürüyüşte marşlar söylendi. Ayrıca Halkların Birleşik Devrimci Hareketi (HBDH) adına konuşmalar yapıldı.

Londra

İbrahim Kaypakkaya, 23 Mayıs günü Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından, Londra Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde yapılan etkinlikle anıldı.

Saygı duruşu ile başlayan anmada Partizan ve Sınıf Teorisi tarafından kaleme alınan ortak açıklama, Proletarya Partisi açıklaması okundu.

HBDH Britanya ve Sınıf Teorisi temsilcileri tarafından konuşma yapıldı. Kürt Halk Meclisi tarafından gönderilen mesajın okunduğu anma müzik etkinliği ile sonlandırıldı.

Stuttgart

Kaypakkaya 22 Mayıs günü Partizan ve Sınıf Teorisi'nin düzenlediği etkinlikle anıldı.

Stuttgart Marienplatz'da kitlesel olarak bir araya gelen kitle coşkulu bir şekilde önder İbrahim Kaypakkaya ve Kürt özgürlük hareketi şehitleri Haki Karer ve Dörtleri andı. Anma programı saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu sonrası "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya" sloganı ile büyük bir coşku oluştu. Daha sonra kültürel program başlatıldı. Demokratik kültür merkezi korosu sahne aldı. Koronun söylediği marşlar türküler kitlede beğeniyle karşılık buldu. Ortak açıklamadan sonra Ali Çiçek sahne aldı ve HBDH'nin gönderdiği bildiri okundu. Etkinlikte Onur Olgun ve Umuda Haykırış üyesi Dilan sahne aldı.Daha sonra Alman kurumlarından OTKM ve MLPD'nin anmaya gönderdikleri mesajlar okundu.

“Direnen Filistin Halkı Kazacak”

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG), 17 Mayıs günü Levent Metro çıkışında bir araya gelerek “İşgalci İsrail kaybedecek, direnen Filistin halkı kazanacak” pankartı ile İsrail Baş Konsolosluğu önüne yürüyüşe geçti.

BMG bileşenleri; “Kahrolsun siyonizm yaşasın intifada”, “Biji berxwedana Filistin”, “Katil İsrail işbirlikçi AKP” sloganlarıyla İsrail Konsolosluğu önünde toplanan Emek ve Demokrasi Güçleri’nin toplandığı konsolosluk önüne geldi.

Burada İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri’nin düzenlediği eyleme katıldı.

Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri’nden Filistin Halkı ile Dayanışma Eylemi

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri “Siyonist İsrail işgaline son. Tüm anlaşmalar iptal edilsin. Direnen Filistin halkı kazanacak” pankartının açtığı eylemde, “Kürdistan’da serhildan, Filistin’de intifada”, “Filistin’de düşüne dövüşene bin selam”, “Katil İsrail Filistin’den defol” ve “Katil ABD, işbirlikçi AKP” sloganları atıldı, “Nehirden denize özgür Filistin”, “İşgalciler yenilecek, direnen halklar kazanacak” dövizleri taşındı.

Eyleme HDP Milletvekilleri Züleyha Gülüm ve Oya Ersoy, BMG ve BGM bileşenleri, EMEP, Kaldıraç, Halkevleri, DAF, TÖP,SODAP, DAF, yanı sıra birçok siyasi parti, sendika ve demokratik kitle örgütü katıldı.

Açıklamayı kitle adına Halkevleri İstanbul Bölge Temsilcisi Zeynep Çelik ile İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Osman Küçükosmanoğlu okudu.

Açıklamada, katliam politikalarının Filistin’de devam ettiği belirtilerek, direnen Filistin halkı selamlandı. Filistin halkının direnişinin yoğun saldırılar, gözaltı ve tutuklamalarla engellenemeyeceğine dikkat çekilen açıklamada, boyut kazanan saldırılara karşı tek ses olunması gerektiğini ifade edildi.

AKP’nin Pandemiyle “Mücadelesi”: AVM’ler Açık Esnaf Batıyor!

Devletin esnafa esas “yardımı” ise verdiği faizli kredi. Yerküreyi sarsan böyle bir pandemi de bile devlet esnafa destek vermiyor yine borçlandırıyor, faizli geri ödemeli kredi veriyor.

22 Mayıs’ta Turizm Gastronomi Yeme İçme Eğlence İşletmeleri Derneği, pandemi sürecinde esnafa getirilen kısıtlamaların yarattığı mağduriyete dikkat çekmek için 21 ilde eş zamanlı eylem yaptı. Eylemde açılan ***“Covidden değil açlıktan öleceğiz”*** yazılı pankart, esnafın içinde bulunduğu durumu son derece çarpıcı bir şekilde yansıtıyor.

Söz konusu eylemler, uzunca bir süredir AKP-MHP ittifakının pandemi tedbirleri adı altında yaşama geçirdiği uygulamalardan mağdur olan ve her gün giderek daha fazla borç batağına saplanan, dahası işyerlerini kapatmak zorunda kalan esnafın biriktirdiği tepkinin küçük bir izdüşümü! Daha önce de İstanbul, İzmir ve Ankara’da esnaflar, kurdukları oluşumlar, dernekler aracılığıyla talepleri ve sorunlarını dile getirmek üzere sokağa çıkmış, bu eylemler kamuoyunda ses getirmişti.

Türkiye ekonomisinin ana gövdesini oluşturan küçük, orta ve büyük ölçekli işletmeler, KOBİ’ler, Koronavirüs pandemisinden en fazla etkilenen kesimlerin başında geliyor. İşletmelerin kapanmasıyla da milyonlarca emekçi daha işsizler ordusuna katıldı. Kafe, lokanta ve eğlence sektöründe yaşanan bu çöküş hali 10 milyon insanı doğrudan etkiliyor, yoksulluk cenderesinin içine çekiyor.

Mart 2020’den bugüne coğrafyamızda 70 bin işletme iflas etti, yüzlerce işletmeci, çalışan yaşamına son verdi. Bu süre içinde en az 102 müzisyen intihar etti, esnaf varını yoğunu kaybetti, iflasın eşiğinde borç batağında ayakta kalmaya çalışıyor.

Türkiye Esnaf ve Sanatkârları Konfederasyonu (TESK) verilerine göre, 2021’in ilk çeyreğinde pandemi önlemleri nedeniyle gelirini kaybeden ve bu yüzden kapısına kilit vuran esnaf sayısı geçen yıla göre yüzde 11 arttı. Buna göre 29 bin 37 esnaf, ilk çeyrekte faaliyetlerine son verdi. Aynı dönemde icra dairelerine günlük gelen icra ve iflas dosya sayısı da 1100’e ulaştı.

Geçtiğimiz günlerde R.T. Erdoğan, pandemi önlemleri nedeniyle zarara uğrayan esnafa yönelik yeni bir destek paketi açıkladı. Buna göre, sayıları 1 milyon 400 bine ulaşan küçük esnaf ve işletmecilere iki grup halinde toplam 4 milyar 622 milyon Türk Lirası (TL) hibe desteği verilecek. İlk grupta yer alan; kahve, kafe, çay bahçesi, okul - personel servisi, düğün salonu, öğrenci yurdu, kantin, kırtasiye, hamam gibi alanlardaki 235 bin esnafa 5 bin lira hibe desteği sağlanacak.

İkinci grupta yer alan kuaför, seyyar satıcı, kaportacı, müzisyen, ayakkabıcı gibi meslek gruplarını oluşturan 1 milyon 150 bin esnafa ise 3 bin lira hibe desteği verilecek. Destek paketi kapsamında, kuraklıktan zarar gördüğü belirlenen köylülerin ziraata ve tarım kooperatiflerine olan borçları ertelenirken, tüccar ve sanayiciler için ise “nefes kredisi” adı altında yüzde 18 faizle yeni bir kredi paketi devreye sokulacak.

Büyük bir lütuf gibi sunulan bu destek paketi bir yıldır ne vergisini, Bağ-Kur borcunu ve kirasını ne de faturalarını doğru dürüst ödeyemeyen esnafa devletin sus payı. Açık ki 3 ve 5 bin TL’lik yeni hibe yardımı ise esnafın yalnızca birkaç günlük ihtiyacını karşılayacak.

Devletin esnafa esas “yardımı” ise verdiği faizli kredi. Yerküreyi sarsan böyle bir pandemi de bile devlet esnafa destek vermiyor yine borçlandırıyor, faizli geri ödemeli kredi veriyor. Oysa ki esnaf odalarına göre, devletin vermesi gereken karşılıksız nakit yardımının esnaf başına yaklaşık 50 bin TL olması gerekiyor.

Bu alanda büyük bir yıkım yaşanırken AKP iktidarı, kamu kaynaklarını salgınla mücadele adı altında büyük sermaye gruplarına tahsis etti. Nitekim kafe, lokantalar ve eğlence yerleri kapalıyken AVM’lerin açık olması da buna işaret ediyor. Bu tablo, devletin işçi sınıfı ve emekçilerin, esnafın, kent yoksullarının ve köylülerin, emeği ve alınteri üzerinden yükseldiği gerçeğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

Açık ki AKP iktidarının göstermelikte olsa esnafı gündeme getirmesi de durduk yere olmadı. Esnafın İstanbul, Ankara ve İzmir başta olmak üzere pek çok kentte gerek çeşitli platformlar ve dernekler üzerinden gerekse de esnaf odaları aracılığıyla sokağa taşan tepki ve öfkesi AKP iktidarı üzerinde bir baskı yarattı. Bu gerçek bize esnafın, talepleri uğruna mücadeleyi daha fazla yükseltmesi gerektiğini gösteriyor. Biliyoruz ki kazanmanın yolu mücadele etmekten geçiyor!

Gezi İsyanı 8. Yıl Dönümünde Korku Salmaya ve Umut Olmaya Devam Ediyor

Gezi İsyanı davası İstanbul 30. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Gezi davasında 9 kişi hakkında verdiği beraat kararı İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesi tarafından bozuldu.

İstanbul 36. Ağır Ceza Mahkemesi, 5 Şubat'ta Osman Kavala'nın casusluk ve darbe teşebbüsü suçlamasıyla yargılandığı dosyanın Gezi davasıyla birleştirilmesine karar vermişti. Yine Yargıtay tarafından bozulan Çarşı davasının da Gezi Parkı davasıyla birleştirilmesine hükmedildi.

Hatırlanırsa Kavala, 17 Ekim 2017'de Antep'te gözaltına alınıp İstanbul'a götürüldü. Gözaltı gerekçesi ilk anda öğrenilemedi. Soruşturmanın gizli olduğu söylendi.

Kavala, 1 Kasım'da tutuklanarak Silivri Hapishanesi'ne gönderildi. Tutuklamaya iki gerekçe gösterildi: Gezi eylemleri bağlamında "hükümeti ortadan kaldırmaya teşebbüs" ve 15 Temmuz darbe girişimi kapsamında "anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs" Gezi eyemlerine ilişkin iddianame, 19 Şubat 2019'da hazırlandı.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 10 Aralık 2019'da Kavala'nın derhal salıverilmesi yönünde karar verdi. "Hükümeti ortadan kaldırmaya teşebbüs" suçlamasıyla yürütülen davanın 18 Şubat 2020'deki altıncı duruşmasında da tutukluluk sürdü. Duruşmada sekiz sanıkla birlikte Kavala da beraat etti ve tahliyesine karar verildi. Ancak Kavalı Tahliye edilmedi.

Birleştirme kararı verilen Gezi davası 21 Mayıs'ta saat 10.00'da 30. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma 6 Ağustos'a ertelendi.

İktidar Krizi Örtmek İçin Gezi'yi, Kobanê'yi Gündemde Tutmakta

AKP iktidarının kendi siyasi, yönetim, ekonomik ve diğer tüm krizleri örtme yöntemi bir düşman bularak onun üzerinden varlık gösterme biçimi, rutinleşmiş durumda. Başkanlık sistemi için kurumsallaşma krizi yaşayan iktidarın üzerinden yıllar geçse de Gezi İsyani korkusu sürüyor. Olup biteni istinaf mahkemesinin gerekçeleriyle sınırlı görmek, elbette hukuki bakımdan soruna faydalı olsa da siyasi bakımdan sorunun sadece bir yanını aydınlatacak. Çünkü, mevzunun siyasi yanı esası oluşturmakta. Bu siyasi yan son sekiz yıldır, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın istikrarlı bir biçimde gündemde tuttuğu iki önemli konu ile korkusunun güncelliğini ortaya koymaktadır:

1) Gezi direnişi,

2) Kobanê direnişi!

Nitekim o günlerden beri bu iki halk direnişi ile ilgili pek çok kişi suçlanmış, davalar açılmış ancak yapılan suçlamalar düşmüştür. Ama ne var ki, "Kabataş yalanları" ya da Kobanê direnişiyle ilgili, "Eylemler sırasında öldürülen 48 kişi, HDP'nin çağrısı ile öldürüldü" iddialarına karşın, AKP propagandası, öne sürdükleri gerçek dışı suçlamaların tersine kanıtlara rağmen suçlamaları yeniden yeniden gündeme getirmekle AKP, kendi krizi örtmektedir. Erdoğan ve AKP'si hem kendi krizi örtme kaldıracı hem sarsıntısının intikamını almak hem de olası bir yeni Gezi İsyanı'nda kitleye gözdağı verme ihtiyacı hissetmektedir. Bu çok açık ki aynı zamanda korkunun ifadesidir. Kobanê'den, Gezi'den duyulan korkudur bu. Bugünlerden yeniden yeniden açılan Kobanê ve Gezi davalarıyla, bu eylemlerin sorumlusu olarak gösterilen siyasetçiler, demokratlar, aydınlar şahsında Kobanê ve Gezi direnişlerine fiilen ya da yüreğiyle katılmış milyonların mahkum edilmek istendiği anlaşılmaktadır. Mahkum edilmek istenen milyonların hakkını arama iradesidir.

Gezi İsyanının 8. Yıl dönümünde Gezi Davaları Yeniden Görülen İntikam Duruşmaları ile Sürüyor

Gezi İsyanının 8'inci yıl dönümü AKP iktidarının Gezi ile intikam davaları ile karşılıyoruz.

AKP'nin Gezi ile sınavı bitmiyor çünkü iktidarının en güçlü biçimde sarsıldığı Gezi'nin fırtınası dinmedi. Gezi'nin devam eden dava sürecine, yukardaki kısa özete gözattığımız zaman AKP'nin verilen beraat kararına rağmen Kavala'yı tahliye etmemesi bir intikam güdüsü ile hareket ettiğini göstermekte. Gezi, toplumsal meşruiyeti ve gücü ile iktidarın baskıcı politikalarını deşifre etmişti. Kavala ve diğer Gezi davasından yargılananlara verilen beraat kararı da bu meşruiyetin gücünü bir kez de devletin kendi hukuku açısından ortaya koymakta. Ancak AKP'nin davayı yeniden açtırması, yaşadığı travma derinliğini açık etmekte bu nedenle Gezi'nin peşini bırakmamayı da zorunlu kılmakta. İktidarın kendi 'beka' sorununu 'memleketin bekası' olarak gösterme çabası, biriken öfkenin her an açığa çıkması korkusunun sonucudur.

Gezi İsyanı 8. yılında pandemi fırsatçılığı ile devletin baskısı altında kalan ezilenlere umut olmayı sürdürüyor. Biliyoruz ki coğrafyamız yeni Gezi'lere gebedir. Yeni Kobanê serildanlarına gebedir.

Birleşik Gençlik Meclisleri Siyonist İsrail ile en büyük ticaret ilişkisi olan şirkerlerden biri İÇDAŞ önünde eylem yaptı. Eyleme İÇDAŞ güvenlik personelleri ve bir grup sivil faşist İŞÇDAŞ çalışanı saldırdı.

Birleşik Gençlik Meclisleri'nden İÇDAŞ Önünde Eylem: *"İşbirlikçiler Yenilecek, Filistin Halkı Kazanacak"*

Birleşik Gençlik Meclisleri, 14 Mayıs günü İÇDAŞ Çelik Enerji Tersane ve Ulaşım Sanayi A.Ş.'nin İstanbul Mahmutköy'de bulunan binasının önüne giderek, Filistin halkına saldırılarını sürdüren İsrail ile ekonomik ilişkilerin kesilmesini istedi.

İÇDAŞ önünde yapılan eylemde "Emperyalistler ve işbirlikçileri yenilecek, Filistin halkı kazanacak" yazılı pankart açan Birleşik Gençlik Meclisleri üyeleri burada açıklama yaptı. Açıklama sırasında şirketin özel güvenliği copla öğrencilere saldırdı. Ancak saldırı karşısında geri adım atmayan öğrenciler eylemlerini sürdürdü.

İÇDAŞ'ın Türkiye-İsrail ticari ilişkilerinde en büyük ihracatçılardan bir tanesi olduğunu belirten eylemciler, İsrail ile ekonomik ilişkilere asla son vermeyen iktidarın timsah gözyaşları döktüğünü söyledi.

"İşgalciler yenilecek, direnen halklar kazanacak" ve "Yaşasın Filistin halkı ve mücadelesi" sloganlarını atan eylemciler şirketin duvarlarına kırmızı boya atıldı.

PÊŞEROJA AZAD | ÖZGÜR GELECEK | Sayı 238

Nisan Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. Yönetim Yeri: Katip Mustafa Çelebi Mahallesi Tel Sokak No: 25 Kat: 3 Daire: 9 Beyoğlu/İstanbul **Tel:** 0212 293 73 76 **Sahibi ve Yazışleri Müdürü:** Vedat Yeler
Baskı: Kuzey Veb Ofset Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tayakadın Yassıören Cd. No: 75/1 Tayakadın Köyü Arnavutköy/İstanbul **Tel:** 0212 682 61 62 Küçükköy V.D. 6010823413 **YAYGIN SÜRELİ - ISSN: 2148-7367**
Twitter | ozgur__gelecek Facebook | ozgur.gelecek.gazetesi

Umut, Cüret ve Kararlılık; Kaypakkaya Yaşıyor!

Katledilişinin 48. yılında Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs ayı şehitleri, birleşik direniş ruhuyla anıldı.

Ankara'nın birçok noktasında Kaypakkaya pankartları

Ankara'nın pek çok yerinde Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ile Birleşik Mücadele Güçleri ve Birleşik Gençlik Meclisleri yaygın olarak astıkları pankartlarla Kaypakkaya'yı andı. ODTÜ öğrencileri, Komünist Önder İbrahimKaypakkaya'nın katledilişinin 48. yılında kampüse "Kaypakkaya Halkların Kavgasında Yaşıyor" yazılı pankart astı.

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG) ile Birleşik Gençlik Meclisleri (BGM) "Kavgamızın Önderleri Birleşik Mücadelemizde Yaşıyor" şiarı ile Ankara Kızılay'da Selanik Caddesi üzerinde pankartlarını astığını duyurdu.

Yine Ankara Kolej'de "Kavgamızın Önderleri Birleşik Mücadelemizde Yaşıyor" şiarı ile pankartlar asıldı.

İstanbul'da Partizan, YDG ve YDG'li kadınlar ile BMG Kaypakka için pankartlar astı.

İstanbul'un pek çok yerinde Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve YDG'li Kadınlar ile Birleşik Mücadele Güçleri, astıkları pankartlarla Kaypakkaya'yı andı.

Partizan, "Kaypakkaya Mücadelemizde Yaşıyor", yazılı pankart asarken, YDG ise, "Mücadelemizin Rehberi İ. Kaypakkaya Ölümsüzdür", YDG'li Kadınlar "Kaypakkaya İsyanımızda Yaşıyor", BMG ise , "Bu Çelik Aldığı Suyu Unutmayacak" yazılı pankartla Kaypakkaya'yı andı.

Birleşik Gençlik Meclisleri Kadıköy'de Kaypakkaya'yı Andı:16 kişi gözaltına alındı!

İstanbul Kadıköy'de 18 Mayıs günü anma yapmak isteyen Birleşik Gençlik Meclisleri'nin (BGM) anmasına polis saldırısı yaşandı. BGM üyeleri, Kadıköy sokaklarında İbrahim Kaypakaya ve Mayıs Şehitleri için yürüyüş gerçekleştirerek Süreyya Operası önüne gelmek istediler. Burada ise polis gençlerin önünü keserek saldırdı. Gençler saldırıya "Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür", "İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" sloganlarıyla karşılık verdiler. Yaşanan polis saldırısı sonucu en az 20 genç gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında YDG okurları Volkan Atmaca ve Metin Özken ile Partizan okurları Nurgül Üci ve Sinem Özkan da bulunurken, gözaltılar Vatan Emniyet'e götürüldü ve gece geç saatlerde serbest bırakıldı.

İbrahim Kaypakkaya ve Mayıs Şehitleri İzmir'de anıldı

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ile Haki Karer ve 4'lerin ölümsüzlüklerinin yıldönümünde İzmir'de, 18 Mayıs günü YDG, SGDF, HDP Gençlik Meclisleri, Kaldıraç, DÖB ve DEV-GÜÇ tarafından Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde bir anma gerçekleştirildi.

Gerçekleştirilen anmaya HDP milletvekili Musa Piroğlu da katılarak destek verdi.

Anmada "Bu çelik aldığı suyu unutmayacak! İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler Kavgamızda Yaşıyor" pankartı açılırken anma sırasında sık sık "Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür", "İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" ve "Onlara sözümüz devrim olacak" sloganları atıldı.

Yapılan anmada basın metnini Yeni Demokrat Gençlik (YDG) okuru Hasan Benli okudu. "Bugün Mayıs ayında yıldızlara uğurladıklarımızı anmak için buradayız, İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer, Dörtler, Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Arslan, Sinan Cemgil, Leyla Qasım, Ulaş Bayraktaroğlu, Hasan Ocak… Her biri yüreklerinde bir yangınla girdiler bu yola. O yangını harlama görevini ise bizlere, yoldaşlarına bıraktılar" sözleriyle başlayan açıklama şöyle devam etti: "Her biri sözleriyle, eylemleriyle, militanlıklarıyla yolumuzu aydınlatmaya; bilincimizi geliştirmeye devam ediyorlar. Bu bilinçle onların iddia ve kararlılıklarını kuşanarak yolumuzu adımlamaya; onların hayalini kurdukları sınıfsız, sömürüsüz ve eşit bir geleceği inşa etme mücadelesine devam edeceğimizi yineliyoruz."

Okunan basın metninin ardından HDP milletvekili Musa Piroğlu konuştu. Piroğlu da Mayıs ayında ölümsüzleşenleri anarak onların yolunda yürümeye devam edeceklerini ifade etti.

Piroğlu'nun konuşmasının ardından anma eylemi sonlandırıldı.

İRTİBAT BÜROLARI: Ankara: Cumhuriyet Mah. Tuna Cad. Çanakçı İş Hanı no: 146, Kat: 4 Çankaya İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat 1/102 Kemeraltı (0 232 484 72 83)
Erzingan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat: 3 No: 318 (0 446 223 45 82)